

ISSN 1398-2826 ISBN 978-87-7532-595-5

HOLY
BIBLE

BIBELSTUDIUM

3

SKAB VENNER FOR GUD:

Glæden ved at tage
del i Guds mission

Juli · August · September 2020

Dansk Bogforlag

BIBELSTUDIUM

FOR SABBATSSKOLEN

3. kvartal

**Skab venner for Gud: Glæden
ved at tage del i Guds mission**

Forfatter

Mark Finley

BIBELSTUDIUM FOR SABBATSSKOLEN

Udgiver: Adventistkirken, sabbatsskoleafdelingen

Hovedforfatter: Mark Finley

Oversættelse: Marit Birch Petersen

Korrektur: Elsebeth Daugaard

Grafisk opsætning: Bente Skov Schledermann

Tryk: Toptryk Grafisk

© 2020 General Conference of Seventh-day Adventists®. Alle rettigheder forbeholdes. Ingen del af *Bibelstudium for sabbatsskolen* må redigeres, ændres, omformes, tilpasses, oversættes, gengives eller udgives af nogen enkeltperson eller organisation uden forudgående skriftlig godkendelse fra The General Conference of Seventh-day Adventists®. Divisionskontorerne under The General Conference of Seventh-day Adventists® har ret til at sørge for oversættelse af *Bibelstudium for sabbatsskolen* efter særlige retningslinjer. Ophavsretten til sådanne oversættelser og deres udgivelse forbliver hos Generalkonferensen. *Seventh-day Adventist*, *Adventist* og flamme-logoet er registrerede varemærker tilhørende The General Conference of Seventh-day Adventists® og må ikke benyttes uden forudgående godkendelse af Generalkonferensen.

	Solnedgangstider	4
	Andagtsvers	5
	INDLEDNING TIL 3. KVARTAL	6
4. juli	1. Hvorfor vidne?	8
11. juli	2. Det personlige vidnesbyrds kraft	16
18. juli	3. Se mennesker med Jesu øjne	24
25. juli	4. Bønnens kraft: Bed for andre	32
1. august	5. At vidne med Helligåndens kraft	40
8. august	6. Uendelige muligheder	48
15. august	7. Del Guds ord med andre	56
22. august	8. Tjen ligesom Jesus gjorde	64
29. august	9. Oparbejd en vindende holdning	72
5. september	10. En spændende måde at tage del	80
12. september	11. Del beretningen om Jesus	88
19. september	12. Et budskab, det er værd at dele	96
26. september	13. Gå frem i tro	104

SOLNEDGANGSTIDER

	Tejn	København	Ringsted	Odense	Vejle	Aarhus	Herning	Hjørring	Tórshavn
JULI									
3.	21.42	21.55	21.56	22.01	22.07	22.07	22.12	22.19	23.14
10.	21.37	21.49	21.50	21.56	22.01	22.01	22.06	22.12	23.03
17.	21.28	21.40	21.42	21.47	21.52	21.53	21.57	22.02	22.49
24.	21.18	21.29	21.31	21.36	21.42	21.41	21.46	21.50	22.32
31.	21.05	21.16	21.18	21.24	21.29	21.28	21.33	21.36	22.13
AUGUST									
7.	20.51	21.02	21.04	21.09	21.14	21.13	21.18	21.20	21.53
14.	20.36	20.46	20.49	20.54	20.58	20.27	21.02	21.03	21.32
21.	20.19	20.30	20.32	20.38	20.42	20.40	20.45	20.45	21.10
28.	20.02	20.12	20.15	20.20	20.24	20.23	20.28	20.27	20.47
SEPTEMBER									
4.	19.45	19.54	19.57	20.03	20.07	20.05	20.10	20.08	20.24
11.	19.27	19.36	19.39	19.45	19.48	19.46	19.51	19.49	20.02
18.	19.09	19.18	19.21	19.26	19.30	19.27	19.32	19.29	19.39
25.	18.50	18.59	19.03	19.08	19.19	19.09	19.14	19.09	19.16
OKTOBER									
2.	18.32	18.41	18.44	18.50	18.53	18.50	18.55	18.50	18.53
9.	18.15	18.23	18.27	18.32	18.35	18.32	18.37	18.31	18.30
16.	17.58	18.06	19.09	18.15	18.18	18.14	18.19	18.12	18.08
23.	17.41	17.49	17.53	17.58	18.01	17.57	18.02	17.55	17.47
30.	16.26	16.33	16.37	16.43	16.45	16.41	16.46	16.38	16.26
NOVEMBER									
6.	16.11	16.19	16.23	16.28	16.31	16.26	16.31	16.22	16.06
13.	15.58	16.06	16.10	16.16	16.18	16.13	16.18	16.07	15.47
20.	15.47	15.54	15.59	16.05	16.06	16.01	16.06	15.55	15.31
27.	15.39	15.46	15.50	15.56	15.58	15.52	15.57	15.45	15.17
DECEMBER									
4.	15.33	15.39	15.44	15.50	15.51	15.46	15.51	15.38	15.06
11.	15.30	15.37	15.41	15.47	15.48	15.43	15.48	35.35	14.58
18.	15.31	15.37	15.42	15.48	15.49	15.43	15.48	15.35	14.58
25.	15.34	15.41	15.45	15.51	15.53	15.47	15.52	15.38	15.02

ANDAGTSVERS

JULI	Es 26,4	ApG 9,6	Luk 10,27	Luk 14,33	Luk 9,23	1 Kor 6,19-20
	Ef 4,31-32	Hebr 12,1	Matt 28,18-20	2 Kor 5,18	Joh 14,12	Jer 1,7-8
	Es 50,4	Es 61,1	Es 52,7	Sl 145,18	Fil 4,6	Joh 15,7
	Jak 1,5-6	Jak 5,16	ApG 10,4	Hebr 4,15-16	ApG 10,34-35	1 Mos 18,18
	Joh 6,37	Åb 22,17	Rom 1,16	Es 45,22	Åb 7,9	Matt 7,1-2
	Matt 7,3					

AUGUST	Rom 2,1	Rom 14,13	Fil 2,3	Rom 14,10	Klages 12,14	ApG 11,21
	1 Kor 3,7	Zak 4,6	Es 55,11	2 Krøn 16,9	Es 59,1	1 Pet 4,10
	Sl 34,15	Sl 91,1-2	Sl 91,11	Dan 6,22	2 Kong 19,35	5 Mos 32,10
	5 Mos 33,27	2 Tim 3,1	2 Tim 4,3-4	2 Pet 3,3-4	Matt 24,24	Es 8,20
	5 Mos 11,16	Gal 6,7-8	4 Mos 23,19	Sl 33,11	Jak 1,17	Matt 5,18
	2 Pet 3,9					

SEPTEMBER	2 Tim 2,13	Jer 32,17	ApG 13,46	Jer 14,10	Sl 78,41	Joh 3,18-19
	Joh 5,40	1 Joh 5,12	Ef 4,30	Sl 24,1	Sl 50,10-11	Hagg 2,8
	3 Mos 27,30	Matt 23,23	4 Mos 18,21	Mal 3,10	1 Tim 4,12	2 Pet 1,5-7
	Fil 2,15	Joh 15,5	Jak 1,25	Sl 119,11	Fil 4,8 2	Kor 12,15
	Joh 9,4	Klages 9,10	Klages 11,6	Rom 12,11	Kol 1,10	Rom 2,6-7

OKTOBER	Es 64,6	Ez 7,19	Matt 5,20	ApG 13,39	Rom 8,3 2	Tim 1,9
	Ef 2,8-9	Rom 8,1	Rom 6,6	1 Pet 1,14-15	1 Tim 6,12	Sl 119,1-2
	Matt 5,8	1 Joh 3,2-3	Åb 14,6-7	Åb 14,8	Åb 14,9-11	Es 52,10
	Es 54,2	Matt 24,14	Matt 9,37-38	Hebr 13,15	Dan 2,23	1 Krøn 16,31
	Sl 91,1	Sl 107,8-9	Sl 107,1	Kol 3,17	ApG 17,11 2	Tim 2,15
	Joh 5,39					

NOVEMBER	Jos 1,8	Jer 15,16	Rom 15,4	Sl 119,9	Jer 51,15	Es 40,28
	Sl 90,2	ApG 17,26	Sl 68,19	Rom 8,32	2 Mos 15,2	ApG 18,9-10
	Es 41,10	5 Mos 33,25	2 Kor 12,9	Es 50,7	2 Kor 9,8	Fil 4,19
	Joh 3,5	Mark 16,16	1 Kor 12,13	Rom 6,4	Kol 2,12	Gal 3,27
	Kol 3,1-2	1 Tim 6,9	Ordsp 23,5	Sef 1,18	Ordsp 11,28	5 Mos 8,18

DECEMBER	Matt 6,19	Mark 8,36	ApG 1,8	Sl 40,10	Matt 5,16	Sl 96,10
	Joh 20,21	2 Kor 5,20	1 Pet 2,21	2 Krøn 7,14	Matt 23,12	Mika 6,8
	Sl 25,9	Sl 37,11	Es 57,15	Gal 6,14	Ordspr 3,9 5	Mos 16,17
	1 Kor 16,2	2 Kor 8,12	Luk 6,38	ApG 20,35	2 Kor 9,7	Rom 15,2-3
	Ef 4,32	Luk 6,35	Joh 13,34-35	Hebr 13,1-2	1 Joh 4,20	Matt 7,12
	ApG 21,13					

Skab venner for Gud: Glæden ved at tage del i Guds mission

Det sker af og til, at forståelsen af en enkelt tanke får stor indflydelse på vores liv. For en del år siden sad jeg i et møde for præster sammen med nogle af mine kollegaer. Drøftelsen kom ind på at dele vores tro, på vidnetjeneste og evangelisme. En af mine venner udtrykte følgende tanke: "Mission er først og fremmest Guds gerning. Han benytter alle himlens resurser for at frelse vores planet. Vores opgave er med glæde at samarbejde med ham i hans indsats for at frelse fortabte mennesker." Det var, som om en tung byrde blev fjernet fra mine skuldre. Det er ikke min opgave at frelse verden. Det er Guds opgave. Mit ansvar er at samarbejde med ham i det, han allerede gør.

Tanken om, at mission er Guds ansvar, bliver tydeligt fremstillet i Bibelen. Salomo siger det sådan: "Også evigheden har han lagt i deres hjerte" (Præd 3,11, 1931-udgaven). Når et menneske fødes ind i denne verden, lægger Gud et ønske om evigheden dybt i vedkommendes personlighed. Augustin sagde: "Herre, vi blev skabt for dig, og vores hjertes vil aldrig finde hvile, før vi finder hvile i dig." Ifølge Johannesevangeliet er Jesus det lys, som oplyser ethvert menneske, som fødes på denne jord (Joh 1,9). Gud har ikke alene lagt en længsel efter ham i hver eneste af os, han sender også sin hellige Ånd for at drage os til sig.

Ethvert ønske om at gøre det rette, enhver overbevisning om synd, tilskyndes af Helligånden. Ethvert ønske om godhed og lyst til venlighed og uselviskhed skyldes først og fremmest Helligåndens påvirkning. Selv om vi måske ikke helt forstår, eller er klar over det, arbejder Helligånden i vores liv for at drage os til Jesus (Joh 16,7-15). Men den allerstørste gave er Jesus selv.

Da menneskeheden var håbløst fortabt i synd, fordømt til evig død, tog Guds kærlighed initiativet. Lukas skriver: "For Menneskesønnen er kommet for at opsøge og frelse det fortabte" (Luk 19,10). Apostlen Paulus tilføjer: "Men Gud viser sin kærlighed til os, ved at Kristus døde for os, mens vi endnu var syndere" (Rom 5,8). Gud tog initiativet til at frelse os. Kristus forlod himlens herlighed og pragt, og kom til denne syndsformørkede verden på en frelsesmission.

Før vi nogensinde tog et babyskridt hen imod ham, tog han et kæmpespring hen imod os. Før vi gav ham vores liv, gjorde han vores frelse mulig ved at dø for os. Vi var hans fjender; men han var vores ven. Vi vendte ham ryggen; men han vendte sit ansigt imod os. Vi brød os ikke ret meget om ham; men han elskede os meget højt.

I Luk 15 beskrives han som den gode hyrde, som uophørligt leder efter sine bortkomne får, som en kvinde, der febrilsk leder efter en sølv mønt, hun har tabt fra sin medgift, og som en ældre far, der letsindigt løber for at møde sin fortabte søn. Ellen White kommer med følgende fantastiske udtalelse, som er værd at meditere over: "Den store frelsesplan blev lagt, før verdens grundvold blev lagt. Kristus stod ikke alene i dette vidunderlige foretagende for at frelse menneskene. I himlens rådslagninger, før verden blev skabt, indgik Faderen og Sønnen en pagt om, at hvis mennesket viste sig at være ulydig mod Gud, skulle Kristus, et med Faderen, tage overtræderens plads og lide den straf, som retfærdigheden kræver, at mennesket fortjener" (The Adventist Review and Sabbath Herald, 15. november 1898).

Tænk over det. Vi har det utrolige privilegium og alvorlige ansvar, men også den evige glæde at kunne samarbejde med Kristus i hans mission. Det er, hvad vores studium handler om i dette kvartal.

Mark Finley kommer fra Connecticut, USA, og er en internationalt kendt evangelist. Han var viceformand i Generalkonferensen, 2005-2010. Efter han gik på pension, blev han assistent for Generalkonferensens formand. Pastor Finley og hans hustru Ernestine har tre børn og fem børnebørn.

Hvorfor vidne?

Ugens vers

"Det er godt og værdsat hos Gud, vor frelser, som vil, at alle mennesker skal frelses og komme til erkendelse af sandheden"
(1 Tim 2,3-4).

Introduktion

Guds store længsel er, at alle mennesker allevegne skal svare på hans kærlighed, tage imod hans nåde, forvandles af hans Ånd og blive frelst ind i hans rige. Han ønsker ikke noget højere end, at vi frelses. Hans kærlighed er ubegrænset. Hans nåde er umålelig. Hans barmhjertighed er evig. Hans tilgivelse er udtømmelig. Hans magt er uendelig. I modsætning til de hedenske guder, som forlanger ofre, har vores Gud bragt det allerstørste offer. Uanset, hvor meget vi ønsker at blive frelst, ønsker Gud endnu mere at frelse os. "Det er godt og værdsat hos Gud, vor frelser, som vil, at alle mennesker skal frelses og komme til erkendelse af sandheden" (1 Tim 2,3-4). Det er hans hjertes længsel at du og jeg skal frelses.

At vidne handler helt og alene om Jesus. Det handler om, hvad han har gjort for at frelse os, hvordan han har forandret vores liv, og om de fantastiske sandheder i hans ord, som fortæller os om, hvem han er og om hans karakters skønhed. Hvorfor vidne? Når vi forstår, hvem han er og har oplevet hans nådes under og hans kærligheds kraft, kan vi ikke tie. Hvorfor vidne? Når vi samarbejder med ham, får vi del i hans glæde over at se mennesker frelst ved hans nåde og forvandlet af hans kærlighed.

Ugens tekster

- Jak 5,19-20
- Luk 15,6
- Zef 3,17
- Joh 7,37-38
- 1 Tim 2,3-4
- 2 Kor 5,14-15

Anledninger til frelse

Gud giver hver dag anledninger til mennesker allevegne til at lære ham at kende. Gennem Helligånden rører han deres hjerter. Han åbenbarer sig gennem naturens skønhed og kompleksitet. Universets storhed, orden og symmetri taler om en evig Gud med ubegrænset visdom og uendelig magt. Han søger for omstændigheder eller anledninger i vores liv, som kan drage os til ham.

Men selv om Gud åbenbarer sig gennem Helligåndens påvirkning, naturens skønhed og forsynets tilskikkelser, finder vi den tydeligste åbenbaring af hans kærlighed i Jesu Kristi liv og tjeneste. Når vi deler Jesus med andre, giver vi dem den bedste mulighed for at blive frelst.

Luk 19,10
Jak 5,19-20

Sammenlign teksterne. Hvad fortæller Lukasevangeliet om Kristi hensigt med at komme til jorden? Hvordan kan vi samarbejde med Kristus i hans arbejde for at frelse de fortabte?

"Den, der får en synder til at vende om fra den vildfarelse, han lever i, frelser hans sjæl fra døden" (Jak 5,20). Romerbrevet videreudvikler denne tanke. I Rom 1 og 2 siges det, at både hedningerne, som har set Gud åbenbaret i naturen, og jøderne, som har modtaget Guds profetiske åbenbaringer i Skriften, vil gå fortabt uden Kristus. I Rom 3-5 viser apostlen Paulus, at frelse kun kommer af nåde gennem tro. I Rom 6-8 beskriver han, hvordan den nåde, som retfærdiggør hver den, som tror, også er en helligende nåde. I Rom 10 siger han, at "enhver, som påkalder Herrens navn, skal frelses" (Rom 10,13), og understreger dernæst, at ingen kan påkalde, hvis de ikke tror, og ingen kan tro, hvis de ikke har hørt, og ingen kan høre, hvis ingen fortæller dem (Rom 10,14-15). Vi er Guds forbindelsesled i frelsesplanen; vi skal nå fortabte mennesker med evangeliets herlighed.

Til eftertanke

Vi vidner ikke for at give mennesker deres eneste mulighed for at blive frelst. Vi vidner for at give dem den bedste mulighed. Hvad er vores opgave i Guds plan for at frelse menneskene? Hvor mange mennesker har hørt evangeliet fra dine læber?

Gør Jesus glad

Er du nogen sinde blevet spurgt: "Hvordan går det med dig?" "Har du haft en god dag?" Hvordan ville det være, hvis du stillede Gud de samme spørgsmål? "Gud, hvordan går det i dag?" Hvad slags svar tror du, du ville få? Måske ville det være noget i denne retning: "Jeg har haft en meget vanskelig dag. Jeg fik tårer i øjnene over de tusinde flygtningelejre fulde af frysende, sultne, grædende børn. Jeg gik ned ad gaderne i verdens travleste byer og græd sammen med de hjemløse og fattige. Mit hjerte bløder over misbrugte kvinder og bange børn, som bliver solgt som sexslaver. Jeg så ødelæggelser på grund af krig og naturkatastrofer. Jeg så de smertefulde kvaler ved udmarvende dødelige sygdomme." "Men Gud, er der ikke noget, der kan få dig til at blive glad? Er der noget, der bringer glæde til dit hjerte? Er der noget, der kan få dig til at synge?"

Luk 15,6-7.
9-10.22-24.32

Hvordan ender disse beretninger, og hvad fortæller det om Gud?

Hele himlen glæder sig, når det tabte bliver fundet. I en verden fuld af sygdom, ødelæggelse og død kan vi bringe glæde til Guds hjerte ved at dele frelsens "gode nyheder" med andre. En af de største motivationer for at dele Kristi kærlighed med andre er, at vi ved, at når vi vidner, gør vi Gud glad. Hver gang vi åbenbarer hans kærlighed, synger hele himlen af glæde.

Zef 3,17

Hvordan reagerer Gud, når vi tager imod hans nåde og frelse?

Forestil dig scenen. Som en følge af dit vidnesbyrd tager en mand eller en kvinde, en dreng eller en pige imod Jesus som sin personlige frelser. Og Jesus bliver glad. Hele himlen bryder ud i begejstret lovsang, og vores mægtige frelser glæder sig over den person, som har omvendt sig, ved at synge. Hvad kan være mere berigende, mere tilfredsstillende end at vide, at dit vidnesbyrd gør Gud glad i en trist verden som vores?

At vokse ved at give

Dødehavet er det lavest liggende sted på jordens overflade. Med sine 423 meter under havets overflade er det den lavest liggende sø. Jordanfloden løber ud fra Genesaretsøen og snor sig ned igennem Jordandalen, før den ender i Dødehavet.

Det varme og tørre klima med et intenst solskin midt i et ørkenområde får vandet til at fordampe meget hurtigt. Dødehavet har et salt- og mineralindhold på 33,7 %, og derfor er der meget lidt, der overlever i vandet. Der er ingen fisk, ingen planter, kun nogle få mikrober og bakterier på bunden.

Vores kristenliv bliver stillestående og livløst som Dødehavet, hvis Guds nåde, som strømmer ind i vores liv, ikke flyder ud til andre. Det er ikke sådan, vi skal leve som kristne.

Joh 7,37-38
Luk 6,38

Hvad er det naturlige resultat, i modsætning til en Dødehavserfaring, når de troende modtager forfriskende strømme af levende vand fra Kristus?

"Gud kunne have nået sit mål med at frelse syndere uden vor hjælp, men for at vi skal kunne udvikle en karakter som Kristi karakter må vi deltage i hans arbejde. For at få del i hans glæde – glæden ved at se syndere blive frelst ved hans offer – må vi tage del i hans bestræbelser for at frelse dem" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 91-92).

"De, som ønsker at blive sejrvindere, må give slip på deres eget; og det eneste, der kan udrette denne store opgave, er at blive intenst interesseret i andre menneskers frelse" (Ellen White, *Fundamentals of Christian Education*, s. 207).

Vi vokser, når vi deler med andre, hvad Kristus har gjort i vores eget liv. Når vi tænker over, hvor meget vi har fået i Kristus, kan kun den mest usle selvished forhindre os i at dele med andre, hvad vi selv har fået. Og hvis vi undlader at dele vores tro, vil vores åndelige liv blive lige så stillestående som vandet i Dødehavet.

Til eftertanke

Hvordan har du selv oplevet at dele din tro med andre, bede med andre og hjælpe dem i deres vanskeligheder? Hvilken indflydelse har disse erfaringer haft på din egen tro og din vandring med Gud?

Trofasthed over for Kristi befaling

Loyalitet over for Kristus kræver en overgivelse til at følge hans vilje. Det nødvendiggør lydighed mod hans bud. Det fører til et hjerte, som slår i takt med hans hjerte for at frelse de fortabte. Det prioriterer de ting, han sætter højt.

1 Tim 2,3-4
2 Pet 3,9

Hvad fortæller disse tekster om Guds hjerte? Hvad sætter han højt?

Gud ønsker lidenskabeligt at frelse mennesker. Der er intet, der er vigtigere for ham. Det er hans inderlige ønske, at "alle" skal frelses og "komme til erkendelse af sandheden" (1 Tim 2,4). "Han vil, at ingen skal gå fortabt, men at alle skal nå til omvendelse" (2 Pet 3,9). I en kommentar til denne tekst indikerer The SDA Bible Commentary, at det græske ord, der benyttes om "vil" er *boulamai*, som udtrykker "sindets lyst", som "at ønske" eller "at længes efter". Dernæst kommer kommentaren med denne indsigtfulde observation om det lille ord "men". Det græske ord for "men" er *alla*. Det benyttes i denne tekst "for at understrege kontrasten mellem misforståelsen af Guds natur, nemlig at han måske er villig til, at nogle skal gå fortabt, og den sandhed, at han ønsker, at alle skal frelses" (*The SDA Bible Commentary*, 7. bd, s. 615). Kristi befaling til hver eneste af os om at tage del i hans mission som vidner om hans kærlighed, nåde og sandhed, springer ud af hans ønske om, at hele menneskeheden skal blive frelst.

ApG 13,47
Es 49,6

Sammenlign teksterne. Hvem blev det oprindeligt sagt om, og hvordan bruger Paulus det?

Der er situationer, hvor en gammeltestamentlig profeti har mere end kun en anvendelse. Her tager apostlen Paulus en profeti, som først henviste til Israel og profetisk til Messias (se Es 41,8; Es 49,6; Luk 2,32), og bruger den om den nytestamentlige menighed. Hvis kirken undlader eller bagatelliserer Kristi befaling, forsømmer den hensigten med sin eksistens, og tager fejl af sit profetiske kald over for verden.

Til eftertanke

Hvilke farer er der for kirken og for en lokal menighed, hvis den fokuserer så meget indad, at den glemmer, hvad dens oprindelige hensigt er?

Motiveret af kærlighed

I denne uge har vi fokuseret på at besvare spørgsmålet "hvorfor vidne?" Vi har set, at når vi deler vores tro med andre, oplever vi glæden ved at samarbejde med Gud i hans mission for verden. Vores vidnesbyrd om hans kærlighed giver mennesker en større mulighed for frelse, fordi de tydeligere kan se Guds nåde og sandhed.

Samtidigt er vores vidnesbyrd et af Guds redskaber til vores egen åndelige vækst. Hvis vi undlader at dele, hvad Kristus har gjort for os, og at hjælpe andre, kvæler det et ægte åndeligt liv.

Når vi vidner, får vi forbindelse med Gud, som ønsker, at alle skal blive frelst. Det er et svar i lydighed mod hans befaling. I dag skal vi se på den allerstørste motivation for at vidne.

2 Kor 5,14-15.
18-20

Hvad motiverede Paulus til at udholde prøvelser, trængsel, vanskeligheder og modgang for evangeliets skyld? Hvordan kan den samme motivation tilskynde os i vores tjeneste for Kristus?

Apostlen Paulus var motiveret af kærlighed. Der er ting, man vil gøre af kærlighed, som man ikke vil gøre af nogen anden grund. Når apostlen siger "Kristi kærlighed tvinger os," udtrykker han en evig sandhed. Ordet "tvinger" betyder "at drive, tilskynde, kontrollere eller motivere." Kristi kærlighed kontrollerede Paulus' handlinger og motiverede hans vidnesbyrd. Med en uforfærdet målbevidsthed og et helhjertet fokus forkyndte han frelsesplanen i hele Middelhavsområdet.

"Kærligheden må bo i hjertet. En dyb og inderlig kristen henter motivation for sine handlinger i sin dybe kærlighed til sin Herre. Ud fra hans rodfæstede kærlighed til Kristus springer en uselvisk interesse for hans brødre" (Ellen White, *The Adventist Home*, s. 425).

Når vi virkelig forstår, hvilket stort offer Kristus har givet for vores skyld, bliver vi overvældet af hans kærlighed og "tvunget" til at dele med andre, hvad han har gjort for os.

Til eftertanke

Han, som skabte alt (galakserne, stjernerne, englernes hær, hele universet, andre verdener) er den samme, som døde på korset for os. Hvordan kan denne ufattelige sandhed undgå at skabe en kærlighed til Gud i os og et ønske om at dele denne kærlighed med andre?

Til videre studium

Læs Ellen White:

- *The Acts of the Apostles*, "God's Purpose for His Church", s. 9-16
- *Jesu liv*, s. 598-603.

Den nytestamentlige kirke stod i fare for ikke at forstå hensigten med dens eksistens. Ellen White beskriver denne fare: "Den forfølgelse, som kom over menigheden i Jerusalem, gav evangeliet et kraftigt fremstød. Ordets forkyndelse havde haft gode resultater på dette sted, og der var fare for, at disciplene ville blive der for længe uden at tænke på Frelserens befaling om at gå ud i hele verden. De glemte, at kraften til at modstå det onde bedst opnås ved aktiv tjeneste, og de begyndte at tro, at intet arbejde var så vigtigt som det at beskytte menigheden i Jerusalem mod fjendens angreb. I stedet for at oplære de nyomvendte til at bringe evangeliet videre til dem, der endnu ikke havde hørt det, stod de i fare for at vælge en fremgangsmåde, som ville føre til, at de var tilfredse med det, der var blevet udrettet" (*The Acts of the Apostles*, s. 105).

Spørgsmål
til drøftelse

1. Læs ovenstående citat fra Ellen White grundigt, især den sidste sætning. Hvorfor kan vi i dag komme til at stå over for den samme fare? Hvorfor ville en sådan holdning være frygtelig og tragisk forkert, når vi tænker over de store udfordringer, vi har i missionen?
2. Hvorfor tror du, at alle evangelierne afsluttes med en lignende missionsbefaling? Læs Matt 28,18-20; Mark 16,15-16; Luk 24,46-19 og Joh 20,21. Hvad betød disse befalinger for de første troende? Hvad bør de betyde for os i dag?
3. Kan vidnesbyrd og tjeneste nogen sinde blive en erstatning for sand åndelighed? I så fald, hvorfor? Kan vi undgå det?
4. Tal sammen i klassen om, hvordan vidnetjeneste påvirker din egen åndelige vækst. Hvad har du lært, som kan hjælpe andre? Hvilke fejl har du begået, som du kan hjælpe andre til at undgå?
5. Dvæl ved den ufattelige tanke, at Gud elsker hver eneste af os individuelt. Hvad betyder det? Hvordan bør denne måske aller vigtigste sandhed i hele universet påvirke dit liv?

Det personlige vidnesbyrds kraft

Ugens vers

"Men vi kan ikke lade være at tale om, hvad vi har set og hørt"
(ApG 4,20).

Introduktion

Der er en usædvanlig kraft i et personligt vidnesbyrd. Når vores hjerte bliver rørt af Kristi kærlighed, og vi bliver forvandlet af hans nåde, har vi noget betydningsfuldt at fortælle om ham. Et er at fortælle, hvad Jesus har gjort for andre. Noget helt andet er at dele, hvad han har gjort for os personligt.

Det er svært at argumentere imod personlig erfaring. Folk kan drøfte din teologi eller din fortolkning af en tekst eller til og med håne religion generelt. Men selv skeptikere vil blive påvirket af evangeliets kraft, når et menneske kan sige: "Jeg var engang uden håb; men nu har jeg fundet et håb. Jeg var fuld af skyld; men nu har jeg fred. Jeg havde intet mål i livet; men det har jeg nu."

Selv om nogle mennesker oplever en pludselig og dramatisk omvendelse som apostlen Paulus på vejen til Damaskus, sker de fleste omvendelser, når et menneske får en voksende forståelse af, hvor dyrebare Jesus er. De kommer til at værdsætte hans nåde mere, og får en overvældende taknemlighed for den frelse, han tilbyder. Kristus giver os et radikalt nyt fokus i vores liv. Det er dette vidnesbyrd, verden så desperat har brug for og længes efter at høre.

Ugens tekster

- Mark 5,15-20
- Mark 16,1-11
- ApG 4,1-20
- 1 Joh 1,1-3
- Gal 2,20
- ApG 26,1-32

Usandsynlige vidner

Mark 5,15-20

Hvorfor tror du, at Jesus sendte manden til Dekapolis for at vidne for sin familie og sine venner i stedet for at lade ham få lov til at følge med Jesus, hvor hans nye tro kunne plejes og vokse?

Ordet Dekapolis kommer af to ord: *deka*, som betyder ti, og *polis*, som betyder by. Dekapolisområdet bestod af ti byer, der lå langs Genesaretsøens østlige bred i det første århundrede e.Kr. Disse byer var knyttet sammen af fælles sprog og kultur. Den besatte var kendt af mange i området. Han havde skræmt dem med sin uforudsigelige og voldsomme opførsel. Jesus så ham som en, der længtes efter noget bedre, så ved et mirakel befriede han manden for de onde ånder, som pinte ham.

Da folk i byen hørte, at Jesus havde tilladt de onde ånder at fare ind i deres svineflok, og at svinene havde styrtet sig ud over en skrænt og druknede, kom de derud for at se, hvad der foregik. Markusevangeliet fortæller: "De kommer hen til Jesus og ser den dæmonbesatte, som havde haft legionen i sig, sidde påklædt og ved sin fulde fornuft, og de blev grebet af frygt" (Mark 5,15). Manden var blevet rask, både fysisk, mentalt, følelsesmæssigt og åndeligt. Evangeliets mål er at gøre mennesker, som er nedbrudte af synd, til hele mennesker, som Kristus oprindeligt skabte dem til at være.

Hvem ville være bedre til at nå disse ti byer i Dekapolis end den forvandlede besatte mand, som kunne dele sit vidnesbyrd med hele området? Ellen White udtrykker det godt: "Som Kristi vidner bør vi fortælle, hvad vi ved, hvad vi selv har set og hørt og følt. Hvis vi skridt for skridt har fulgt Jesus, må vi have noget afgørende at fortælle om den måde, hvorpå han har ført os. Vi kan fortælle, hvordan vi har sat hans løfter på prøve og fundet, at de var sande. Vi kan vidne om, hvad vi har erfaret af Kristi nåde. Det er til dette vidnesbyrd, Herren kalder os, og uden det vil verden gå til grunde" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 292). Gud benytter ofte uventede vidner, som er blevet forvandlet af hans nåde, til at gøre en forskel i verden.

Til eftertanke

Hvordan er din historie? Hvordan blev du omvendt? Hvad kan du fortælle andre om, hvordan du kom til troen? Hvad kan du gennem dit vidnesbyrd tilbyde nogen, som er uomvendt, så din erfaring kan gavne andre?

Forkynd den opstandne Kristus

Det var tidligt søndag morgen, og de to Maria-er skyndte sig ud til Jesu grav. De gik ikke derhen for at bede ham om noget. Hvad kunne vel en død mand give dem? Sidste gang, de så ham, var hans legeme blodigt, såret og sønderknust. Scenerne fra korset stod tydeligt indprentet i deres sind. Nu kom de kun for at gøre deres pligt. Tynget af sorg var de på vej hen til hans grav for at salve hans legeme. Fortvivlelsens dystre skygger overvældede dem. Fremtiden var uvis og gav dem intet håb.

Da de kom hen til graven, blev de overraskede over, at den var tom. Matthæus beskriver begivenhederne den opstandelsesmorgen på følgende måde: "Men englen sagde til kvinderne: 'Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået'" (Matt 28,5-6).

Kvinderne blev overvældet af glæde. Sorgens mørke skyer blev erstattet af opstandelsesmorgenens solskin. Den mørke og triste nat var endt. Glæden lyste ud af deres ansigter, og lovsange erstattede deres sorg.

Mark 16,1-11

Hvordan reagerede Maria, da hun opdagede, at Kristus var opstået fra de døde?

Efter at Maria havde mødt den opstandne frelser, løb hun hen for at dele nyheden med andre. Gode nyheder skal deles, og hun kunne ikke tie. Kristus lever! Hans grav var tom, og verden må få det at vide. Når vi møder den opstandne Kristus på livets vej, må vi også løbe hen for at fortælle det til andre, for gode nyheder skal deles.

Jesus havde specielt udvalgt disciplene, og han havde adskillige gange fortalt dem både, at han skulle dø og opstå igen. Det er fascinerende, at de alligevel nægtede at tro på Marias vidnesbyrd. "Men da de hørte, at han levede, og at hun havde set ham, troede de ikke på det" (Mark 16,11). Hvis Jesu egne disciple ikke troede med det samme, bør vi ikke blive overrasket, hvis andre heller ikke med det samme tror på vores vidnesbyrd.

Til eftertanke

**Hvornår er du sidst blevet afvist, når du aflagde dit vidnesbyrd?
Hvordan reagerede du, og hvad har du lært af din erfaring?**

Et forvandlet liv gør en forskel

"Men da de så Peters og Johannes' frimodighed og blev klar over, at de var jævne og ulærde mænd, undrede de sig; de vidste, at de havde været sammen med Jesus" (ApG 4,13).

Den nytestamentlige menighed oplevede en eksplosiv vækst. På Pinsedagen blev 3000 døbt (ApG 2,41). Tusinder andre blev lagt til menigheden nogle få uger senere (ApG 4,4). Snart gik det op for myndighederne, hvad der skete. Disse nytestamentlige troende havde været sammen med Jesus. Deres liv var blevet forandret. De var blevet forvandlet ved hans nåde, og de kunne ikke tie stille.

ApG 4,1-20

Hvad sker der i disse vers? Hvad skete, da myndighederne forsøgte at bringe Peter og Johannes til tavshed? Hvordan reagerede de?

Disse troende var blevet nye i Kristus, og de var nødt til at fortælle deres historie. Peter, en højtrøstet fisker, var blevet forvandlet af Guds nåde. Jakob og Johannes, tordensønnerne, som havde svært ved at styre deres temperament, var blevet forvandlet af Guds nåde. Thomas, tvivleren, var blevet forvandlet af Guds nåde. Disciplene og medlemmer af den første menighed havde alle sammen en historie at fortælle, og de kunne ikke tie. Læg mærke til dette stærke citat fra Ellen White i bogen *Vejen til Kristus*: "Lige så snart en person er kommet til Kristus, er der et ønske i hjertet om at gøre andre kendt med, hvor værdifuld en ven man har fundet i Jesus; den frelsende og helliggørende sandhed kan ikke lukkes inde i hans eller hendes hjerte" (s. 86).

Læg også mærke til, hvad de religiøse ledere sagde i ApG 4,16. De erkendte åbent det mirakel, der var sket; den helbredte mand stod lige foran dem. Men selv med alle disse beviser nægtede de at ændre deres holdning. På trods af en så åbenlys modstand ville Peter og Johannes dog ikke trække deres vidnesbyrd tilbage.

Til eftertanke

Hvilken forbindelse er der mellem at kende Kristus og dele Kristus med andre? Hvorfor er det så altafgørende for at kunne vidne for andre om Kristus, at vi kender han personligt?

Del din erfaring

I ApG 26 er apostlen Paulus som fange blevet ført frem for kong Agrippa. Paulus deler sit personlige vidnesbyrd direkte med kongen. Han fortæller ikke kun om sit liv som en, der forfulgte Jesu efterfølgere, men også om, hvordan han efter sin omvendelse er blevet et vidne om Jesus og løftet om opstandelse fra de døde (ApG 26,8).

Da Paulus blev omvendt på vejen til Damaskus, talte Herren til ham og sagde: "Jeg har vist mig for dig netop for at udvælge dig til tjener og til vidne både om det, du har set, og om det, jeg vil lade dig se" (ApG 26,16). At dele vores tro er altid en aktiv handling. Det indbefatter at dele, hvad Kristus har gjort for os i fortiden, hvad han gør for os i vores liv i dag, og hvad han vil gøre for os i fremtiden.

At vidne handler aldrig om os selv. Det handler altid om Kristus. Han er den Gud, som tilgiver al vores skyld, helbreder vores sygdomme, og kroner os med godhed og barmhjertighed (SI 103,3-5). At vidne er ganske enkelt at dele historien om hans vidunderlige nåde. Det er et vidnesbyrd om vores personlige møde med denne nåderige Gud.

1 Joh 1,1-3
Gal 2,20

Sammenlign de to tekster. Hvilke ligheder er der? Hvordan ligner Johannes' og Paulus' erfaringer hinanden?

Selv om Paulus' og Johannes' liv var meget forskellige, havde de begge personligt mødt Jesus. Deres erfaring med Jesus var ikke en oplevelse, som fandt sted på et bestemt tidspunkt i deres fortid, og det var så det. Nej, det var en vedvarende daglig erfaring, hvor de glædede sig over hans kærlighed, og vandrede i hans sandheds lys.

Er omvendelse kun noget, der skete i fortiden? Læs Ellen Whites udtalelse om den, som mente, at det kun var deres omvendelseserfaring i fortiden, der betød noget: "Som om de, hvis de engang vidste noget om religion, derfor ikke længere havde brug for dagligt at blive omvendt. Hver og en af os bør blive omvendt hver dag" (*Manuscript Releases*, 4. bd, s. 46).

Til eftertanke

Hvorfor er det vigtigt at have et forhold til Jesus hver eneste dag, uanset om dine erfaringer i fortiden har været både stærke og dramatiske? Hvorfor er det nødvendigt at opleve hans virkelighed og godhed og kraft hver dag? Del dit svar med klassen på sabbatten.

Der er kraft i et personligt vidnesbyrd

Lad os igen betragte Paulus foran kong Agrippa. Apostlen står foran denne konge, som var den sidste i en lang række jødiske konger af makkabæerslægten og Herodes' familie. Agrippa bekendte sig til at være jøde; men hans hjerte var romersk. Den aldrende apostel, som var træt efter sine missionsrejser og mærket af kampen mellem godt og ondt, står foran kongen med et hjerte fyldt af Guds kærlighed og et ansigt, der lyste af Guds godhed. Hvad han end har oplevet i sit liv af forfølgelser og vanskeligheder, kan han dog sige, at Gud er god.

Agrippa er kynisk, skeptisk, forhærdet og egentlig ligeglad med alle sande værdinormer. I modsætning hertil er Paulus fuld af tro, overgivet til sandheden og en modig forsvarer af retfærdighed. Kontrasten mellem disse to mænd kunne ikke være større. Under forhøret giver Agrippa Paulus lov til at tale.

ApG 26,1-32

Hvordan vidnede Paulus for Agrippa? Hvad kan vi lære af hans ord?

Venlighed åbner hjerter, hvor uforkammethed lukker dem. Paulus er utrolig taktfuld over for Agrippa. Han roser ham for at have "et enestående kendskab til alle jødernes skikke og stridigheder" (ApG 26,3). Derefter kaster han sig ud en drøftelse af sin omvendelse.

ApG 26,12-18
ApG 26,26-28

Læs Paulus' omvendeshistorie og læg nøje mærke til, hvilken virkning den har på Agrippa. Hvorfor tror du, Agrippa reagerede, som han gjorde? Hvad var det ved Paulus' vidnesbyrd, der gjorde indtryk på ham?

Paulus' vidnesbyrd om, hvordan Jesus forandrede hans liv, gjorde stort indtryk på den gudløse konge. Der findes ikke et mere effektivt vidnesbyrd end et forvandlet menneske. Et vidnesbyrd om en ægte omvendelse har en forbløffende effekt på andre. Selv gudløse konger bliver påvirket af mennesker, som Guds nåde har forvandlet. Selv om vi ikke kan fortælle en lige så dramatisk historie som Paulus, bør vi alle være i stand til at fortælle andre, hvad det betyder at kende Jesus og være frelst gennem hans blod.

Til videre studium

Læs Ellen White: *The Acts of the Apostles*, "Almost Thou Persuadest Me", s. 433-438.

Kristenlivets kerne er et forhold til Jesus, som er så rigt og fuldt, at vi længes efter at fortælle om det. Selv om korrekte læresætninger er vigtige, kan de ikke erstatte et liv, der er blevet forvandlet af nåde og forandret af kærlighed. Ellen White gør det klart, når hun siger: "Frelseren vidste, at selv de mest logiske argumenter ikke var i stand til at smelte hårde hjerter eller bryde verdslighedens og selvskhedens skal. Han vidste, at disciplene måtte modtage den himmelske gave; at evangeliet kun ville være virkningsfuldt, når det blev forkyndt af hjerter, der var gjort varme og læber, der var gjort veltalende gennem et levende kendskab til ham, som er vejen, sandheden og livet" (*The Acts of the Apostles*, s. 31). I bogen *Jesu liv* tilføjer Ellen White: "Kristi forunderlige kærlighed vil smelte hjerter til underkastelse, hvor blot dette at gentage læresætninger intet kan udrette" (s. 601).

Nogle har den opfattelse, at det at give deres personlige vidnesbyrd handler om at forsøge at overbevise andre om de sandheder, de har fundet i Guds ord. Det er vigtigt på det rette tidspunkt at dele Guds ords sandheder; men vores personlige vidnesbyrd handler meget mere om den frihed fra skyld, den fred, den nåde, den tilgivelse, den styrke, det håb og den glæde, som vi har fundet i Jesu gave til os, nemlig det evige liv.

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Hvorfor tror du, at et personligt vidnesbyrd er så effektivt til at påvirke andre? Hvordan er du blevet påvirket af andre menneskers vidnesbyrd, og andre påvirket af dit?**
- 2. Hvorfor er det så vigtigt, ikke alene for vores vidnesbyrd, men også for vores personlige tro, at vi har en daglig erfaring med Jesus (se spørgsmålet i onsdagsafsnittet)?**
- 3. Et stærkt personligt vidnesbyrd kan være effektivt, men hvorfor er et gudfrygtigt liv også en vigtig del af vidnesbyrdet?**
- 4. Del dit personlige vidnesbyrd med klassen. Husk, at du deler, hvad Jesus har gjort for dig, og hvad han betyder for dig i dag. Hvilken forskel gør Jesus i din tilværelse?**

Se mennesker med Jesu øjne

Ugens vers

"Han sagde til dem: 'Kom og følg mig, så vil jeg gøre jer til menneskefiskere'" (Matt 4,19).

Introduktion

Jesus er den største sjælevinder. Ved at betragte den måde, hvorpå Jesus arbejdede med mennesker, kan vi lære, hvordan vi kan hjælpe andre til at kende frelsen gennem Jesus Kristus. Når vi går sammen med ham gennem Jerusalems overfyldte gader, langs de støvede stier i Judæa og på de græsklædte bakker i Galilæa, vil vi opdage, hvordan han gjorde Himmerigets principper kendt for søgende mennesker.

Jesus så i alle mænd og kvinder personer, der kunne vindes for hans rige. Han betragtede alle med den guddommelige kærligheds øjne. Han så ikke Peter som en barsk, højtråbende fisker, men som en kraftfuld forkynder af evangeliet. Han så ikke Jakob og Johannes som hidsige, temperamentsfulde ekstremister, men som entusiastiske forkyndere af hans nåde. Han så den dybe længsel efter sand kærlighed og anerkendelse hos Maria Magdalena, den samaritanske kvinde og kvinden med blødninger. Han så Thomas som en person, der stillede ærlige spørgsmål, ikke som en kyniker opfyldt af tvivl. Enten det var jøder eller hedninger, mænd eller kvinder, en tyv på korset, en romersk hærfører eller en djævlbesat mand, så Jesus deres gudgivne potentiale og betragtede dem gennem frelsens øjne.

Ugens tekster

- Mark 8,22-26
- Joh 4,3-34
- Joh 1,40-41
- Mark 12,28-34
- Luk 23,39-43
- ApG 8,26-38

Den anden berøring

Der er kun et enkelt mirakel i Bibelen, hvor Jesus udførte miraklet i to stadier. Det er helbredelsen af den blinde mand i Betsajda. Beretningen giver værdifulde lærdomme også for Kristi menighed i dag. Den illustrerer Guds plan om at bruge enhver troende til at bringe andre til Jesus. Bibelen siger: "Så kom de til Betsajda. Og folk førte en blind hen til ham, og de bad ham om at røre ved ham" (Mark 8,22). Nøgleordene i dette vers er "førte" og "bad". Den blinde mand kom ikke af sig selv. Hans venner så hans behov, og førte ham til Jesus. Han havde måske ikke ret meget tro, men det havde hans venner. De troede, at Jesus ville helbrede den blinde mand.

Jesus udfører omkring 25 helbredelsesmirakler i Det Nye Testamente. I over halvdelen bringer en ven eller et familiemedlem personen til Jesus for at blive helbredt. Mange vil aldrig komme til Jesus, med mindre en anden person, som har tro, leder dem til ham. Vores rolle er at være den, der introducerer dem, og fører dem til Jesus.

Det andet ord, som er værd at tænke over i Mark 8,22, er ordet "bad". Det kan betyde bønfalde, trygle eller opfordre. Det antyder en mildere og venligere bøn end et højt og larmende krav. Den blinde mands venner appellerede venligt til Jesus og troede, at han både ønskede, og havde magt til at hjælpe manden. Det er ikke sikkert, at manden selv havde tro på, at Jesus kunne helbrede ham; men det havde hans venner. Nogle gange er vi nødt til at bære andre til Jesus på troens vinger.

Mark 8,22-26

Hvorfor tror du, at Jesus helbredte den blinde mand i to stadier? Hvilken lærdom er der i denne beretning for os som vidner for Jesus i dag?

Er det muligt, at heller ikke vi ser mennesker tydeligt? Opfatter vi dem af og til mere som træer, der "går omkring" som utydelige skygger end som kandidater for Guds rige? Hvad kan det skyldes, at vi nogle gange ikke ser mennesker mere tydeligt?

Til eftertanke

Hvad kan vi lære af denne beretning ud over det indlysende, at Gud bruger os til at nå andre mennesker? Hvad kan den fx lære os om, hvordan både det medicinske og det åndelige kan være en del af helbredelse og tjeneste til at nå de fortabte?

En lektie om accept

Ved i praksis at vise, hvad det betød at se hvert enkelt menneske fra en ny synsvinkel, lærte Jesus sine disciple, hvordan de skulle se mennesker gennem himlens øjne. Denne måde at se mennesker på var grundlæggende anderledes. Jesus så dem, ikke som de var, men som det, de kunne blive. I al sin omgang med mennesker behandlede han dem med værdighed og respekt. Ofte overraskede han sine disciple gennem den måde, han behandlede andre mennesker på. Det er især tydeligt i beretningen om hans møde med den samaritanske kvinde.

The Archaeological Study Bible har denne interessante observation om forholdet mellem jøder og samaritanere: "Kløften mellem samaritanerne og judæerne går tilbage til en tidlig periode. Ifølge 2 Kong 17 var samaritanerne efterkommere af mesopotamiske folkeslag, som af den assyriske konge blev tvangsflyttet til de nordlige områder i Israel i tiden efter landflygtigheden i 722 f.Kr. De blandede tilbedelsen af Jahve med skikke fra deres afgudsdyrkelse." I tillæg til disse skikke oprettede de et rivaliserende præstedømme og et rivaliserende tempel på bjerget Garizim. På baggrund af disse teologiske forskelle mellem jøder og samaritanere, må det have overrasket disciplene, at Jesus valgte at gå igennem Samaria for at komme til Galilæa. Det overraskede dem, at Jesus ikke lod sig involvere i en religiøs debat. Han appellerede direkte til den samaritanske kvindes længsel efter accept, kærlighed og tilgivelse.

Joh 4,3-34

Hvordan henvendte Jesus sig til den samaritanske kvinde? Hvad var kvindens respons på Jesu samtale med hende? Hvordan reagerede disciplene på denne oplevelse, og hvordan udvidede Jesus deres synsfelt?

Den evige sandhed, som Jesus ønskede at lære sine disciple og os alle, er ganske enkel: "De, som har Kristi Ånd, vil se alle mennesker med den guddommelige barmhjertigheds øjne" (Ellen White, *The Signs of the Times*, 20. juni 1892).

Til eftertanke

Hvilke mennesker har du en tendens til at betragte nedladende eller uden respekt på grund af indflydelse fra din egen kultur eller dit lokalsamfund? Hvorfor er det tvungende nødvendigt, at du forandrer din holdning, og hvordan kan det ske?

Begynd, hvor du er

Der er ganske rigtigt sagt: "I livet er det eneste startpunkt der, hvor du er; for der findes intet andet sted at begynde." Jesus understregede dette princip i ApG 1,8, hvor han sagde: "Men I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer, og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og lige til jordens ende."

Jesu budskab til disciplene var ikke til at misforstå: begynd der, hvor I er. Fortæl om Jesus, hvor Gud har sat dig. Fremfor at drømme om bedre muligheder skal du begynde med dem, du er omgivet af. Betragt med guddommelige øjne de muligheder, der er lige omkring dig.

Du behøver ikke at være den mest veluddannede person i verden, den mest veltalende, den mest talentfulde. Og hvor nyttige nogle af disse gaver end kan være, når de bruges rigtigt, har du i sidste instans brug for din egen kærlighed til Gud og til andre mennesker. Hvis du er villig til at vidne, vil Gud gøre det muligt for dig at gøre det.

Hvad fortæller disse skriftsteder både om Andreas' åndelige syn og hans metode i at vidne?

Andreas' erfaring taler stærkt til os. Han begyndte med sin egen familie. Først delte han Kristus med sin bror Peter. Han udviklede et venskabsforhold med en lille dreng, som dernæst gav Jesus materiale til et af hans mirakler. Og Andreas vidste nøjagtigt, hvad han skulle gøre med grækerne. Fremfor en teologisk debat fornemmede han deres behov, og introducerede dem for Jesus.

Den effektive, sjælevindende kunst går ud på at opbygge positive og omsorgsfulde personforhold. Tænk over de mennesker, der står dig nærmest, men som ikke kender Jesus. Oplever de i dig en person, som har medfølelse og viser omsorg? Ser de i dig en fred og hensigt, som de selv længes efter? Er dit liv en reklame for evangeliet? Vi skaber venner for Gud ved at dele Jesus med dem. De bliver kristne venner, og med tiden bliver de måske også syvendedags adventister, når vi deler Guds budskab til de sidste tider med dem.

Hvorfor er det af og til så vanskeligt at lede vores familiemedlemmer og slægtninge til Kristus? Er det lykkedes for dig at dele Jesus med nogen i din egen familie eller med dine nære venner? Del nogle nyttige principper med klassen.

Joh 1,40-41
Joh 6,5-11
Joh 12,20-26

Til eftertanke

At møde vanskelige mennesker

Jesus var ekspert i at møde vanskelige mennesker. Gennem både sine ord og handlinger viste han, at han accepterede dem. Han lyttede opmærksomt til deres bekymringer, stillede spørgsmål og åbenbarede gradvis guddommelige sandheder for dem. Han så de inderste længsler i de mest forhærdede hjerter, og så muligheder i de mest forhærdede syndere. For Jesus var ingen uden for evangeliets rækkevidde. Han var overbevist om, at "ingen er faldet så dybt, ingen er så usle, at de ikke kan blive frigjort ved Kristus" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 176). Jesus betragtede mennesker på en anden måde, end resten af os gør. I hvert eneste menneske så han en genspejling af den oprindelige skabelses herlighed. Han opløftede menneskers tanker, så de forstod, hvad de kunne blive, og mange hævdede sig op, så de mødte hans forventninger til deres liv.

Matt 4,18-19
Mark 12,28-34
Luk 23,39-43

Hvilke ligheder er der mellem Jesu appel til Peter og Johannes, til en unavgivet skrifteklog, der stillede spørgsmål, og til røveren på korset? Studer nøje Jesu måde at henvende sig på til hver enkelt af dem. Hvad lægger du mærke til?

Overalt, hvor Jesus gik, så han åndelige muligheder. Han så potentielle kandidater for Guds rige i de mest usandsynlige forhold. Vi kalder denne evne "menighedsvækst-øjne". Menighedsvækst-øjne indbefatter en opøvet følsomhed til at se mennesker, som Jesus så dem, som mennesker der kan vindes for Guds rige. Det indbefatter også "menighedsvækst-ører". Det handler om at kunne lytte til udtalte behov hos dem, vi møder. Det handler om at lytte til deres hjertes længsel efter noget, de ikke har, selv om de ikke åbent har givet udtryk for det.

Bed Gud om at gøre dig følsom over for Helligåndens arbejde i andre menneskers liv. Bed om, at Gud vil give dig den anden berøring og åbne dine øjne for de åndelige muligheder, som han hver dag giver dig til at dele din tro med andre. Bed Gud om øjne der kan se et følsomt hjerte, ører der lytter og villighed til at dele Kristus, som du kender og elsker, med andre. Så vil du være godt på vej til en spændende rejse for resten af livet. Tilværelsen får en helt ny mening. Du vil opleve en følelse af tilfredshed og glæde, som du ikke tidligere har oplevet. Kun de, som arbejder for andre menneskers frelse, kan opleve den tilfredsstillelse, det giver.

Opmærksom på gode anledninger

Apostlenes Gerninger er fyldt med beretninger om, hvordan disciple benyttede gunstige anledninger til at fremme Guds rige. Fra den ene ende af bogen til den anden læser vi fascinerende beretninger om den første menighed og om, hvordan den voksede, også på trods af de udfordringer de mødte både internt og udadvendt.

I 2 Kor 2,12-13 fortæller Paulus fx om sin erfaring i Troas: "Men da jeg kom til Troas med evangeliet om Kristus, og der var åbne døre for mig i Herren, fik jeg ikke ro på mig, for jeg fandt ikke min broder Titus. Så tog jeg afsked med dem og drog til Makedonien." På mirakuløs vis åbnede Gud en dør for Paulus til at forkynde evangeliet på det europæiske kontinent, og han vidste, at de døre, Gud åbner i dag, måske er lukkede i morgen. Han greb anledningen og så mulighederne, og rejste derfor med det samme til Makedonien.

Det Nye Testaments Gud er de åbne døres Gud – den Gud, som sørger for gunstige anledninger til os til at dele vores tro. I hele Apostlenes Gerninger ser vi Guds handlinger. Der er åbne døre i byer, i provinser, i lande og mest af alt i de enkelte menneskers hjerter.

ApG 8,26-38

Hvad lærer disse vers om Filip åbenhed over for Guds ledelse og hans lydhørhed over for guddommeligt givne anledninger?

"En engel førte Filip til den, som ledte efter lys, og som var parat til at modtage evangeliet. Også i dag vil engle lede de arbejders skridt, som vil lade Helligånden hellige deres tunger og rense og forædle deres hjerter. Englen, som blev sendt til Filip, kunne selv have udført arbejdet for etiopieren; men det er ikke den måde, Gud arbejder på. Det er hans plan, at mennesker skal arbejde for deres medmennesker" (Ellen White, *The Acts of the Apostles*, s. 109).

Hvis vi har ører, der hører, og øjne der ser, vil vi også af usynlige engle blive ledet til at nå mennesker, der leder efter sandheden, og bringe dem Guds riges sandheder.

Til eftertanke

Læg mærke til, hvilken central rolle Skriften har i denne beretning. Læg også mærke til, hvor vigtigt det var i denne situation, at en person, der kendte Skriften, kunne udlægge den. Er det en lærdom, vi kan bruge til noget i dag?

Til videre studium

Læs Ellen White: *The Acts of the Apostles*, "The Gospel in Samaria", s. 103-111.

Over alt omkring os leder mennesker efter det, der har evighedsværdi. Jesus udtrykte det så slående: "Høsten er stor, men arbejderne få" (Matt 9,37). Problemet lå ikke i høsten. Med guddommeligt salvede øjne så Jesus en stor høst, hvor disciplene kun så modstand. Hvad var Kristi løsning på problemet? "Bed derfor høstens herre om at sende arbejdere ud til sin høst" (Matt 9,38). Løsningen er at bede Gud om at sende dig ud til hans høst.

Hvad med at bede denne bøn: "Herre, jeg er villig til at blive brugt til at fremme dit rige. Åbn mine øjne, så jeg kan se de gunstige anledninger, du giver mig hver eneste dag. Lær mig at vise empati over for de mennesker, der omgiver mig. Hjælp mig til at tale ord om opmuntring og håb og dele din kærlighed og sandhed med dem, jeg hver dag kommer i kontakt med." Hvis du er villig til at bede denne bøn, vil Gud udføre usædvanlige ting i dit liv.

Spørgsmål
til drøftelse

1. Hvis du har arbejdet med at bringe mennesker til Jesus, ved du, at det ikke altid er let. Det er rigtigt, at kun Gud kan omvende hjerter; men i sin visdom har han valgt at bruge os til at være en del af den proces. At arbejde for bare en enkelt sjæl kræver tid, indsats, tålmodighed og kærlighed sendt fra Gud. Hvilke valg kan du tage, som vil hjælpe dig til at fornægte dig selv, så du kan blive et effektivt vidne for Kristus?
2. Har du kontakt med nogen, som ikke kender Kristus? Hvad gør du for at vidne for dem?
3. Saulus fra Tarsus var en, som man ikke havde forestillet sig ville blive omvendt. Vi ved, at det skete alligevel. Hvad kan det lære os i forhold til at vurdere på forhånd, om nogen vil tage imod Kristus?
4. Sammenlign beretningen om Saulus og bibelteksten i Matt 7,6: "Giv ikke hunde det hellige, og kast ikke jeres perler for svin, for at de ikke skal trampe dem ned med deres ben og så vende sig om og sønderrive jer."

4

Bønnens kraft: Bed for andre

Ugens vers

"Bekend derfor jeres synder for hinanden, og bed for hinanden om, at I må blive helbredt. En retfærdigs bøn formår meget, stærk som den er" (Jak 5,16).

Introduktion

Medlemmerne i den nytestamentlige menighed følte behov for bøn.

"Da de havde bedt, rystedes det sted, hvor de var forsamlet, og de blev alle fyldt af Helligånden, og de forkyndte Guds ord med frimodighed" (ApG 4,31). Læg mærke til, at disciplene først bad. Så blev de fyldt med Helligånden, og dernæst forkyndte de Guds ord med frimodighed.

Der var en direkte forbindelse mellem deres bøn, at de modtog Helligånden og deres frimodige forkyndelse af Guds ord. "Disciplene ... bad ikke kun om en velsignelse for sig selv. De var tyngede af en byrde for menneskenes frelse. De erkendte, at evangeliet skulle bringes til verden, og de tilegnede sig den kraft, som Kristus havde lovet dem" (Ellen White, *The Acts of the Apostles*, s. 37).

Når vi søger Gud og går i forbøn for andre, vil Gud arbejde i vores hjerter og drage os nærmere til ham og give os guddommelig visdom til at nå andre for hans rige (Jak 1,5). Han vil også med kraft arbejde i disse menneskers liv for at drage dem til sig og gøre det på måder, som vi hverken kan se eller forstå (1 Joh 5,14-17).

Ugens tekster

- Åb 12,7-9
- Ef 6,12
- Hebr 7,25
- Ef 1,15-21
- Dan 10,10-14
- 1 Joh 5,14-16

En kosmisk kamp

Åb 12,7-9
Ef 6,12
2 Kor 10,4

Sammenlign de tre skriftsteder med hinanden. Hvilken indflydelse har disse tekster på vores forståelse af forbøn?

Bibelen løfter sløret mellem den synlige og den usynlige verden. Der foregår en kamp mellem godt og ondt, mellem retfærdighedens magter og mørkets magter, mellem Kristus og Satan. I denne kosmiske strid respekterer Gud menneskenes frihed. Han vil aldrig manipulere vores vilje eller tvinge vores samvittighed. Han sender Helligånden til at overbevise mænd og kvinder om guddommelige sandheder (Joh 16,7-8). Himmelske engle tager del i striden i et forsøg på at påvirke mennesker for evigheden (Hebr 1,14). Gud skaber også gunstige øjeblikke i menneskers liv, som kan lede dem til ham.

Men Gud vil ikke tvinge vores samvittighed. Tvang er i modstrid med principperne i Guds rige. Tvang står i modsætning til princippet om kærlighed, grundvolden i Guds styre. Her kommer bønnens betydning ind. Gud arbejder også ihærdigt for at nå mennesker, før vi beder. Men i sin plan for sejr i den store strid mellem godt og ondt har han valgt at respektere vores frihed. Når vi beder for andre, vil himlens kræfter blive frigivet til hjælp i denne kamp.

Tænk over følgende citat: "Det er en del af Guds plan som svar på troens bøn at give os det, han ikke havde givet os, hvis vi ikke i tro havde bedt om det" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 424). I den store strid mellem godt og ondt har bøn betydning. Når vi beder for nogen, som ikke kender Kristus, åbner det for kanaler, hvorigennem guddommelige velsignelser kan nå dem. Gud besvarer vores bøn, og gør endnu mere for at nå dem.

Når det gælder emnet om forbøn for andre, må vi ydmygt erkende, at vi ikke helt forstår, hvordan Gud arbejder; men det bør ikke holde os fra at blive ved med konstant at søge de velsignelser, som bøn giver både os selv og dem, vi beder for.

Til eftertanke

Hvorfor gør Gud mere, når vi beder, end når vi forsømmer at bede? Selv om vi ikke helt forstår, hvordan det hænger sammen, bør Bibelens formaning om at bede for andre få os til at gøre det.

Jesus, som går i forbøn for os

Luk 3,21;
5,16; 9,18

Hvad siger disse vers om forholdet mellem Jesu bønneliv og effektiviteten i hans arbejde?

Jesu liv var et liv i konstant guddommelig kommunikation med sin Fader. Da han blev døbt, og indledte sit messianske arbejde, bad han om guddommelig kraft til at opnå himlens hensigt. Helligånden gav ham kraft til at gøre Faderens vilje og udføre den gerning, der lå foran ham. I situationer som bespisningen af de fem tusind, helbredelsen af den spedalske eller befrielse fra onde ånder var Jesus klar over, at bøn er et mægtigt våben til at slå helvedes kræfter tilbage i kampen mellem godt og ondt. Bøn er himlens måde at forene vores hjælpeløshed og svaghed med Guds almægt. Det er en måde, hvormed vi kan løftes op til Gud, som er den eneste, der kan røre hjerterne hos mennesker, som vi beder for.

Luk 22,31-34
Hebr 7,25

Hvilken forsikring gav Jesus Peter for at forberede ham på den fristelse, som han inden længe skulle møde? Hvilken forsikring giver han os alle sammen, når vi møder fristelser?

Effektive sjælevindere er mænd og kvinder, der beder. Jesus bad for Peter ved navn. Han forsikrede Peter om, at når han ville møde sin største fristelse, ville Jesus bede for ham. Satan var udmærket klar over det potentiale, Peter havde til at fremme Guds rige. Hans plan var at gøre alt, der var muligt for at ødelægge Peters positive indflydelse i den kristne kirke. Men under alle de fristelser, han mødte, bad Jesus for ham, og Mesterens bønner blev hørt. Hvor er det fantastisk at vide, at Frelseren beder for os også. Han indbyder os til at tage del i arbejdet med at bede for andre og løfte dem op ved navn for nådens trone.

Udholdenhed i bøn viser, at vi erkender vores totale, absolutte afhængighed af Gud til at nå dem, vi beder for.

Til eftertanke

Hvem beder du for lige nu? Hvorfor er det så vigtigt ikke at give op, uanset hvor vanskelig situationen synes at være?

Paulus' forbøn

Forbøn er bibelsk. I sit arbejde bad Paulus for de nyomvendte i de menigheder, han oprettede gennem sit evangeliske arbejde. Paulus troede, at der, når han bad, skete noget, som ellers ikke ville ske. Selv om han var adskilt fra dem, han holdt af, erkendte han, at de kunne forenes ved gensidig forbøn.

Ef 1,15-21

Skriv på linjerne nedenunder, hvad Paulus bad til Gud om for efeserne. Hvad bad han specielt om, at Gud skulle give dem?

Paulus' bøn for efeserne er bemærkelsesværdig. Han bad om, at Gud måtte give dem visdoms og åbenbarings ånd, at han ville oplyse deres sind med guddommelig sandhed og give dem håb om evigt liv. Han bad også om, at de måtte erfare Guds store kraft i deres liv. Vores Gud er så stor, så mægtig, at han opvakte Jesus fra de døde. Denne begivenhed danner grundlag for deres håb om evigt liv i ham. Hans bøn afsluttes med en påmindelse om, "hvor rig på herlighed hans arv til de hellige er." De kristne i Efesos må være blevet fyldt med opmuntring, når de fik at vide, at Paulus bad for dem, og når de hørte, hvad han bad om.

Fil 1,3-11

Læg mærke til tonen i Paulus' bøn. Hvordan ville du have reageret, hvis du var medlem i menigheden i Filippi og modtog et sådant brev fra Paulus, hvor han ikke alene fortalte, at han bad for jer, men også hvad han bad om? Hvilke løfter ligger der i hans ord? Hvilke former udtrykker de også?

Disse vers er nogle af de mest opløftende og opmuntrende i hele Bibelen. De er fulde af løfter, men også med kald om at blive fyldt med den kærlighed og kundskab og visdom, som kommer af at kende Jesus, så vi alle kan blive det, Gud ønsker, at vi skal være i ham.

Usynlige kræfter på spil

Forbøn er et stærkt våben i kampen mellem godt og ondt. En af de tydeligste åbenbaringer af "den store strid" finder vi i Dan 10.

Profeten Jeremias havde forudsagt, at jøderne skulle være i babylonisk fangenskab i 70 år. I slutningen af Daniels liv var denne profetiske periode ved at være forbi. Daniel var bekymret. Han så ingen tegn på profetiens opfyldelse. Hans folk var stadig i fangenskab.

Babylon var blevet besejret af det medo-persiske rige. I tre uger bad og fastede Daniel. Han gik i alvorlig forbøn for sit folk. Ved slutningen af de tre uger viste en mægtig engel sig for ham.

Dan 10,10-14

Hvornår blev Daniels bønner hørt? Hvad havde midlertidigt forhindret dem i at blive besvaret?

Disse vers giver os en fascinerende beskrivelse. For helt at kunne forstå dem, må vi identificere nogle af personerne. Hvem er fyrsten over perseriget? I hvert fald ikke Kyros. Han var konge over perseriget. Det mest sandsynlige er, at udtrykket "Fyrsten over perseriget" repræsenterer Satan. Jesus kaldte ham "denne verdens fyrste" eller "verdens fyrste" (Joh 12,31; Joh 14,30). Paulus omtalte ham som "han, som hersker over luftens rige" (Ef 2,2). Men hvem er så Mikael? Navnet Mikael bruges fem gange i Bibelen (Åb 12,7; Jud 9; Dan 10,13.21; Dan 12,1). Et nøje studium af disse afsnit viser, at Mikael (som betyder "Hvem er som Gud?") er et andet navn brugt til at beskrive Jesus, som fyrsten over alle englene, i den direkte kamp mod Satan. Kristus er Guds evige, altid-eksisterende, almægtige guddommelige Søn. En af hans opgaver som fyrste over himlens hær er at sejre over og til sidst ødelægge Satan.

Dan 10 trækker forhængen til side, og åbenbarer kampen mellem godt og ondt. Mens Daniel beder, kommer Mikael, den almægtige Jesus, ned fra himlen for at slå helvedes magter tilbage. Selv om vi ikke kan se det, er Jesus også i gang med at besvare vores forbønner. Han er en mægtig frelser. Ikke en eneste af vores bønner forbliver ubemærket.

Til eftertanke

Hvordan oplever du den store strid udfolde sig i dit eget liv? Hvilke valg bør vi foretage, når vi ved, at denne kamp foregår?

Fokuseret bøn

Bibelen understreger gennemgående, at vores bønner skal være specifikke. Bøn er ikke en eller anden vag sjælelig længsel. Bøn præsenterer specifikke anmodninger til Gud. Jesus bad specifikt for sine disciple. Apostlen Paulus bad meget specifikt for de kristne i Efesos, Filippi og Kolossæ. Han bad for sine unge medarbejdere Timotheus, Titus og Johannes Markus.

1 Sam 12,22-24
Job 16,21

Hvad er fælles for disse to afsnit fra Skriften? Hvad fortæller de om forbøn?

Både Samuel og Job understreger behovet for alvorlig, inderlig specifik forbøn. Samuels ord er ret stærke. Han råber: "Jeg vil da heller aldrig begå den synd mod Herren at holde op med at gå i forbøn for jer" (1 Sam 12,23). Vi kan næsten høre ekkoet af Samuels bøn i Jobs ord: "Grædende vender jeg blikket mod Gud. Gid han ville skaffe en mand ret over for Gud" (Job 16,20-21). Det er vores opgave at vende os til Gud og bede for de mænd og kvinder, som ikke kender Kristus.

1 Joh 5,14-16

Hvad sker der, når vi går i forbøn for andre?

Når vi beder for andre, bliver vi en kanal, hvorigennem Guds velsigelser kan strømme til dem. Gennem os øser Gud livets vands flod fra himlens trone over dem, vi beder for. Hele Satans hær skælver ved lyden af oprigtig forbøn. Ellen White beskriver bønnens magt med disse betydningsfulde ord: "Satan kan ikke holde ud, at hans mægtige rival bliver bedt til; for han frygter og skælver over hans styrke og majestæt. Ved lyden af inderlig bøn skælver hele Satans hær" (*Testimonies for the Church*, 1. bd, s. 346). I kampen for fortabte mænd og kvinder sætter bøn os i forbindelse med den guddommelige magts kilde.

Matt 18,18-19

Hvilken forbindelse er der mellem denne tekst og forbøn? Hvordan kan disse vers opmuntre os til sammen med andre at bede for, at mennesker, som endnu ikke kender Jesus, kan blive frelst?

Til videre studium

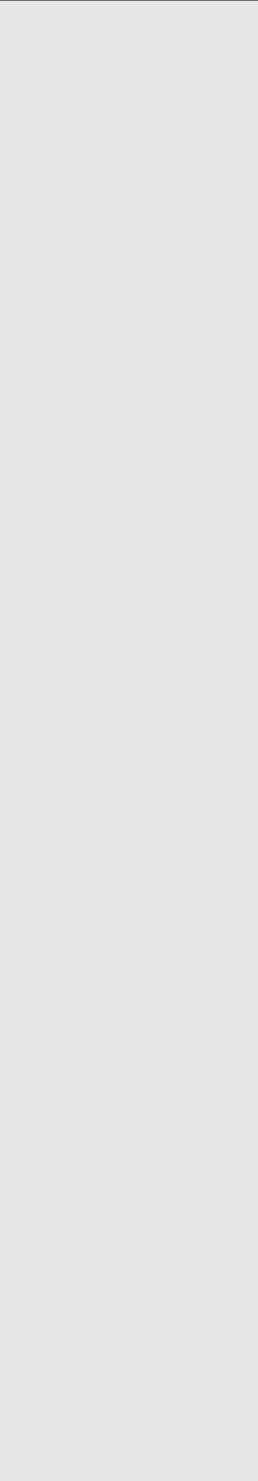
Læs Ellen White:

- *Vejen til Kristus*, "Bønnens privilegium", s. 102-116
- *Testimonies for the Church*, "Work for Church Members", 7. bd, s. 19-24.

Når vi beder for andre, stiller Gud alle himlens resurser til rådighed for at forvandle menneskers liv. Gud anerkender derved vores overgivelse til ham og vores afhængighed af hans magt. Når vores bønner stiger op til himlen, går himlens engle i aktion på hans befaling. "Tjenende engle venter rundt om tronen på øjeblikkeligt at adlyde Jesu Kristi befaling om at besvare enhver bøn, der opsendes i levende tro" (Ellen White, *Selected Messages*, 2. bd, s. 377). Ikke en eneste bøn bliver glemt af Gud. De opbevares i himlen for at blive besvaret på den tid og det sted, som han ved er det bedste. "Troens bøn går aldrig tabt; men at påstå, at den altid vil blive besvaret på den bestemte måde og med den bestemte ting, vi forventer, er formastelse" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, 1. bd, s. 231). Dette er en trøst, når vi går i forbøn for en ægtefælle, for sønner og døtre, slægtninge, venner eller kollegaer, som ikke kender Kristus. Ikke en eneste oprigtig bøn går tabt. Vi ser måske ikke altid et øjeblikkeligt svar hos dem, vi beder for; men Gud arbejder med dem og bevæger deres hjerter på måder, vi kun opdager i evigheden.

Spørgsmål
til drøftelse

1. Læs Fil 1,19; Kol 4,2-3; 2 Thess 3,1-2. Hvilken forsikring havde Paulus, fordi filipperne bad for ham, mens han sad i fængsel? Hvad bad han kolosserne og thessalonikerne om at bede for på hans vegne? Hvilken forbindelse er der mellem disse anmodninger om forbøn og sjælevindende arbejde?
2. Tænk over den store strids virkelighed, og hvorledes den udgør den store fortælling bag ved den verden, vi lever i. Gør din viden om denne strid dig mere fokuseret på at bede? Vi ved, at Jesus vandt krigen, og vi ved, at hans side vinder til sidst. Men hvorfor er det så vigtigt i mellemtiden at bede og forblive trofast mod ham og arbejde for, at andre også kan finde frelse?
3. Hvilke forhindringer kan der være for mere effektiv forbøn? Hvilke undskyldninger kan man bruge for ikke at bede mere for andre, der har brug for det?

Lined writing area with 20 horizontal lines.

5

At vidne med Helligåndens kraft

Ugens vers

"Da de havde bedt, rystedes det sted, hvor de var forsamlet, og de blev alle fyldt af Helligånden, og de forkyndte Guds ord med fri-modighed" (ApG 4,31).

Introduktion

Da Jesus befalede de første troende at "gå ud i alverden og prædik evangeliet for hele skabningen" (Mark 16,15), må det have syntes en umulig mission. Hvordan kunne de nogen sinde udføre en så stor udfordring? De var jo så få. Deres resurser var så begrænsede. De var stort set uuddannede, almindelige troende. Men de havde en ualmindelig Gud, som ville give dem kraft til at udføre en ualmindelig opgave.

Jesus havde lovet: "I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer, og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og lige til jordens ende" (ApG 1,8). Helligånden ville gøre dem i stand til at dele budskabet om korset med en kraft, der ville forvandle menneskeliv og verden. Helligånden gjorde deres vidnesbyrd effektive. I løbet af nogle få årtier havde evangeliet påvirket hele verden. Apostlenes Gerninger fortæller, at disse tidlige kristne "bragte hele verden i oprør" (ApG 17,6). Apostlen Paulus tilføjer, at evangeliet er blevet "prædiket for al skabningen under himlen" (Kol 1,23). I denne uges studium vil vi i særlig grad fokusere på Helligåndens rolle i at give kraft til vores vidnesbyrd om Kristus.

Ugens tekster

- Joh 15,26-27
- ApG 2,41-42
- ApG 8,4
- Hebr 4,12
- ApG 17,33-34
- ApG 18,8

Jesus og løftet om Helligånden

Med løftet om Helligånden mødte Jesus disciplenes bekymring med hensyn til, at han skulle forlade dem og vende tilbage til himlen. "Det er det bedste for jer, at jeg går bort. For går jeg ikke bort, vil Talsmanden ikke komme til jer; men når jeg går herfra, vil jeg sende ham til jer" (Joh 16,7). Det græske ord, der oversættes med "talsmanden", er parakletos. Det henviser til "en, der er ved siden af" for at hjælpe. En af Helligåndens vigtigste opgaver er at være ved siden af hver enkelt af de troende og vejlede dem i deres vidnesbyrd. Når vi vidner for Jesus, er vi ikke alene. Helligånden er sammen med os for at lede os til dem, der oprigtigt søger. Han forbereder deres hjerter, inden vi møder dem. Han leder vores ord, bringer overbevisning til de søgenes sind, og styrker dem til at reagere positivt på hans påvirkning.

Joh 15,26-27;
16,8

Hvad siger disse vers om Helligåndens rolle i vores vidnetjeneste?

Helligånden vidner om Jesus. Hans ultimative mål er at lede så mange mennesker som muligt til Jesus. Hans opgave er at herliggøre Jesus. I denne rolle overbeviser han alle de troende om deres ansvar til at vidne. Han åbner vores øjne, så vi kan se de muligheder, der er i alle, vi møder, og han arbejder bagved scenen for at skabe modtagelige hjerter over for evangeliet.

Johannesevangeliet siger det tydeligt: han skal "overbevise verden om synd" (Joh 16,8). Han bevæger med andre ord menneskers hjerter, så de oplever en dybere opfattelse af adskillelse fra Gud og behovet for omvendelse. Han overbeviser også verden "om retfærdighed." Helligånden overbeviser ikke alene om synd, men oplærer os også i retfærdighed. Han åbenbarer, hvor stor Jesu retfærdighed er sammenlignet med vores egne snavsede liv. Helligåndens rolle er ikke kun at vise os, hvor slemme vi er; han skal åbenbare, hvor god, hvor venlig, hvor medfølelse, og hvor kærlig Jesus er, og forvandle os efter hans billede.

Når vi vidner, samarbejder vi med Helligånden i at herliggøre Kristus. Med Helligåndens kraft og under hans vejledning vidner vi om den vidunderlige Kristus, som har forvandlet vores liv.

Til eftertanke

Hvorfor må vi altid i vores ønske om at vinde mennesker huske, at vi ikke kan omvende mennesker; det kan kun Helligånden?

En kraftfyldt menighed

Apostlenes Gerninger er også blevet kaldt "Helligåndens Gerninger". Det er en spændende beretning om vidnetjeneste, evangeliets forkyndelse og menighedsvækst. Apostlenes Gerninger er beretningen om overgivne kristne, som fyldt af Helligånden forandrede verden. De var totalt afhængige af Helligånden for at opnå de mirakuløse resultater. De er eksempler på, hvad Helligånden kan opnå gennem mænd og kvinder, som er helt og fuldt overgivet til Gud.

ApG 2,41-42;
4,4.31; 5,14.42;
6,7; 16,5

Hvad gør størst indtryk på dig i disse vers? Hvilket budskab ønsker Lukas, forfatter af Apostlenes Gerninger, at dele ved at beskrive en så hurtig vækst?

Lukas' hensigt med at skrive Apostlenes Gerninger er at dele med læserne, hvad Helligånden gjorde i den tidlige kirke. Læg mærke til, at han ikke tøver med at bruge tal for at måle Helligåndens virke i det første århundrede. Det vil sige, han talte, hvor mange der blev døbt. I ApG 2,41 fremhæver han det faktum, at 3.000 blev døbt på én dag på ét sted. I ApG 4,4 taler han om 5.000, som blev døbt. Og i ApG 5,14 kommer mænd og kvinder i stort tal til troen på Jesus.

Hvad enten det drejer sig om et enkelt menneske som Lydia, fangevogteren i Filippi, en djævlebesat slavepige eller den etiopiske eunuk, bemærker Lukas det og nedskriver, hvordan Helligånden bevæger disse menneskers hjerter. Den vigtige pointe her er, at bag hvert af disse store tal finder vi enkeltmennesker, som hver især er et Guds barn, for hvem Jesus døde. Vi kan godt lide store tal; men i sidste instans handler vidnetjeneste oftest om at nå en person ad gangen.

For at fremme den store vækst i den nytestamentlige kirke blev der oprettet nye menigheder. En af grundene, til at den første kirke voksede så hurtigt, er, at kirken hele tiden fornyede sig ved at plante nye menigheder. Det er et vigtigt budskab for os i dag.

Til eftertanke

Den nytestamentlige kirke fokuserede først og fremmest på mission. Hvordan kan vi sikre os, at mission er det centrale i alt det, vi gør i vores lokale menigheder?

Helligånden og vidnetjeneste

I Apostlenes Gerninger er Helligånden hele tiden til stede med sin kraft. Han arbejdede for og gennem de troende, når de på forskellige måder vidnede om deres Herre. Han gav dem styrke til at møde de prøvelser og udfordringer, det medfører at vidne i en fjendtligstillet kultur. Han førte dem til mennesker, der oprigtigt ledte efter sandheden. Han forberedte menneskers hjerter i hele byer, før de troende kom dertil. Han åbnede for muligheder, som de aldrig havde drømt om, og gav deres ord og handlinger stor kraft.

ApG 7,55; 8,29;
11,15; 15,28-29;
16,6-10

Hvordan kom Helligånden disciplene til hjælp, når de vidnede? Hvilke forskellige mål opnåede Helligånden i disse situationer?

Helligåndens varierede arbejde i løbet af det første århundrede er helt fantastisk. De oplevelser, vi ser i de bibeltekster, der er nævnt herover, er kun en lille smagsprøve på Helligåndens aktivitet. Han gav Stefanus styrke til at vidne om sin Herre, da han blev stenet til døde af en ubarmhjertig og uregerlig pøbelskare. På mirakuløs vis førte han Filip til en indflydelsesrig sandhedssøgende etiopier, så det afrikanske kontinent blev åbnet for evangeliet. Han gav Peter et bekræftende tegn, da de hedningetroende også modtog Helligåndens gave. Han førte menigheden til enighed på et tidspunkt, hvor den meget let kunne være blevet splittet med hensyn til emnet omskærelse, og han åbnede hele det europæiske kontinent for forkyndelsen af evangeliet gennem apostlen Paulus.

Helligånden var aktiv i den nytestamentlige kirke og er også aktiv i kirkens liv i dag. Han længes efter at give os kraft, styrke os, undervise os, lede os, forene os og sende os ud på den vigtigste mission i verden, nemlig at lede mænd og kvinder til Jesus og hans sandhed. Vi må huske, at han også i dag er aktiv og arbejder, ligesom han gjorde det på apostlenes tid og i den tidlige kristne kirke.

Til eftertanke

Hvad kan vi hver dag gøre for at blive mere åbne og modtagelige for Helligåndens kraft i vores liv? Hvilke rigtige slags valg kan jeg foretage, som vil gøre Helligånden i stand til at arbejde i og gennem mig?

Helligånden, Ordet og vores vidnesbyrd

Guds ord havde en central plads i den første kirkes vidnesbyrd. Peters tale på Pinsedagen hentede det meste af sit indhold fra Det Gamle Testamente for at bevise, at Jesus var Messias. Før sin død gennemgik Stefanus Israels historie fra Det Gamle Testamente. Peter henviste til "det ord, Gud sendte til Israels børn" (ApG 10,36) og delte derefter opstandelsesberetningen med Kornelius. Apostlen Paulus henviste igen og igen til de store gammeltestamentlige forudsigelser om Messias' komme, og Filip forklarede grundigt betydningen af den messianske profeti i Es 53 for en søgende etiopier. I alle disse situationer forkyndte disciplene Guds ord, ikke deres egne. Det ord, som Helligånden havde inspireret, var grundlaget for deres autoritet.

ApG 4,4.31;
8,4; 13,48-49;
17,2; 18,24-25

Hvad lærer disse tekster os om forholdet mellem Helligånden, Guds ord og den nytestamentlige kirkes vidnetjeneste?

Den samme Helligånd, som inspirerede Guds ord, arbejder gennem ordet for at forvandle menneskers liv. Der er livgivende kraft i Guds ord, fordi det gennem Ånden er Kristi levende ord.

2 Pet 1,21
Hebr 4,12

Hvorfor er Guds ord mægtigt til at forandre menneskers liv?

"Den skabende kraft, som frembragte verdenerne, findes i Guds ord. Dette ord tildeler kraft; det frembringer liv. Enhver befaling er et løfte; hvis den antages gennem viljen og modtages i sjælen, bringer den Almægtiges liv med sig. Den forvandler naturen og genskaber Guds billede i sjælen" (Ellen White, *Uddannelse*, s. 126).

Grunden til, at Bibelen har kraft til at forvandle menneskers liv, skyldes, at den samme Helligånd, som fra begyndelsen inspirerede Bibelen, inspirerer og forandrer os, når vi læser den. Når vi deler Guds ord med andre, vil Helligånden arbejde på at forandre deres liv gennem det ord, han inspirerede. Kraften finder vi i Guds ord, ikke i menneskers spekulationer.

Helligåndens livsforvandlende kraft

Et grundigt studium af Apostlenes Gerninger viser os, at Gud gennem Helligånden udretter mirakler i menneskers liv. Apostlenes Gerninger er et studie i, hvordan evangeliet sejrer over kulturelle fordomme, forvandler livslange fastgroede vaner, og underviser hele menneskeheden om Kristi nåde og sandhed. Helligånden møder mennesker, hvor de er, men han efterlader dem ikke der. I hans nærværelse forandres de. Deres liv bliver forvandlet.

Dette er kun nogle få af de omvendelsesberetninger, som vi finder i Bibelen. Hvad lærer de os om, hvorledes Guds kraft kan forandre alle slags mennesker med forskellige baggrund?

Hvilken fantastisk variation af mennesker! Lydia var en succesrig jødisk forretningskvinde, og fangevogteren i Filippi var en romersk, offentligt ansat. Helligånden kan nå alle samfundslag. Hans forvandlende kraft kan nå både mænd og kvinder, rig og fattig, uddannede og uuddannede.

De sidste to personer i vores liste er også bemærkelsesværdige. ApG 17,34 omtaler, at Dionysios, som var medlem af Areopagosforsamlingen, blev omvendt. Han tilhørte den forsamling af dommere, som afgjorde retssager. De var fremstående og højt respekterede medlemmer af det græske samfund.

Gennem Helligåndens kraft nåede Paulus' arbejde selv de øverste samfundslag. Krispus (ApG 18,8) var en jødisk synagogeforstander. Han var en religiøs leder, som var gennemsyret af gammeltestamentlig tankegang, og Helligånden brød igennem og forandrede hans liv. Disse beretninger viser, at når vi vidner for Kristus og deler hans ord med andre, vil Helligånden udrette forunderlige ting i mennesker med forskellig baggrund, kultur, uddannelse og tro. Vi kan ikke og må ikke tage for givet, at nogen kan, og andre ikke kan nås. Vores opgave er at vidne for alle og enhver, som vi kommer i kontakt med. Gud vil gøre resten.

Kristus døde for hele verden; det vil sige, han døde for hvert eneste menneske til alle tider. Hvad bør denne vigtige sandhed lære os om, at vi ikke må tage for givet, at nogen på forhånd er uden håb om frelse?

ApG 16,
11-15.23-34;
17,33-34; 18,8

Til eftertanke

Til videre studium

Læs Ellen White:

- *The Acts of the Apostles*, "The Gift of the Spirit", s. 47-56
- *Jesu liv*, "Jeres hjerte må ikke forfærdes", s. 483-496.

Helligånden samarbejder med Faderen og Sønnen i frelsesprocessen. I alle vores aktiviteter med at vidne tilslutter vi os ham i hans arbejde for at frelse mennesker. Det er ham, som overbeviser mennesker. Han åbner mulighedernes døre. Gennem sit ord oplyser han menneskers sind, og åbenbarer sandheden. Han nedbryder fordomme, der slavebinder os, overvinder kulturelt forudfattede meninger, som formørker vores opfattelse af sandheden, og befrier os fra de lænker, som dårlige vaner har bundet os med.

Når vi vidner for Jesus, er det vigtigt at huske, at vi samarbejder med Helligånden. Han er sammen med os, og forbereder menneskers hjerter på at modtage evangeliets budskab. Han er sammen med os, og påvirker mennesker, når vi udfører tilfældige gode gerninger, aflægger vidnesbyrd, giver bibelstudier, uddeler litteratur eller deltager i evangeliske mødeserier. Han vil blive ved med at påvirke menneskers hjerter længe efter, at vi har forladt dem, og han gør alt, hvad der skal til, for at lede disse mennesker til at lære frelsen at kende.

Spørgsmål
til drøftelse

1. **Del en erfaring med din sabbatsskoleklasse, hvor du følte, at Helligånden i særlig stor grad hjalp dig med at vidne.**
2. **Har du nogen sinde tøvet med eller følt dig bange for at dele din tro? Hvordan kan det fjerne din frygt og give dig vished, at du ved, hvordan Helligånden arbejder?**
3. **I denne uge har vi talt om Helligåndens medvirken i vores vidnetjeneste. Tal sammen om de forskellige måder, hvorpå Helligånden hjælper os i vores vidnetjeneste. Hvordan udruster Helligånden os til at vidne og arbejde for andre mennesker?**
4. **Lektierne talte om Bibelens centrale rolle i vores vidnesbyrd. Hvorfor er det så vigtigt, at Bibelen er central i vores tro og vores vidnesbyrd? Hvordan kan vi undgå de snarer, som sættes af mennesker, der hævder at tro på Bibelen, men samtidigt nærmest umærkeligt svækker dens autoritet og vidnesbyrd?**

Uendelige muligheder

Ugens vers

"Alt dette virker den ene og samme ånd, der deler ud til hver enkelt, som den selv vil" (1 Kor 12,11).

Introduktion

Gud kalder os til at vidne om ham (ApG 1,8; Es 43,10). At vidne er ikke en særlig nådegave, som kun nogle få mennesker har. At vidne er et kald fra Gud til alle kristne.

Bibelen bruger forskellige udtryk for at beskrive vores kald fra Gud. Vi skal være "verdens lys", "udsendinge i Kristi sted" og "et kongeligt præsteskab" (Matt 5,14; 2 Kor 5,20; 1 Pet 2,9). Den samme Gud, som kalder os til at vidne og tjene, udruster os også til opgaven. Han giver nådegaver til alle, som tror. Gud kalder ikke dem, som er kvalificeret. Han gør dem kvalificeret, som kaldes. På samme måde, som han giver frelse til alle, der tror, giver han de troende gaver til at vidne.

Når vi overgiver os til Gud og indvier vores liv til hans tjeneste, er vores muligheder for at tjene uendelige. "Der er ingen grænser for, hvor megen nytte et menneske kan gøre, når det ydmyger sig og lader Helligånden påvirke hjertet og indvier sig til Gud uden forbehold" (Ellen White, *Vejen til et bedre liv*, s. 95).

I denne uge skal vi studere de uendelige muligheder for tjeneste, vi har gennem Helligåndens gave.

Ugens tekster

- 1 Kor 12,12
- Matt 3,16-17
- 1 Kor 12,7
- 1 Kor 1,4-9
- Matt 25,14-30

Forskellige gaver: fælles i tjenesten

Har du nogensinde tænkt over, hvor forskellige disciplene var? Deres baggrund, personlighed, temperament og evner var vidt forskellige. Men det var ikke en hæmsko for kirken. Det var i stedet en styrke. Matthæus, som var tolder, var præcis, nøjagtig og eksakt. Peter talte ofte meget hurtigt, og var entusiastisk og impulsiv. Men han havde også naturlige lederevner. Johannes var hjertevarm, men også frimodig. Andreas var omgængelig og yderst opmærksom på sine omgivelser og andre mennesker. Thomas havde en naturlig tendens til at stille spørgsmål og let til at tvivle. Med alle deres forskellige personligheder og evner, kunne Gud bruge dem til at vidne for ham.

1 Kor 12,12-13.
18-22

Hvad ser vi i disse vers om behovet for mennesker med forskellige gaver i Kristi legeme – kirken?

Gud elsker at tage mennesker med forskellig baggrund og forskellige talenter og evner og udstyre dem med gaver til tjeneste for ham. Kristi legeme er ikke en ensartet gruppe mennesker, hvor alle er ens. Det er ikke en eksklusiv klub for mennesker med samme baggrund, hvor alle tænker ens. Det er en dynamisk bevægelse af mennesker med forskellige gaver, som er forenet i deres kærlighed til Kristus og Bibelen, og som er engageret i at dele Guds kærlighed og sandhed med verden (Rom 12,4; 1 Kor 12,12). Kristi legemes lemmer har forskellige gaver; men de er alle værdifulde. Hver enkelt har betydning for hele legemets sundhed og funktion. Ligesom øjnene, ørerne og næsen har forskellige funktioner, men er nødvendige for hele kroppen, er de forskellige gaver også nødvendige for kirken (1 Kor 12,21-22).

Når vi tænker på menneskekroppen, spiller selv den mindste del en vigtig rolle. Tænk fx på øjenvipperne. Hvad ville der ske, hvis vi ikke havde noget så tilsyneladende ubetydeligt som øjenvipper? Så ville støvpartikler sløre vores syn, og med tiden kunne det føre til uhelbredelig ødelæggelse af vores øjne. Det menighedsmedlem, som måske synes mest ubetydeligt, er en del af Kristi legeme, og har fået gaver fra Helligånden. Når vi helliger disse gaver helt til Gud, kan hver eneste af os gøre en forskel for evigheden.

Til eftertanke

Uanset hvor dygtig du er, hvad er du ikke god til, som andre i kirken måske har talent for? Hvordan kan en sådan observation hjælpe med til at gøre os ydmyge?

Gud – alle gode gavers giver

Ifølge 1 Kor 12,11.18; Ef 4,7-8 og Jak 1,17 er Gud den, der giver os alle gaver, og "alle gode gaver ... kommer" fra ham. Derfor kan vi være sikre på, at han vil give os netop de af Åndens gaver, som passer bedst til vores personlighed, og han vil bruge vores evner til at tjene hans sag og ære hans navn.

Mark 13,34
1 Kor 12,11

Hvem giver Gud åndelige gaver til?

Bibelen siger det tydeligt. Gud har en særlig opgave til hver enkelt af os til at dele evangeliet med andre. I Jesu lignelse om manden, der overlader sit hus til sine tjenere, mens han er bortrejst, giver herren sine tjenere specifikke opgaver (Mark 13,34). Der er en opgave til hver enkelt, og Gud giver åndelige gaver til alle, så de kan udføre den opgave og tjeneste, de er kaldet til. Når vi overgiver vores liv til Kristus og ved dåben bliver en del af hans legeme, menigheden, giver Helligånden os gaver, så vi kan tjene legemet og vidne for verden.

I 1903 skrev Ellen White et brev til en mand for at opmuntre ham til at bruge de gaver, Gud havde givet ham, i tjeneste. "Vi er alle medlemmer af Guds familie, og alle er blevet betroet gudgivne talenter, som vi skal stå til ansvar for. Enten vores talent er stort eller lille, skal vi bruge det i tjeneste for Gud, og vi skal anerkende alle andres ret til at bruge de gaver, de har fået. Vi må aldrig nedgøre selv den mindste fysiske, intellektuelle eller åndelige gave" (*Letter 260*, 2. dec. 1903).

ApG 10,36-38
Matt 3,16-18
ApG 2,38-42

Hvad lærer disse vers os om løftet om Helligånden, når vi bliver døbt?

På samme måde, som Jesus, da han blev døbt, blev salvet med Helligånden for at forberede og udruste ham til tjeneste for verden, har vi alle fået løftet om Helligånden, når vi bliver døbt. Gud længes efter, at vi skal have den positive forsikring om, at han har opfyldt sit løfte og givet åndelige gaver til os for at velsigne menigheden og verden.

De åndelige gavers formål

1 Kor 12,7
Ef 4,11-16

Hvorfor giver Gud nådegaver til enhver troende? Hvilket formål har disse gaver?

Åndelige gaver har mere end én hensigt. Gud giver dem for at udruste og styrke sin menighed, så den kan udføre sin opgave for ham. De skal udvikle en forenet kirke, som er villig til at udføre hans mission i verden. Bibelsens forfattere giver os eksempler på de åndelige gaver, som Gud giver til menigheden, som fx tjeneste, forkyndelse, undervisning, opmuntring og gavmildhed. Der tales også om gæstfrihed, barmhjertighed, hjælpsomhed og iver, for at nævne nogle få. Se Rom 12 og 1 Kor 12 for en mere fuldstændig liste.

Måske spørger du om forbindelsen mellem åndelige gaver og naturlige talenter. Åndelige gaver gives af Helligånden til enhver troende for at udruste dem til deres særlige opgave i menigheden og til tjeneste for verden. De kan indbefatte naturlige talenter, som bliver helliggjort af Helligånden og brugt i tjeneste for Kristus. Alle naturlige talenter er givet af Gud; men ikke alle bliver brugt i tjeneste for Kristus.

"Åndens særlige gaver er ikke de eneste talenter, der er beskrevet i lignelsen. De indbefatter alle gaver og egenskaber, hvad enten de er medfødte eller erhvervede, timelige eller åndelige. De skal alle bruges i Kristi tjeneste. Når vi bliver hans disciple, overgiver vi os til ham med alt, hvad vi er og har, og disse gaver giver han os tilbage igen rensede og forædlede, for at vi skal bruge dem til hans ære og til velsignelser for vore medmennesker" (Ellen White, *Lys over hverdagen*, 2. bd, s. 132).

Gud har også givet særlige gaver som fx profetiens gave og specielle opgaver i menigheden, deriblandt pastorer, forstandere og lærere. De er lærere inden for Kristi legeme og sat til at have omsorg for og udruste ethvert medlem til tjeneste (se Ef 4,11-12). Alle lederroller i kirken har til formål at hjælpe hvert eneste medlem til at opdage deres åndelige gaver og lære dem at bruge disse gaver til at opbygge Kristi legeme.

Til eftertanke

Hvilke naturlige talenter har du, som er til stor gavn og glæde i verdslig sammenhæng, men som også kan være en velsignelse for menigheden?

Opdag, hvilke gaver, du har

1 Kor 1,4-9
2 Kor 1,20-22

Sammenlign de to tekster. Hvad siger disse tekster om Guds løfter og specielt om åndelige gaver i tiden før Jesu genkomst?

Guds løfter til menigheden vil vise sig i alle Helligåndens gaver i tiden op til Jesu genkomst. Hans løfter er sikre. Han har givet os Helligåndens vidnesbyrd i vores hjerter til at vejlede hver enkelt af os til en forståelse af de gaver, han har givet os. Det er Gud, der giver gaverne, og Gud, der gennem sin Ånd åbenbarer dem for os.

Luk 11,13
Jak 1,5
Matt 7,7

Hvad opfordrer Gud os til at gøre, hvis vi ønsker at opdage, hvilke gaver han har givet hver enkelt af os?

Vi modtager Helligåndens gaver, når vi helliger os til Gud, og beder ham om at åbenbare for os, hvilke gaver han har givet os. Når vores hjerter tømmes for selvophøjelse, og det, vi sætter højest, er at tjene Jesus, vil hans Ånd åbenbare for os, hvilke gaver han har til os. "Disciplene modtog ikke Åndens udgydelse i hele dens fylde, før de gennem tro og bøn havde overgivet sig helt til dens ledelse; men da fik Kristi efterfølgere på en særlig måde overdraget Himmelens rige gaver... Gaverne hører allerede os til i Kristus; men det afhænger af vor modtagelse af Guds Ånd, om vi virkelig skal komme i besiddelse af dem" (Ellen White, *Lys over hverdagen*, 2. bd, s. 131).

Åndelige gaver (se 1 Kor 12,4-6) er egenskaber, som Gud giver os, så vi effektivt kan tjene ham. Vores gaver kan bedst udtrykkes i forskellige former for tjeneste og kan bruges i specifikke aktiviteter. Åndelige gaver kommer ikke til os fuldt udviklet. Når Helligånden overbeviser dig om en bestemt form for tjeneste, skal du bede om, at han vil lede dig til en specifik opgave, hvor du kan udøve din gave gennem en udadrettet aktivitet.

Til eftertanke

Hvilke åndelige gaver har du? Det endnu vigtigere spørgsmål er: hvordan kan du forbedre disse gaver til større tjeneste for Gud?

Opdyrkning af vores gaver

Matt 25,14-30

Læs lignelsen om talenterne. Hvad lægger du især mærke til i denne beretning? Hvorfor blev de to første tjenere rost af Gud, mens den sidste blev fordømt? Hvad siger denne lignelse om brugen af vores talenter? Læg især mærke til vers 29.

Herren gav hver tjener talenter i overensstemmelse med "hans evner" (Matt 25,15). De modtog alle forskellige beløb. En fik fem talenter, en anden to, og en anden en. Alle kunne vælge, hvordan de ville investere eller bruge den talent, de havde fået. Det afgørende her i beretningen er, at det, de havde fået, ikke tilhørte dem selv. Det tilhørte en anden, som havde givet dem råderet over det.

Tjenernes herres bekymring var ikke, hvem der havde større eller mindre talenter. Det drejede sig ikke om, hvor mange talenter hver af dem havde fået. Herren var interesseret i, hvad hver enkelt havde gjort med det, han var blevet givet.

Paulus siger det på denne måde i 2 Kor 8,12: "For når den gode vilje er til stede, påskønnes den i forhold til, hvad man evner, ikke i forhold til, hvad man ikke evner." For Gud er det vigtigste ikke, hvad du har, men i stedet, hvad du gør med det, du har.

Gud roste de første to tjenere, fordi de trofast havde brugt deres talenter. Deres talenter voksede ved at blive brugt. Den "dårlige" tjener brugte ikke det talent, som herren havde givet ham, og det voksede ikke. Det er en evig sandhed, at "tjenestens lov bliver forbindelsesledet, der knytter os til Gud og vore medmennesker" (Ellen White, Lys over hverdagen, 2. bind, side 130). Den utro tjener spildte sin mulighed for at tjene, og mistede til sidst evnen til at tjene.

Når vi bruger de gaver, Gud har givet os, til hans navns ære, vil de vokse og udvikles. Hvordan kan du finde ud af, hvilke gaver Gud har givet dig? Bed ham ydmygt om at vise dig de områder, han ønsker, at du skal tjene ham. Dine gaver vil vokse, når du bruger dem, og du vil opleve stor tilfredsstillelse i hans tjeneste.

Til eftertanke

Tænk over lignelsen om de betroede talenter og anvend den på dit eget liv. Siger det dig noget om, hvad du gør med det, Gud har givet dig? Husk, at alt det, du har, er en gave fra Gud.

Til videre studium

Læs Ellen White: *Lys over hverdagen*, "Talenter", bd 2, s. 128-179.

Den rigtige forståelse af Bibelens lære om åndelige gaver bringer enhed til menigheden. Når vi indser, at vi alle er et værdifuldt og nødvendigt medlem af Kristi legeme, er det med til at forene os. Ethvert medlem af menigheden er nødvendigt for at udføre Kristi mission. Ethvert medlem har fået gaver til brug i den tjeneste.

"Alle er blevet givet en opgave at udføre for Mesteren. Alle hans tjenere er blevet givet særlige gaver eller talenter. 'En gav han fem talenter, en anden to og en tredje én, enhver efter hans evne.' Alle tjenere er blevet betroet noget, som de har ansvar for, og de forskellige betroede talenter er givet i forhold til vores forskellige evner. Det er ikke partiskhed, der har fået Gud til at give os forskellige gaver. Han har givet talenterne i forhold til det, han ved om sine tjeneres evner, og han forventer et tilsvarende resultat" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, 2. bd, s. 282).

Husk også, at Åndens gaver gives til Guds ære, ikke vores egen. Gud giver dem for at ophøje hans navn og fremme hans sag.

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Tænk nøjere over tanken om, at vi alle har modtaget gaver fra Gud. Hvilke principielle konsekvenser har det for din lokale menighed? Hvilken forskel kan denne tanke gøre i forhold til at involvere alle medlemmer i tjeneste?**
- 2. Del med hinanden i klassen, hvordan du er blevet velsignet gennem andre medlemmers åndelige gaver. Del også med klassen, hvordan du blev opmærksom på dine egne åndelige gaver. Hvad tror du, dine gaver er, og hvordan bruger du dem til at velsigne andre?**
- 3. Lektien påpegede, at vores gaver vokser, når vi bruger dem. Se tilbage på dit eget liv. Kan du komme i tanker om gaver, som Gud har givet dig, og som er vokset, fordi du har brugt dem til at ære hans navn? Spørg også dig selv, hvor trofast du har været med det, Gud har givet dig.**

Del Guds ord med andre

Ugens vers

"Sådan er mit ord, som udgår af min mund; det vender ikke virkningsløst tilbage til mig, men det gør min vilje og udfører mit ærinde" (Es 55,11).

Introduktion

Når vi vidner, taler vi om Jesus. Men hvordan ville vi kende Jesus, hvis vi ikke havde Bibelen? Hvor meget ville vi vide om den store strid, Guds kærlighed, Jesu fødsel, liv, tjeneste, død, opstandelse og genkomst, hvis vi ikke havde Bibelen?

Selv om naturen åbenbarer Guds majestæt og magt, åbenbarer den ikke frelsesplanen. Jesus er "det sande lys, som oplyser ethvert menneske" (Joh 1,9). Det sker ved Helligåndens personlige arbejde med mennesker. Men uden Guds ord, til at forklare guddommelig sandhed, er Helligåndens åbenbaring til os begrænset. Guds skrevne ord er den tydeligste og største åbenbaring af Jesus, det levende ord.

Til trods for at de religiøse ledere studerede Guds ord, var der mange af dem, der ikke opdagede dets primære budskab. Jesus sagde: "I gransker Skrifterne, fordi I mener, at I har evigt liv i dem; og netop de vidner om mig" (Joh 5,39). Forstået på rette måde genspejler enhver læresætning i Bibelen skønheden i Jesu karakter. Når vi deler Guds ord med andre, er vores mål ikke først og fremmest at bevise, at vi har ret, og at en anden person er forkert på den. Vores primære formål er at åbenbare Jesus i hver eneste side af den sandhed, vi deler.

Ugens tekster

- Sl 119,105
- Jer 23,29
- Hebr 1,1-3
- 2 Tim 3,14-17
- 1 Joh 1,7-9
- Præd 3,1-2
- 2 Tim 4,2

Symboler på Guds ord

Sl 119,105
Jer 23,29
Luk 8,11
Matt 4,4

Hvilke fem symboler bruges for at beskrive Guds ord i disse skriftsteder? Hvorfor tror du, at netop disse fem symboler blev brugt til at repræsentere Guds ord?

De forskellige symboler, som anvendes i disse tekster, beskriver nogle af Skriftens primære funktioner. Når vi deler Guds ord med andre, oplyser det hele livet. Mange mennesker har en forkert opfattelse af, hvem og hvordan Gud er. Jesus, "verdens lys", bryder igennem dette mørke. Gennem Guds ord kan Helligånden oplyse menneskers sind, så de ser, hvordan Gud er.

Ifølge Jeremias er Guds ord som en ild og en hammer. Den fortærer syndens hø i vores liv, og knuser vores hårde hjerter. Når vi hjælper mennesker til at se Jesu herlighed i Bibelen, bliver deres hjerte knust, og Guds kærligheds ild vil fortære den selvished, griskhed, begær og selvoptagethed, som forurener deres liv.

Guds ord sammenlignes også med såkorn. Den vigtigste egenskab ved et frø er, at det giver liv. Det tager tid for et frø at vokse. Ikke alle frø spirer på samme tid. Ikke alle planter vokser lige hurtigt. Men under de rette forhold vil livet i frøet bryde gennem jorden med nyt liv. Når vi planter Guds ords såsæd i andre menneskers hjerter og sind, vil vi ikke altid se øjeblikkelige resultater. Men frøet vil stille og roligt vokse, og hvis de reagerer positivt på Helligåndens påvirkning, vil det på Guds tid og sted give en høst til Guds rige.

Jesus sammenligner sit ord med brød, der giver næring. Som mange af os ved, er der intet så tilfredsstillende som et godt stykke brød. Guds ord stiller sjælens sult, og giver næring til vores inderste åndelige længsler. Når du deler løfterne i Guds ord med andre, og hjælper dem til at se, at Jesus er Ordet, vil deres liv blive forvandlet af hans godhed, fortryllet af hans kærlighed, forundret over hans nåde og tilfredsstillende af hans nærhed.

Til eftertanke

Tænk igen over de sandheder, vi kun kender fra Bibelen. Det bør få os til at værdsætte alt det, den lærer os.

Guds ords skaberkraft

Hebr 1,1-3
Hebr 4,12
Sl 33,6.9

Sammenlign teksterne. Hvad fortæller disse vers om Guds ords kraft?

Guds ord er det levende ord. Menneskers ord kan tale om ting, som er; men Gud taler om ting, som endnu ikke er, og gennem sit ords kraft skaber han dem. Guds ord er skabende. De hørbare ord, der udgår fra hans mund, har kraft til at skabe alt det, der udtales.

I Skabelsesberetningen i 1 Mosebog 1 bruges udtrykket "Gud sagde" gentagne gange (1 Mos 1,3.6.11.14.20.24.26.29). Når Gud udtalte sine ord, havde de en sådan kraft, at når han talte, fremstod der tørt land, planter voksede frem, blomster blomstrede, frugttræer gav frugt, og dyr sprang frem.

I 1 Mos 1 bruges der et fascinerende hebraisk ord for Guds skaberkraft. Det er ordet *bara*. I den form af ordet, som er brugt, beskriver det, at Gud skaber noget ud af intet. Udsagnsordet bruges kun, når Gud er grundledet. Det vil sige, kun Gud kan *bara*, altså skabe noget ud af intet, og han gør det gennem sit talte ords kraft.

Guds skabte ikke alene denne verden gennem sit ords kraft; men han opretholder den også gennem sit ord. Den samme kraft, som findes i Guds talte ord, findes også i hans skrevne ord. Den samme Helligånd, som var aktiv under skabelsen, var også aktiv under Bibelens inspiration. Han er til stede, når vi læser Bibelen, eller deler den med andre. Guds ord indeholder en livgivende og livsforvandlerende kraft. "Den skabende kraft, som frembragte verdenerne, findes i Guds ord. Dette ord meddeler kraft; det frembringer liv. Enhver befaling er et løfte; hvis det med viljen godkendes og modtages i sjælen, bringer det den Almægtiges liv med sig. Det forvandler menneskets natur og genskaber Guds billede i sjælen" (Ellen White, *Uddannelse*, s. 126).

Når vi personligt griber de løfter, vi finder i Guds ord, bliver vores liv forandret. Og når vi hjælper andre til at tilegne sig disse fantastiske løfter, vil Helligånden også forvandle deres liv.

Gud talte, og det skete! Tænk på, hvad det egentlig indebærer. Hvad fortæller det om Guds kraft? Hvordan kan Guds skaberkraft være med til at bringe trøst?

Til eftertanke

Fordele ved at studere Guds ord

Der er mange fordele ved at studere Guds ord. Apostlen Peter fortæller os, at vi gennem løfterne i Bibelen får "del i guddommelig natur" (2 Pet 1,4). Jakob taler om "det ord, som er indplantet i jer, og som kan frelse jeres sjæle" (Jak 1,21). Paulus tilføjer, at "hans nådes ord ... formår at opbygge og at give arven til alle dem, der er helliget" (ApG 20,32). Bibelen har et frelsende formål. Når vi ser Jesus i hele Skriften, forandres vi. Ved at betragte ham i hans ord, kommer vi til at ligne ham (2 Kor 3,18). "For både den intellektuelle og den åndelige natur gælder den lov, at de forandres ved at se. Sindet vænner sig gradvist til de emner, det får lov at dvæle ved" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 447).

2 Tim 3,14-17
Joh 17,14-17

Hvilke yderlige fordele er der ved at studere Guds ord?

Paulus skrev til sin unge medarbejder Timotheus og formanede ham til at forblive tro imod Skrifterne. Han nævner nogle af de fordele, der ligger i at studere det inspirerede ord. Ifølge Paulus er Guds ord "nyttigt til undervisning". Det åbenbarer sandhed, og afslører falskhed. Den giver et overblik over Guds plan for menneskeheden. Det irettesætter vores synd, korrigerer vores fejlagtige tankegang og oplærer os i retfærdighed. Skriften åbenbarer Kristi retfærdighed. Den leder os fra vores egen syndigheds tåbelighed til Kristi retfærdigheds skønhed. Når vi ser Jesu uselviske kærlighed i modsætning til vores egen selvoptagethed, må vi forbløffes. Når vi i Bibelen ser dybden i hans kærlighed og omsorg, bliver vi forandret. Når vi deler hans ord med andre, vil de også blive fundamentalt forvandlet. Når vi betragter Jesus i hans ord, bliver vi mere lig ham. At vidne handler ikke om, hvad vi tænker og egentlig heller ikke om, hvad vi tror. Det handler om at dele de evige sandheder, som findes i Guds ord. Når Guds ord så rigt har velsignet vores eget liv, kan vi med overbevisning fortælle andre om, hvordan det også kan velsigne dem.

Til eftertanke

Tænk over en situation, hvor du stod over for store personlige vanskeligheder, og hvordan Guds ord viste sig at være en stor styrke for dig. Hvad har du lært af den erfaring?

At anvende Guds ord

Nogen har optalt, at der er over tre tusinde løfter i Guds Ord. Hvert eneste af disse løfter kommer fra Guds hjerte, han, som elsker os og "formår med sin kraft, der virker i os, at gøre langt ud over alt, hvad vi beder om eller forstår" (Ef 3,20). Gud giver sine løfter til hver enkelt af os. Når vi i tro tager disse løfter til os, og lærer andre mennesker også at gøre det, vil himlens velsignelser strømme ind i vores liv. Apostlen Paulus understreger denne guddommelige virkelighed i Rom 8,32: "Han, som ikke sparede sin egen søn, men gav ham hen for os alle, vil han ikke med ham skænke os alt?" Apostlen Peter forklarer dette løfte, idet han siger, at "alt, hvad der behøves til liv og guds frygt, har hans guddommelige kraft skænket os" (2 Pet 1,3). Ved Kristi død på korset og hans sejr over Satan og alle de onde magter, har han givet os alt, som er nødvendigt for at vi kan leve et gudfrygtigt åndeligt liv. Han lover også at opfylde vores grundlæggende fysiske behov.

1 Joh 1,7-9
Fil 4,13.19

Sammenlign teksterne. Hvad lærer disse løfter, som er meget forskellige, os om Guds karakter? Hvordan har disse løfter påvirket dit liv?

De løfter, vi har læst i disse to tekster, taler om helt forskellige ting. Men det billede af Gud, som de giver os, er meget ens. De åbenbarer en almægtig Gud, som i kærlighed tilgiver os, og sørger for vores grundlæggende behov. De giver os forsikring om, at Gud elsker os meget højt.

Hebr 3,19; 4,1-3
Matt 13,58

Hvad fortæller disse vers om behovet for tro?

Gud har givet os mange fantastiske løfter i Bibelen, og når vi i tro griber disse løfter, og tror på dem, fordi Kristus har lovet det, bliver velsignelserne i disse løfter vores. Det er manglen på tro på, at Gud kan gøre, hvad han har lovet i sit ord, som begrænser opfyldelsen af hans løfter i vores liv. Bed om, at Gud vil lede dig til nogen i denne uge, som har brug for det håb, som løfterne i Guds ords giver.

At dele Guds ord med andre

Gode nyheder skal deles. Tænk over, hvornår du har modtaget gode nyheder i dit liv. Måske var det den dag, du blev forlovet, dit barns fødsel, et nyt arbejde eller køb af nyt hus eller bil. Du var så glad, at du ikke kunne lade være med at dele nyheden med andre.

Det er dejligt at dele sin glæde med andre; men de bedste nyheder i hele universet er beretningen om Jesus. Når vi opdager nye sandheder i Guds ord om den frelse, vi får i Jesus Kristus, vil vores hjerter flyde over med glæde, og vi vil ønske at dele det med andre. Da de religiøse ledere forsøgte at standse apostlenes forkyndelse, sagde Peter: "Vi kan ikke lade være at tale om, hvad vi har set og hørt" (ApG 4,20).

"Lige så snart en person er kommet til Kristus, er der et ønske i hjertet om at gøre andre kendt med, hvor værdifuld en ven, man har fundet i Jesus; den frelsende og helliggørende sandhed kan ikke lukkes inde i hans eller hendes hjerte. Hvis vi er iklædt Kristi retfærdighed og er fyldt med hans iboende Ånds glæde, vil vi ikke være i stand til at tie stille" (Ellen White, *Vejen til Kristus*, s. 86).

I Rom 1,14-16 skrev Paulus: "Både grækere og barbarer, både vise og uforstandige er jeg forpligtet over for. Derfor min iver efter også at forkynde evangeliet for jer i Rom. For jeg skammer mig ikke ved evangeliet; det er Guds kraft til frelse for enhver, som tror, både for jøde, først, og for græker." Apostlen Paulus blev aldrig træt af at fortælle om sin omvendelseserfaring. Hans hjerte flød over med hans glæde i Jesus. For ham skulle de gode nyheder deles, og han kunne ikke tie stille.

Es 50,4
Præd 3,1
2 Tim 4,2

Hvilke vigtige principper giver disse tekster os om at dele Guds ord med andre?

Når vi overgiver vores liv til Kristus og tjeneste for ham, vil han åbne døre for os til at tale "et ord i rette tid" til dem, hvis hjerte Gud har gjort modtageligt. Når vi vidner, må vi altid huske følgende tre bibelske principper: Hvad siger vi, hvordan siger vi det, og hvornår siger vi det.

Til eftertanke

Hvem af dem, du har kontakt med, kan du blive et bedre vidne for?

Til videre studium

Læs Ellen White: *Vejen til Kristus*, "Kundskab om Gud", s. 93-101.

Gud arbejder med mennesker over alt omkring os. Hvis vi er opmærksomme på, hvor Gud allerede arbejder, vil vi tit opdage anledninger til at dele Guds ord med andre. Gud forbereder hjertets grobund, og vi har mulighed for at så evangeliets såsæd. Inden de mødte Jesus, forberedte Helligånden hjertet hos Nikodemus, kvinden ved brønden, kvinden med blødninger, røveren på korset, den romerske soldat og mange andre, så de var beredt til at modtage Jesu ord. Deres livserfaringer og Helligåndens tilskyndelser gjorde dem rede til at modtage Kristi budskab.

Vi har måske en naturlig tilbageholdenhed, når det gælder at spørge mennesker, om vi må bede sammen med dem, dele et løfte fra Bibelen eller give dem noget litteratur. Når vi føler os tilskyndet til at dele vores tro med andre, er det oftest Helligånden, der tilskynder os, fordi han allerede har tilskyndet den anden person til at modtage vores vidnesbyrd.

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Hvad vil du råde en person til, som kom til dig med stor skyldfølelse over noget, vedkommende havde gjort, og havde brug for tilgivelse fra Gud? Hvilke bibeltekster vil du dele med ham/hende? Hvad har du selv erfaret med hensyn til skyld og Guds tilgivende kraft i dit liv?**
- 2. Nogle gange lader Gud os møde mennesker, fordi han længes efter, at de skal kende hans sandhed. Hvordan kan vi blive mere følsomme over for Guds ledelse?**
- 3. Tænk over Guds kraft og Guds ords kraft, som det viste sig ved skabelsen. Vi har svært ved at forstå universets udstrækning, fordi det er uendeligt. Tænk over, at Gud, som skabte det, må være meget større end det, han skabte. Hvordan kan vi finde trøst i at vide, at den Gud, vi tjener, er så mægtig? Og ikke alene er han mægtig, men han elsker os også. Hvilket håb kan vi finde i disse kendsgerninger om Gud? Hvordan kan vores kundskab om Gud hjælpe os til at blive bedre vidner om ham over for andre?**

Tjen ligesom Jesus gjorde

Ugens vers

"Da han så folkeskarerne, ynkedes han over dem, for de var vanrøgtede og forkomne som får uden hyrde" (Matt 9,36).

Introduktion

Jesus tænkte virkelig på andre mennesker. Han var mere interesseret i deres behov end sine egne. Hele hans liv fokuserede han på andre. Hans tjeneste bestod i kærlig medlidenhed. Han opfyldte sine medmenneskers fysiske, mentale og følelsesmæssige behov, og derigennem blev deres hjerter modtagelige for de åndelige sandheder, han lærte. Når han helbredte spedalske, åbnede blindes øjne, gav døve hørelse, befriede besatte, mættede sultne og viste omsorg for mennesker i nød, blev deres hjerter berørt og deres liv forvandlet.

Når mennesker oplevede, at hans omsorg var ægte, åbnede de sig for de åndelige sandheder, han lærte. "Vi kan kun komme i forbindelse med offentligheden, hvis vi bruger Kristi fremgangsmåde.

Frelseren færdedes blandt mennesker og viste dem, at han ønskede dem det bedste. Han havde medfølelse med dem og hjalp dem med at løse deres problemer. På den måde fik de tillid til ham. Så sagde han til dem: "Følg mig" (Ellen White, *Vejen til et bedre liv*, s. 84). Jesus indså, at verden havde brug for en demonstration af evangeliet i praksis lige så meget som en forkyndelse af det. Et levende vidnesbyrd gennem en karakter, der ligner Kristus i fuldt ud at tjene andre, er et mægtigt vidnesbyrd over for verden, som gør de ord, vi taler, troværdige.

Ugens tekster

- Matt 5,13-14
- Fil 2,15
- Mark 12,34
- Ef 4,15
- Matt 4,23-25
- Matt 25,31-46

Jesu holdning over for andre

Jesus så altid efter det gode i andre mennesker. Han fremhævede det bedste i dem. Et af de kritikpunkter, de religiøse ledere på hans tid kom med, var, at han "tager imod syndere og spiser sammen med dem" (Luk 15,2). De var bekymrede over, at han var sammen med "de ugudelige". Deres opfattelse af religion handlede mere om afstand end engagement. De blev overrasket, da Jesus sagde om sig selv: "Jeg er ikke kommet for at kalde retfærdige, men syndere" (Matt 9,13).

De skriftkloges, farisæernes og saddukæernes religion handlede om at undgå noget. De tænkte; "Gør alt, hvad du kan for at undgå at blive besmittet med synd." Jesus var uden synd; men han kastede sig ud i vores øglehul af en verden for at frelse den, ikke for at undgå den. Han er "verdens lys" (Joh 8,12).

Matt 5,13-14

Hvilke to illustrationer bruger Jesus til at beskrive sine efterfølgere? Hvorfor tror du, at han brugte netop disse to illustrationer? Se også Joh 1,9; Joh 12,46; Fil 2,15.

Salt var en af de vigtigste resurser i oldtiden. Det var meget værdifuldt, og på nogle tidspunkter brugte de romerske hærstyrker salt som betalingsmiddel. Salt var et symbol på stor værdi. Det blev også brugt til at bevare og give smag til fødevarer. Da Jesus brugte salt som en illustration på sine efterfølgere, sagde han i virkeligheden, at det, der virkelig er værdifuldt i verden, ikke er de mægtigste og rigeste mennesker. Verdens sande rigdom er engagerede kristne, som gør en forskel for Guds rige. Deres uselviske handlinger bevarer godhed i verden og giver en god smag til omgivelserne.

Den anden illustration, som Jesus brugte i Matthæus, var "verdens lys". Lys undgår ikke mørket. Det skinner i mørket. Det adskiller sig ikke fra mørket. Det gennemtrænger mørket, og gør mørket til lys. Jesu efterfølgere skal gennemtrænge denne verdens mørke i deres nabolag, landsbyer og byer for at oplyse dem med Guds herlighed.

Til eftertanke

Tænk over Jesu ord i Joh 17,15-18. Hvordan skal vi forstå tanken om at være adskilt fra verden og at undgå verden? Er det det samme? Hvad mente Jesus, da han bad om, at hans efterfølgere skulle være i verden, men ikke af verden? Hvordan gør vi det?

Hvordan behandlede Jesus andre mennesker?

Jesu mål var at få det bedste frem i andre mennesker. Selv når omstændighederne var meget vanskelige, reagerede han nådefuldt. Lukasevangeliet fortæller, at skaren "undrede sig over de nådefulde ord, som udgik af hans mund" (Luk 4,22), og Johannesevangeliet tilføjer, at "nåden og sandheden kom ved Jesus Kristus" (Joh 1,17). Han havde en afvæbnende holdning over for andre. Hans nådefulde ord vakte velvilje i deres hjerter.

Matt 8,5-10
Mark 12,34

Hvilke opmuntrende ord fyldt med håb talte Jesus til to så forskellige mennesker som en romersk soldat og en jødisk skriftlærd?

Jesu ord til en romersk militærofficer var revolutionerende. Tænk over, hvad denne professionelle officer må have følt, da Jesus sagde, at han ikke havde fundet så stor en tro hos nogen i Israel. Tænk også over den jødiske skriftkloges tanker, da Jesus sagde til ham: "Du er ikke langt fra Guds rige".

Jesus havde evnen til at få det bedste frem i mennesker. Der er ikke meget, der som et komplement kan få hjertet til at åbne sig for evangeliet. Se efter det gode i mennesker omkring dig og lad dem vide, at du sætter pris på dem.

Es 42,3
Kol 4,5-6
Ef 4,15

Sammenlign teksterne. Hvilke vigtige principper lærer disse tekster os om, hvordan vi skal dele vores tro med andre, og om vores forhold til dem?

Når vores ord er opmuntrende og fyldt af nåde, har de en positiv indflydelse på andre mennesker. Esajas' profetiske ord åbenbarer, at Jesus ikke ville sønderbryde "det knækkede rør" eller slukke "den osende væge". Jesus var med andre ord så fuld af omtanke for andre, at han var påpasselig med ikke at påføre unødvendig smerte til en person, som netop var kommet til tro, eller udsukke de mindste gløder af tro i deres hjerter.

Til eftertanke

Hvorfor er måden, vi siger noget på, ligeså vigtig eller måske endnu vigtigere end, hvad vi siger? Hvad er din reaktion på følgende udtalelse: "Sandhed er sandhed, og folk må tage imod den eller lade være"?

Jesus – den store læge, 1. del

Jesu evangelistiske metode bestod i langt mere end udenadslærte taler og færdigproducerede præsentationer. Den var ligeså rig og dynamisk, som selve livet. Hver dag omgås vi mennesker med mange forskellige behov, både fysiske, mentale, følelsesmæssige og åndelige. Kristus ønsker at afhjælpe disse behov gennem os, når vi viser omsorg for menneskers ensomhed, sorg eller smerte, men også for deres glæde, håb og fremtidsdrømme.

Jesus opfyldte menneskers følte behov, så han også kunne komme til at opfylde deres fundamentale behov. Et følt behov er et område af tilværelsen, hvor mennesker allerede føler, at de ikke selv kan løse et problem. De har måske brug for at holde op med at ryge, gå ned i vægt, spise sundere eller reducere deres stressniveau. Det kan også dreje sig om behovet for et sted at bo eller medicinsk hjælp. Det kan være behovet for rådgivning i forbindelse med familie eller ægteskab.

Det fundamentale behov derimod er det, et menneske har allermost brug for, nemlig et personligt forhold til Gud og erkendelsen af, at deres liv har evighedsbetydning. Forligelse med Gud er vores fundamentale behov i en ødelagt verden.

Matt 9,1-7
Mark 5,25-34

Læs beretningerne om den lamme mand og kvinden med blødninger. Hvilke indikationer finder vi i begge disse beretninger om, at Jesus sammenkædede fysisk helbredelse med det fundamentale behov for forligelse med Gud?

Som den store læge udførte Jesus langt mere end kun fysisk og følelsesmæssige helbredelser. Han længtes efter, at mennesker skulle opleve den helhed, som synden har ødelagt. For Kristus var fysisk helbredelse uden åndelig helbredelse ufuldstændig. Hvis Guds kærlighed motiverer os til at ønske fysisk og følelsesmæssig velvære for en person, vil den motivere os endnu mere til at ønske vedkommendes åndelige velvære, så han eller hun kan få et rigere liv både her og i evigheden. Alle dem, Jesus helbredte, døde trods alt til sidst. Deres fundamentale behov var derfor i allerhøjeste grad åndeligt.

Til eftertanke

Hvad kan vores kirke gøre for at opfylde menneskers behov og vise, at vi bryder os om dem? Hvad kan I gøre i jeres menigheds lokal-område for at hjælpe mennesker både fysisk og åndeligt?

Jesus – den store læge, 2. del

Matt 4,23-25
Matt 9,35

Hvilke tre dele dannede grundlaget for Jesus arbejde? Hvordan opfyldte han menneskers behov, og hvilken indflydelse havde det på deres liv?

Jesus kombinerede undervisning, prædiken og helbredelse i sit arbejde. Han delte evigtgyldige principper med mennesker, så vi alle kan finde mening og formål med tilværelsen. Han sagde: "Jeg er kommet, for at de skal have liv og have i overflod" (Joh 10,10). Hans arbejde åbenbarede en overflod af nåde. Han kom for at gøre det muligt for os at leve i en overflod af nåde både nu og i al evighed,

Mark 1,32-39

Jesus havde hele dagen helbredt de syge og uddrevet dæmoner. Efter at have tilbragt næste morgen i bøn, mens nye skarer ledte efter ham, forlod han landsbyen og tog et andet sted hen. Hvorfor helbredte han ikke dem, der kom? Læg mærke til hans reaktion i vers 38-39.

Denne beretning er meget oplysende. Dagen efter, at han har helbredt store skarer, forlader han de mennesker, der søger ham, og som stadigvæk har brug for at blive helbredt. Hans forklaring er, at hensigten med hans komme til jorden var at forkynde evangeliet. Jesus var ikke blot en opsigtsvækkende mirakelmager. Han var Guds hellige søn, som kom for at frelse. Han var ikke tilfreds med kun at helbrede fysiske lidelser. Han længtes efter, at mennesker skulle modtage det evige livs gave, som han tilbød dem. Han sagde tydeligt, hvad hans hensigt med at komme til jorden var: "For Menneskesønnen er kommet for at opsøge og frelse det fortabte" (Luk 19,10). Hver eneste helbredelse var en anledning til at åbenbare Guds karakter, lindre smerte og give en anledning til at få evigt liv.

Til eftertanke

Er det muligt at leve det liv i overflod, som Jesus tilbyder, hvis man er fattig eller syg? Tilbød Jesus noget dybere end fysisk helbredelse? Hvordan kan vi lede mennesker til åndelige sandheder, når vi hjælper dem i deres fysiske og følelsesmæssige vanskeligheder?

Det vigtigste for Jesus

Jesu budskab til sine disciple i Matt 24 kombinerer Jerusalems ødelæggelse med tiden lige før hans genkomst, og det efterfølges i kapitel 25 af tre lignelser om endetiden. Disse lignelser beskriver de karakteregenskaber, som virkelig betyder noget for Jesus, hos det folk, som venter på hans genkomst. Lignelsen om de ti brudepiger understreger vigtigheden af et ægte og oprigtigt liv, der er fyldt af Helligånden. Lignelsen om de ti talenter understreger betydningen af trofast at bruge de gaver, som Gud har givet hver eneste af os. Lignelsen om fårene og bukkene åbenbarer, at sand kristendom hjælper de mennesker i nød, som Gud bringer ind i vores liv.

Matt 25,31-46

Hvordan beskriver Jesus sand kristendom? Hvilke områder af tjeneste taler disse vers om?

Er det muligt, at disse vers taler om mere end at hjælpe mennesker med deres fysiske behov, selv om det ikke bør forsømmes? Der findes en skjult tørst efter Jesus i menneskers hjerter, som længes efter at blive tilfredsstillet (Joh 6,35; Joh 4,13-14). Vi er alle fremmede, som længes efter et hjemland, indtil vi opdager vores sande identitet i Kristus (Ef 2,12-13.19). Vi er åndeligt nøgne, indtil vi bliver iklædt hans retfærdighed (Åb 3,18; Åb 19,7-8).

De gammeltestamentlige profeter beskrev menneskers tilstand som håbløs syg (Es 1,5; Jer 30,12-15). Syndens sygdom fører til død; men profeten henviser os til lægemidlet. "Jeg heler dine sår, læger dig efter de slag, du fik, siger Herren" (Jer 30,17). Jesus er lægemidlet for den livstruende sygdom i vores sjæl.

Lignelsen om fårene og bukkene formaner os til at hjælpe vores medmennesker med deres fysiske behov; men den gør mere end det. Det er beretningen om Kristus, som opfylder vores sjæls dybeste behov, og han indbyder os til at blive hans medarbejdere i tjenesten for andre mennesker. At leve et selvoptaget liv og forsømme andres fysiske, mentale, følelsesmæssige og åndelige behov er at risikere evig fortabelse. De, som i lignelsen giver deres liv til noget ud over dem selv, bliver rost af Herren og budt velkommen til evigt liv. Men de, som selvisk søger efter at opfylde deres egne planer og forsømmer andre menneskers behov, bliver fordømt af Herren.

Til videre studium

"Der er mange mennesker, som ikke tror på Gud. De har heller ikke tillid til mennesker. Men de sætter pris på, at man hjælper dem, og har medfølelse med dem. Det gør et dybt indtryk på dem, når de ser, at et menneske, som hverken forventer ros eller belønning, kommer ind i deres hjem, og tager sig af de syge, giver de sultne mad, klæder de nøgne, trøster de sørgende og stilfærdigt minder alle om ham, hvis kærlighed og medfølelse kommer til udtryk gennem dette menneske. Disse mennesker bliver taknemmelige. Troens flamme tændes i deres indre. De kan se, at Gud har omsorg for dem, og nu er de villige til at lytte til hans ord" (Ellen White, *Vejen til et bedre liv*, s. 85-86).

Jesu uselviske tjeneste åbner menneskers hjerter, nedbryder fordomme, og skaber respekt for evangeliet. Menigheden er Kristi legeme, som i kærlighed hjælper mennesker allevegne. Kristus sender os ud i vores lokalområder for i hans navn at gøre en forskel. Vi har brug for at være på vagt mod at blive smittet af verden; men vi må alligevel lære at nå mennesker, hvor de er, og at blive brugt af Gud, som ønsker at føre mennesker fra, hvor de er, til hvor de burde være.

Spørgsmål
til drøftelse

1. **Hvorfor er Jesu medfølende tjeneste i så stor grad i stand til at nedbryde fordomme og åbne mennesker for åndelige sandheder? Forestil dig, hvor effektivt vores vidnesbyrd som kirke ville være, hvis vi udviste den samme omsorg for andre, som Jesus.**
2. **Har du prøvet at sige noget, der måske både var sandt, rigtigt og nødvendigt, men hvor du fik sagt det med en forkert tone og holdning – måske fordi du var for ivrig? Hvad har du lært af din erfaring, som kan hjælpe dig i lignende situationer?**
3. **Tænk over, at alle de mennesker, som Jesus helbredte eller opvakte fra de døde, alligevel døde før eller siden. Fortæller det os noget om, hvad vi bør fokusere på i vores søgende arbejde og tjeneste for andre?**
4. **Hvilke former for udadvendt arbejde kan din lokale menighed tage del i, som I ikke allerede gør?**
5. **Hvordan kan vi skabe åndelige anledninger for søgende mennesker gennem de tjenester, vi føler er nødvendige?**

Oparbejd en vindende holdning

Ugens vers

"Men I skal hellige Herren Kristus i jeres hjerte og altid være rede til forsvar over for enhver, der kræver jer til regnskab for det håb, I har" (1 Pet 3,15).

Introduktion

Jo mere vi studerer Jesu liv, jo mere forundres vi over hans evne til at acceptere og bekræfte mennesker. Selv om han kom med barske irettesættelser af de religiøse ledere på hans tid, tog han med glæde imod dem, som kæmpede med synd, var plaget af skyld og følte sig håbløst fordømt. Hans nåde gjaldt dem. Hans barmhjertighed nåede ud til selv de værste syndere. Hans tilgivelse var langt større end deres synder. Hans kærlighed var uden grænser.

Jesus viste aldrig bare en smule stolthed eller overlegenhed. I hvert eneste menneske så han en person, der var skabt i Guds billede, men som var faldet i synd, og som han var kommet for at frelse. Ingen var faldet så dybt, at hans nåde ikke kunne nå dem. Han viste respekt over for alle, han kom i kontakt med, og behandlede dem med den værdighed, de fortjente. Han nåede mennesker med Guds rige, fordi han troede på dem. Deres liv blev forvandlet i hans nærværelse, fordi han viste så stor omsorg for dem. De blev løftet op til at blive det, han troede, at de kunne være.

I denne uges studium skal vi gå mere i dybden med Jesu holdning til mennesker og finde ud af, hvordan vi kan anvende de samme principper i vores eget liv.

Ugens tekster

- Joh 4,27-30.39-42
- Matt 15,21-28
- 2 Thess 1,1-4
- Rom 15,7
- Ef 4,32
- 1 Pet 3,15

Modtagelighed over for evangeliet

Joh 4,27-30.
39-42

Hvordan ser vi i Jesus samtale med den samaritanske kvinde sandheden om, at alle slags mennesker er åbne over for evangeliet, også når vi mindst venter det?

Samaria var det sidste sted, disciplene forventede at finde nogen, der var modtagelig over for evangeliet. Samaritanerne var i konstant konflikt med jøderne med hensyn til doktriner og tilbedelse. Dette fjendskab var flere hundrede år gammelt. Samaritanerne havde ønsket at deltage i genopbygningen af templet i Jerusalem, men blev nægtet at deltage, fordi de havde blandet mange hedenske skikke ind i deres religion, og havde mange anderledes synspunkter. Det førte til, at samaritanerne havde bygget deres eget tempel på bjerget Garizim. Disciplene ville med glæde gå uden om Samaria, da det var et ufrugtbart område for evangeliets forkyndelse.

Men Jesus så, hvad disciplene ikke så. Der var modtagelige hjerter i Samaria. Johannes' gengivelse af beretningen om kvinden ved brønden begynder med følgende ord: "Så forlod han Judæa og vendte tilbage til Galilæa. Han måtte tage vejen igennem Samaria" (Joh 4,3-4). Jesus "måtte" gå igennem Samaria, fordi Helligånden overbeviste ham om, at der ville være modtagelige hjerter selv i dette usandsynlige område. Når vores øjne salves af Helligånden, ser vi muligheder, hvor andre kun ser vanskeligheder. Vi ser en rig sjæle-høst for Guds rig, hvor andre kun ser øde marker.

ApG 8,4-5.14

Hvad havde Jesu arbejde i Samaria ført til?

Disciplene ville være gået uden om Samaria uden så meget som at give den en mulighed for at høre Guds ords sandhed. Jesus så, hvad de ikke så. Han var klar over, at Helligånden havde skabt en modtagelighed i denne kvindes hjerte. Hendes dramatiske omvendelse påvirkede mange mennesker i hendes by. Vi ser måske ikke altid øjeblikkelige resultater af vores vidnesbyrd og forkyndelse; men når vi sår sæden i modtagelige hjerter, vil det en dag føre til en stor høst til Guds ære.

Til eftertanke

Vi kan aldrig vide, hvilken virkning vores ord og handlinger har på andre, hverken positivt eller negativt. Vi må derfor altid være forsigtige med, hvad vi siger og gør, når vi er sammen med andre.

En holdningsændring

Vores holdning afgør ofte vores mulighed for at påvirke andre. En hård, kritisk og uvenlig holdning vil skubbe mennesker væk fra dig; og selv om du er i stand til at vidne, vil dine ord, hvor sande de end måtte være, have sværere ved at blive godt modtaget.

En positiv holdning og en tro på andre vil derimod drage dem til os. Det vil skabe et venskabsbånd. Jesus understregede dette princip på en god måde, da han sagde: "Jeg kalder jer ikke længere tjenere, for tjeneren ved ikke, hvad hans herre gør; jeg kalder jer venner, for alt, hvad jeg har hørt af min fader, har jeg gjort kendt for jer" (Joh 15,15). Venner accepterer hinanden på trods af deres svagheder og fejl, og deler gerne deres sorger og glæder med hinanden.

Matt 15,21-28
Mark 14,6-9

Disse tekster beskriver to kvinder i meget forskellige situationer. Jesus er tilsyneladende barsk over for den ene og blid over for den anden. Hvilke indikationer finder du i disse tekster på, at Jesus rakte ud med sin frelsende nåde til begge to og opbyggede tillid hos dem?

Kvinden i Matt 15 er kana'anæer. Jesus afviser først med vilje hendes bøn, så hendes tro vil vokse, når hun ikke giver op. Til sidst giver han hende det, hun beder om, og kommer dernæst med en forbløffende udtalelse, som ingen religiøs leder i Judæa ville have kommet med til en fattig kana'anæisk kvinde. Offentligt siger han: "Kvinde, din tro er stor" (Matt 15,28). Han giver hende et af de største komplimenter, nogen religiøs leder kunne give. Forestil dig, hvordan hendes hjerte må være blevet fyldt med glæde og hendes liv forandret.

Kvinden, som salver Jesu fødder med dyr parfume, er jøde, men en kvinde med et dårligt rygte. Hun havde fejlet slemt og ofte syndet; men hun var tilgivet, forvandlet og gjort ny igen. Da andre kritiserede hende, roste Jesus hende, og anerkendte hendes handlinger. Han sagde: "Hvor som helst i hele verden evangeliet prædikes, skal også det, hun har gjort, fortælles til minde om hende" (Mark 14,9).

Til eftertanke

I lyset af de to beretninger, vi har set på, hvad er de vigtigste træk ved en vindende og positiv holdning? Har du brug for at ændre noget ved din holdning, ikke kun i forbindelse med at vidne, men i dit liv generelt?

Forkynd sandheden med kærlighed

Venskab alene vinder ingen for Kristus. Vi kan have mange venner, mennesker, som vi synes om at være sammen med, og som synes om at være sammen med os; men hvis vi aldrig fortæller dem, hvad Jesus betyder for os, og hvordan han har forandret vores liv, betyder vores venskab meget lidt i evighedsperspektiv. Det kan være, vi er sjove at være sammen med; men Gud kalder os til mere end at være sjove at være sammen med. Venskab alene bringer ikke mennesker til Kristus; men en uvenlig holdning kan skubbe mennesker væk fra ham.

Apostlen Paulus minder os om at tale "sandheden tro i kærlighed" (Ef 4,15). Venskabsbånd opbygges, når vi er sammen med andre så meget som muligt, udviser accept og roser dem, når det er passende. Det er vigtigt, at vi gør det til en vane at se efter det gode i andre i modsætning til det dårlige.

2 Thess 1,1-4

Hvilke ting roser Paulus thessalonikerne for?

Der findes mennesker, som tilsyneladende elsker at finde fejl hos andre, måske fordi det får dem til at synes bedre om sig selv.

Paulus havde det modsat. Han så efter det positive i de menigheder, han arbejdede for. Det er rigtigt, at han irettesatte fejl og ikke så igenem fingrene med synd; men hans fokus var at opbygge de menigheder, han havde oprettet. En af de måder, han gjorde det, var ved at fremhæve, hvad de gjorde rigtigt.

Ellen Whites udtalelse om vigtigheden af positive medmenneskelige forhold er bemærkelsesværdig. "Hvis vi ville ydmyge os over for Gud og være høflige og milde og medfølelse over for hinanden, ville der være et hundrede omvendelser til sandheden, hvor der nu kun er én" (*Testimonies for the Church*, 9. bd, s. 189).

Til eftertanke

Tænk over citatet ovenover. Hvad ville det betyde for din menighed, hvis hvert medlem strømede over med venlighed, høflighed, medfølelse og barmhjertighed? Hvordan ville en sådan menighed se ud? Se på dit eget hjerte og spørg dig selv på hvilke områder, du kan forbedres i denne sammenhæng?

Grundlaget for at acceptere andre

Rom 15,7
Ef 4,32

Hvordan vil du beskrive grundlaget for accept? Hvad er det vigtigste ved en accepterende holdning?

I disse to tekster præsenterer Paulus de principper, der ligger til grund for vores accept af hinanden. Hvordan kan vi nægte at tilgive og acceptere hinanden, når Kristus har tilgivet og accepteret hver enkelt af os? Det er netop, fordi Kristus har taget imod os, at vi kan tage imod hinanden, selv om vi har fejl.

Tænk nøje over, hvad det betyder. Tænk over nogle af de ting, du har gjort og måske stadigvæk kæmper med – ting, som du måske er den eneste, der kender til, ting, som du ville blive rædselsslagen over, at andre fandt ud af. I tro er du alligevel accepteret i Kristus, som ved alt om de ting, som andre måske ikke ved. Han ved alt, og tager alligevel imod dig, ikke på grund af din godhed, men på grund af hans.

Hvordan burde din holdning over for andre da være?

For nogle er dette vanskeligt at forstå. Ægte accept betyder, at vi accepterer mennesker, som de er, for alle mennesker er skabt i Guds billede. Kristus døde for os, "mens vi endnu var syndere", og "mens vi endnu var hans fjender, blev vi forliget med Gud". Derfor kan vi tilgive og acceptere andre. Hans kærlighed til os bliver selve grundlaget for vores accept og tilgivelse af andre (Rom 5,6-10).

I venskabsforhold, hvor vi accepterer hinanden, kan det ind imellem være nødvendigt i kærlighed at lægge Skriftens sandheder frem. Som venner bryder vi os så meget om hinanden, at vi deler de livforvandlende evige sandheder med hinanden.

Jesu holdning var ikke: "Gør, som du vil. Det er i orden. Jeg tager alligevel imod dig." Hans holdning var snarere: "Uanset, hvad du har gjort, er jeg villig til at tilgive dig og give dig kraft til at forandres." Når bibelske sandheder præsenteres i ydmyghed og med kærlighed i Kristi ånd, vil hjertes blive vundet og menneskers liv forvandlet.

Hvordan er det muligt at acceptere et menneske uden at acceptere vedkommendes syndige opførsel? Hvordan kan vi både være accepterende og samtidigt ikke godtage eller tolerere åbenlys synd?

Til eftertanke

Sandhed præsenteret i kærlighed

Jesus undlod ikke at præsentere sandhed på grund af kærlighed; for det ville slet ikke have været kærlighed. Kærlighed søger altid den andens bedste. Der er ingen konflikt mellem kærlighed og sandhed. Når sandhed præsenteres ydmygt og venligt, er det et udtryk for kærlighed. Jesus sagde: "Jeg er vejen og sandheden og livet" (Joh 14,6). Jesus er den eneste vej til frelse (ApG 4,12). Hans nåde frelser os, så vi kan kende hans sandhed og følge hans eksempel. Sandhed uden kærlighed fører til en kvælende lovtrældom, som dræber det åndelige liv. Såkaldt "kærlighed" uden sandhed fører til overbærende sentimentalitet uden indhold, og efterlader en person i vildrede på et hav af uvished. Sandhed præsenteret i kærlighed fører til en ægte kristen erfaring, som giver en tydelig retning, hensigt og vished i tilværelsen.

1 Pet 3,15

2 Tim 4,2

Tit 3,4-5

Hvilke udtryk i disse vers forklarer balancen mellem at præsentere Bibelens sandheder og en ydmyg, accepterende holdning?

De nytestamentlige forfattere fremhævede aldrig kærlighed frem for sandhed. De blander smukt kærlighed og sandhed, nåde og lov, barmhjertighed og ærlighed. Peter formaner sine medtroende til at "være rede til forsvar over for enhver, der kræver jer til regnskab for det håb, I har" (1 Pet 3,15). Du har med andre ord brug for at vide, hvad du tror, hvorfor du tror det, og kunne stå inde for det. Det betyder ikke, at du har svar på alt, eller at du skal kunne overbevise andre om din tro. Det betyder kun, at du "med sagtmødighed og gudsfrøgt" kan forklare og forsvare din tro.

Paulus giver sin unge medarbejder Timotheus følgende råd: "Prædik ordet, stå frem i tide og utide, overbevis, rettesæt, forman, tålmodigt og med stadig undervisning" (2 Tim 4,2). Han minder Titus om, at det er Guds godhed og kærlighed, der frelser dem, som er blevet genfødt i ham (Tit 3,5).

Vi er blevet kaldet til at præsentere sandheden med kærlighed og mildhed. Sammen med ham må vi dele hans budskab til de sidste tider med kærlighed for en døende verden, som er uden Kristus.

Til eftertanke

Hvad ville du svare, og hvorfor, hvis du blev spurgt: "Hvorfor er du kristen?"

Til videre studium

"I Kristus findes hyrdens omsorg, forældrenes kærlighed og den medfølende Frelasers uendelige nåde. Han tilbyder sine velsignelser på den mest tiltalende måde. Det er ikke nok for ham kun at fortælle om disse velsignelser. Han præsenterer dem på den mest attraktive måde for at vække ønsket om at besidde dem. På samme måde skal hans tjenere fortælle, hvor rig på herlighed Guds ubeskrivelige gave er. Kristi forunderlige kærlighed vil smelte hjerter til underkastelse, hvor dette blot at gentage læresætninger intet kan udrette. 'Trøst mit folk, trøst det! siger jeres Gud' Es 40,1. 'Stig op på et højt bjerg, Zions budbringer, råb højt, Jerusalems budbringer, råb uden frygt!

Sig til Judas byer: Her kommer jeres Gud! ... Som hyrden vogter han sin hjord, han samler dem med sin arm; han løfter lammene op i sin favn, han leder moderfårene' Es 40,9-11" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 601).

Spørgsmål
til drøftelse

1. Det er trist; men nogle mennesker får det bedre, hvis de kan kritisere andre og fremhæve deres fejl. Hvordan kan vi sikre os, at vi ikke falder for, og udviser den samme holdning?
2. Tænk over følgende scene: en ven er netop vendt hjem fra en begravelse, og siger: "Jeg er så glad for, at min tante er i himlen, og ser ned på mig. Det giver mig sådan en god følelse." Hvordan ville du svare, baseret på de principper vi har studeret i denne uge? Uanset, hvor vigtig sandheden om de dødes tilstand er, hvorfor er dette måske ikke det rette tidspunkt at give denne person et bibelstudium om det emne?
3. Drøft følgende udtalelse i lyset af vores vidnesbyrd over for andre: "Selve det at lede efter ondt hos andre, udvikler ondt hos den, der leder. Ved at dvæle ved andres fejl, bliver vi forandret efter det samme billede. Men ved at se på Jesus, tale om hans kærlighed og fuldkomne karakter, forvandles vi efter hans billede. Ved at tænke over det ophøjede ideal, han har givet os, skal vi løftes op til en ren og hellig atmosfære, ja til Guds nærværelse. Når vi forbliver der, vil der udgå et lys fra os, der bestråler alle, som har forbindelse med os" (Ellen White, *Gospel Workers*, s. 479).

En spændende måde at tage del

Ugens vers

"Da sagde han til sine disciple: 'Høsten er stor, men arbejderne få. Bed derfor høstens herre om at sende arbejdere ud til sin høst'"
(Matt 9,37-38).

Introduktion

Det siges, at "mange gør stærk", og på en måde er det sandt. Har du lagt mærke til, at du er langt stærkere motiveret til at dyrke motion, hvis du gør det sammen med en gruppe i stedet for at gøre det alene hver dag? Mange melder sig ind i fitness-grupper, fordi de tror, at de vil blive i stand til at træne mere, og synes bedre om det, hvis de gør det sammen med andre mennesker. Lidt på samme måde har Gud skabt os til fællesskab. Vi er sociale skabninger, og det gælder som med motion også på mange andre områder i vores liv. Vi gør det bedre, hvis vi har et socialt støttenetværk. Det er især tilfældet, når det gælder vores åndelige liv.

I Bibelen understreges det, at små grupper er en af Guds metoder til at styrke vores tro, udvide vores kendskab til hans ord, gøre vores bønneliv mere inderligt og udruste os til at vidne. Moses var leder for en lille gruppe. Jesus oprettede sin lille disciplgruppe, og apostlen Paulus rejste omkring i Romerriget sammen med sin lille gruppe medarbejdere i evangelisme.

I denne uges studium skal vi fokusere på det bibelske grundlag for smågrupper. Du vil opdage en spændende måde, hvorpå du kan tage del.

Ugens tekster

- 1 Mos 1,1-2.26
- 2 Mos 18,21-25
- 1 Kor 12,12-25
- ApG 16,11-15.40
- ApG 4,31
- ApG 12,12

Smågrupper: Guds ide først

1 Mos 1,1-2.26
Hebr 1,1-2
Ef 3,8-9

Hvordan åbenbarer disse vers Guddommens enhed?

Faderen, Sønnen og Helligånden var sammen om skabelsen. De havde hver især forskellige opgaver, men arbejdede sammen i en udelelig forening. Faderen var den store designer og arkitekt. Han udførte sine planer gennem Jesus, der aktivt iværksatte planerne sammen med Helligånden. Skabelsen er en mægtig, overnaturlig handling, der går langt ud over, hvad vi kan fatte. Men vi kan i det mindste tydeligt forstå, at verden og universet er virkelig og skabt af Gud (se Rom 1,18-20).

Smågrupper var Guds ide først. Vi må være varsomme, når vi bruger analogier i forbindelse med de mange gådefulde sider ved Guds væsen. Men lad os bruge et billede forsigtigt og sige, at Faderen, Sønnen og Helligånden udgjorde den første "smågruppe" i frelseshistorien. De deltog sammen i skabelsen af menneskeheden og efter syndefaldet i dens frelse.

Joh 10,17-18
Rom 8,11
1 Kor 15,15

Sammenlign de tre tekster. Hvordan viser Jesu opstandelse enheden mellem Faderen, Sønnen og Helligånden i frelsesplanen?

Faderen, Sønnen og Helligånden er forenet i en "smågruppe", hvis formål er at frelse menneskene. "Frelsesplanen har i al evighed være en del af Den Eviges rådslagninger" (Ellen White, *Fundamentals of Christian Education*, s. 186). Intet har større betydning for Gud end at frelse så mange mennesker som muligt (1 Tim 2,4; 2 Pet 3,9). Vi vil i denne uge se, at smågrupper kan have mange formål; men deres overordnede mål er at fokusere på at vinde fortabte mennesker for Jesus. Ved at arbejde i smågrupper kan vi hjælpe ikke alene os selv, men også andre. De overordnede formål for vores smågrupper bør være at vinde sjæle for Kristus.

Til eftertanke

Tænk over det mysterium, som Guds enhed er. Det er vanskeligt at forstå. Men vi kan alligevel tro det, og have tillid til det, vi ikke helt forstår. Det er et princip, som de kristne må følge, når det gælder tro.

Smågrupper i Bibelen

Bibelen giver os mange eksempler på små grupper, der bad, havde fællesskab, opmuntrede hinanden og arbejdede sammen for Kristus. Disse grupper gav Guds folk mulighed for at dele ansvar og i større grad anvende deres forskellige gaver. Smågrupper kan give Gud større mulighed for at bruge hver enkelt af os.

2 Mos 18,21-25

Hvilket godt råd til Moses, fra hans svigerfar Jetro, fik stor betydning for Moses? Hvorfor var denne plan så vigtig?

Alle i Israels lejr blev delt op i grupper på ti, som blev ledet af en gudfrygtig embedsmand. I disse smågrupper skulle man løse problemer, der opstod; men de havde også en langt større funktion. De skabte fællesskaber, hvor problemer kunne afværges og det åndelige liv blive styrket. Der kunne Guds planer for Israel deles. I sådanne grupper kunne folk danne et nært og omsorgsfuldt forhold til hinanden, som kunne hjælpe dem til at bearbejde ethvert problem, der opstod. Dengang som nu kæmpede mennesker med problemer, som andre kunne hjælpe dem med. Smågrupper giver mulighed for et varmt og omsorgsfuldt fællesskab, åndelig vækst og problemløsning.

Det er ret fascinerende, at eksperter i smågrupper fortæller os, at den ideelle størrelse på en smågruppe er mellem seks og tolv personer. Det er nøjagtigt den størrelse, både Moses og Jesus anvendte i deres grupper.

Luk 6,12-13
Matt 10,1
Mark 3,13-15

Hvilke to formål havde Jesus med at kalde disciplene og udvælge dem til at deltage i det arbejde, hans "smågruppe" skulle udføre?

Jesu hensigt med at kalde disciplene var at forberede dem både åndeligt og praktisk på deres missionsopgave i verden. I deres samvær med ham ville de vokse i nåde. I deres smågruppemøder ville de lære, hvordan de skulle arbejde mere effektivt. Når de dag efter dag betragtede, hvordan Jesus mødte menneskers behov, ville de lære ved iagttagelse, hvordan de skulle bruge deres gaver. Formålet med Jesu smågrupper var både åndelig vækst og udadventt mission.

Til eftertanke

Har du været med i en eller anden form for smågruppe, hvor alle brød sig om hinanden, og arbejdede frem imod et fælles mål? Hvad har du evt. lært af det, som kan hjælpe dig til at forstå værdien af smågrupper i kristen sammenhæng?

Organiseret til tjeneste

1 Kor 12,12-25

Hvordan kan menneskekroppen fungere som en passende illustration på harmonisk samarbejde i smågrupper?

Paulus viser os ikke alene vigtigheden af åndelige gaver i menighedens liv, han giver os også en model for, hvordan de kan organiseres. Han drøfter nådegaver i forbindelse med Kristi legeme, og hvordan de kan fungere.

Et studium i anatomi og fysiologi viser, at kroppens organer er organiseret i forskellige systemer, der er nært forbundet med hinanden. Vi har fx fordøjelsessystemet, hjerte-karsystemet, åndedrætssystemet og skelettet for at nævne nogle få. Åndelige gaver er ligesom forskellige dele af legemet. De fungerer bedst, når de er organiseret i systemer eller grupper. Faktisk er det sjældent, at de fungerer alene. Vores legeme er ikke en klump forskellige organer, som arbejder uafhængigt af hinanden. Hver kropsfunktion er organiseret i et nøje sammensat system, der arbejder sammen frem mod et fælles mål.

Dette fortæller os noget om de optimale omgivelser for vores åndelige gaver. Det er let at blive modløs, når man arbejder alene. Men når man er del af en gruppe med tilsvarende interesser og mål, bliver indsatsen langt mere fokuseret og effektiv. Smågrupper giver os de bedste omgivelser til at bruge vores åndelige gaver, og kan blive kernen i en lokal menigheds udrettede arbejde.

Ellen White understreger også dette princip: "Oprettelsen af små grupper, som grundlag for kristen indsats, er blevet vist mig af En, som ikke begår fejl. Hvis der er mange medlemmer i en menighed, bør man inddele medlemmerne i små grupper, som kan arbejde ikke alene for menighedens medlemmer, men også for ikke-troende. Hvis der et sted kun er to eller tre, som kender sandheden, skal de slutte sig sammen i en arbejdsgruppe. Lad dem holde deres fællesskabsbånd ubrudt og stå sammen i kærlighed og enhed og opmuntre hinanden til at gå fremad. På den måde får de alle mod og styrke og hjælp fra de andre" (*Testimonies for the Church*, 7. bd, s. 21-22).

Til eftertanke

Reflekter over ovenstående citat fra Ellen White. Analyser det sætning for sætning. Hvordan kan dette guddommelige råd føres ud i livet i din menighed?

Smågrupper i Det Nye Testamente

Den nytestamentlige kirke oplevede en eksplosiv vækst. I løbet af nogle få år voksede den fra en lille gruppe til titusinder af troende. Der var mange faktorer, der medvirkede til strømmen af nye medlemmer og den hurtige vækst. Jesu arbejde havde sået evangeliets sæd og forberedt store skarer på at tage imod apostlenes forkyndelse. Efter Jesu himmelfart kom Helligånden på Pinsedagen med stor kraft over de bedende disciple. En af årsagerne til den hurtige vækst i den nytestamentlige kirke var deres organisation i små grupper. Smågrupper gjorde en forskel.

ApG 18,1-5
ApG 20,1-4

Hvorfor tror du, at Lukas nedskrev navnene på nogle af dem, som Paulus havde et nært samarbejde med?

Det er fascinerende at lægge mærke til, at Lukas ved navn nævner nogle af dem, som Paulus arbejdede sammen med. For ham var hver eneste af dem betydningsfuld. Han kendte dem ved navn. De støttede gensidigt hinanden i deres udadvendte arbejde. Selv om kun nævner et forholdsvis lille antal navne, er de med til at bevise pointen om betydningen af et tæt samarbejde, selv om man er få.

Hver af disse personer havde helt sikkert gaver, der var forskellige fra de andres. De havde forskellig baggrund og kultur. Deres måde at se tingene på var ikke altid den samme; men de havde alle sammen noget af værdi at tilføre Kristi sag. Deres forskellige gaver, baggrund og erfaring havde indflydelse på menighedens vækst. De havde alle noget at tilføre Kristi mission ud fra rigdommen i deres egen baggrund og personlige erfaring med Jesus.

ApG 16,11-15.40
ApG 12,11-12

Sammenlign teksterne. Hvilken invitation gav Lydia til Paulus straks efter sin omvendelse? Hvor gik både Paulus og Peter hen efter deres befrielse fra fængslet?

De troende i Det Nye Testamente mødtes ofte i hjemmene. Kristne hjem blev indflydelsescentre og kernen i deres smågruppearbejde.

Til eftertanke

Har du overvejet at starte en smågruppe i dit hjem eller slå dig sammen med en ven og begynde en smågruppe der? Overvej, hvis du allerede er med i en smågruppe, hvad du kan dele med din sabbatsskoleklasse om fordelene ved at være med i en sådan gruppe.

Smågruppedynamik

Gud bruger smågrupper som et redskab til at give vækst til hans menighed. De er "tilflugtssteder" for mennesker, hvor de kan tale om problemer og drøfte fælles bekymringer. De giver mulighed for åndelig vækst i et trykt og omsorgsfuldt fællesskab. Mange ikke-kristne vil i begyndelsen føle sig mere komfortable ved at være med i en lille gruppe i et privat hjem end til traditionel gudstjeneste i kirken.

ApG 4,31; 12,12;
20,17-19.27-32

Lav en liste over de forskellige elementer i disse nytestamentlige grupper. Hvilke aktiviteter var disse grupper involveret i?

De første kristne mødtes for at gå i forbøn for hinanden, bede sammen, dele et varmt fællesskab, studere Guds ord, udrustes til tjeneste, beskytte hinanden mod falsk lære og være sammen om udadvendte missionsaktiviteter. Når mennesker forener deres nådegaver i tjeneste og fokuserer på Helligåndens kraft i deres udadvendte arbejde, bliver de et mægtigt våben i Guds hænder.

Matt 9,37-38

Hvad siger Jesus om høsten, og hvad er hans løsning på problemet?

Disciplene så kun små muligheder for evangeliets udbredelse; men Jesus så store muligheder. Han delte de gode nyheder med dem om, at "høsten er stor". Men så pegede han på problemet: "men arbejderne er få" (Matt 9,37). Kristi løsning på problemet var at bede "høstens herre om at sende arbejdere ud til sin høst" (Matt 9,38). Smågrupper er et svar på Kristi bøn, og vil eksplosionsagtigt øge antallet af arbejdere i Kristi høst.

Enhver effektiv smågruppe fokuserer på vidnesbyrd og tjeneste. Smågrupper vi hurtigt dø, hvis deres fokus er indadvendt, ikke udadrettet. Hvis en smågruppe bliver selvisk og ikke andet end en diskussionsgruppe, vil den ikke opfylde sin hensigt, og den vil miste den vigtigste begrundelse for sin eksistens. Smågrupper er til for at lede mennesker til Jesus, styrke deres tro på Jesus og udruste dem til at vidne for Jesus.

Til eftertanke

Kan det tænkes, at Gud kalder dig til at begynde en smågruppe i dit hjem? Hvad med at begynde at bede om, hvad Gud måske forsøger at påvirke dig til at gøre? Du kan stå ved begyndelsen af den mest åndeligt givende tid i dit liv.

Til videre studium

En lille menighed uden for en storby i Europa var gået i stå. I mange år var ingen blevet døbt. Hvis det fortsatte på den måde, ville menigheden ikke have nogen fremtid. Præsten og menighedsbestyrelsen bad inderligt, og overvejede nøje, hvad de kunne gøre. De studerede Det Nye Testamente og besluttede sig for at begynde med smågrupper.

Ni lægfolk i menigheden blev grebet af idéen, og blev enige om at bede og studere sammen, for at finde ud af, hvordan de skulle gribe det an. Inden længe besluttede de at gøre hver deres hjem til et evangelisk center. Grupperne lærte at udnytte deres gaver på forskellige måder. Der var bede- og venskabsgrupper. Nogle gjorde gode gerninger mod deres familie, venner og tidligere adventister.

Lederne af smågrupperne begyndte bibelstudier i ni forskellige hjem, hvor fyrre gæster deltog. De var forbløffede over, hvad Helligånden udrettede. Med tiden blev sytten mennesker døbt. Den lille stillestående menigheds vidnesbyrd er, at smågrupper kan gøre en kæmpe forskel. De er en af Guds metoder til at få mange af menighedens medlemmer til at blive involveret i mission.

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Drøft i klassen de vigtigste elementer i hver af de smågrupper, som er omtalt i torsdagsafsnittet. Hvilke aktiviteter kan en smågruppe blive involveret i? Hvordan kan en smågruppe hjælpe mennesker med særlige gaver, så disse gaver kan bruges i langt større grad end tidligere?**
- 2. Hvorfor er det så vigtigt, at smågrupper har et udadrettet fokus? Hvorfor er det også vigtigt for en smågruppe at være forbundet med den lokale menighed?**
- 3. Har du nogen sinde været med i eller hørt om en smågruppe, som ikke rigtig fungerede og med tiden døde? Drøft, hvad årsagerne kan have været til, at det gik sådan.**
- 4. Tænk over fortællingen ovenfor. Hvorfor tror du, at det gik så godt? Hvad gjorde de, som på mange måder var såre enkelt, men alligevel ganske effektivt? Hvorfor kan det være mere effektivt at arbejde ud fra de "tryggere" omgivelser i et privathjem frem for i en kirkebygning, når man skal starte et udadventt arbejde i nabolaget eller lokalsamfundet?**

Del beretningen om Jesus

Ugens vers

"Dette har jeg skrevet til jer, der tror på Guds søns navn, for at I skal vide, at I har evigt liv" (1 Joh 5,13).

Introduktion

Som det blev sagt i et tidligere studium, findes der ikke noget stærkere argument for evangeliets kraft end et forvandlet liv. Mennesker kan være uenige med din teologi. De kan drøfte læresætninger med dig. De kan sætte spørgsmålstejn ved din opfattelse af Skriften; men de vil sjældent betvivle dit personlige vidnesbyrd om, hvad Jesus betyder for dig, og har gjort for dig.

At vidne er at dele med andre, hvad vi ved om Jesus. Det er at lade andre få at vide, hvad han betyder for os, og hvad han har gjort for os. Hvis vores vidnesbyrd kun består i at forsøge at bevise, at vi tror det rigtige og de andre noget forkert, vil vi blive mødt med stor modstand. Hvis vores vidnesbyrd om Jesus kommer fra et hjerte, der er forvandlet ved hans nåde, vundet ved hans kærlighed og forundret over hans sandhed, vil andre blive påvirket af, hvordan den sandhed, vi tror, har indvirket på vores liv. Sandhed præsenteret sammen med et forvandlet liv gør en stor forskel.

Ugens tekster

- Ef 2,1-10
- 1 Joh 4,7-11
- Mark 5,1-20
- Hebr 10,19-22
- Gal 2,20
- 1 Kor 1,30

Jesus: grundlaget for vores vidnesbyrd

Som kristne har vi alle en historie at fortælle, en historie om, hvordan Jesus har forandret vores liv, og hvad han har gjort for os.

Ef 2,1-10

Hvordan var vi, før vi kendte Kristus? Hvad har vi, efter at vi tog imod Kristus?

A. Før vi kendte Kristus (Ef 2,1-3):

B. Efter vi kender Kristus (Ef 2,4-10):

Hvilken fantastisk forandring! Før vi kendte Kristus, var vi "døde i [vores] overtrædelser og synder", "lod [os] bestemme af denne verdens tidsalder", "gjorde ..., hvad kødet og sindet ville" og "var af natur vredens børn". Kort sagt gik vi formålsløst gennem livet i en fortabt tilstand, før vi kendte Kristus.

Måske har vi oplevet, hvad der så ud til at være lykke; men der var angst i sindet og ingen hensigt med tilværelsen. At komme til Jesus og opleve hans kærlighed ændrede alt. Nu er vi virkelig "gjort levende" i Kristus. Gennem hans "rige barmhjertighed og på grund af den store kærlighed, han elskede os med", har vi modtaget frelsens gave. "Han oprejste os sammen med ham og satte os med ham i himlen, i Kristus Jesus". I Kristus har livet fået ny mening og en ny hensigt. Johannes siger: "I ham var liv, og livet var menneskers lys" (Joh 1,4).

Ef 2,10

Hvad fortæller dette vers om, hvilken central plads gode gerninger har for den kristne tro? Hvordan skal vi forstå det i forhold til frelse "ved tro, uden lovgerninger" (Rom 3,28)?

Til eftertanke

Hvordan er dit liv blevet forandret i Kristus – en forandring, som kan hjælpe andre til at lære Jesus at kende?

Et personligt vidnesbyrds forvandlende kraft

Zebedæus' sønnerne Jakob og Johannes var kendt som "Tordensønner" (Mark 3,17). Det var faktisk Jesus, som gav dem dette tilnavn. En illustration af Johannes' hidsige temperament fandt sted, da Jesus og hans disciple gik gennem Samaria. Da de forsøgte at finde et sted at overnatte, blev de mødt med stor modstand på grund af samaritanernes fordom imod jøderne. De blev nægtet selv det mest enkle husly.

Jakob og Johannes mente, at de havde løsningen på problemet. "Da disciplene Jakob og Johannes så det, spurgte de: 'Herre, vil du have, at vi skal sige, at der skal falde ild ned fra himlen og fortære dem?'" (Luk 9,54). Jesus irettesatte brødrene, og de forlod alle landsbyen i stilhed. Jesu metode er kærlighed, ikke magt.

I Jesu nærhed blev Johannes' heftighed og vrede forvandlet til kærlighed og mild omsorg. I Johannes' første brev findes ordet at elske eller kærlighed over fyrre gange.

1 Joh 1,1-4;
3,1; 4,7-11;
5,1-5

Hvad siger disse vers om Johannes' vidnesbyrd og om den forandring, der fandt sted i hans liv på grund af hans samvær med Jesus?

Der findes et evigt universelt princip. Ellen White udtrykker det med følgende ord: "Udøvelse af magt er i modstrid med principperne for Guds herredømme. Gud ønsker kun kærlighedens tjeneste, og kærlighed kan ikke fremtvinges, den kan ikke vindes ved magt eller autoritet. Kærlighed kan kun vækkes med kærlighed" (*Jesu liv*, s. 9-10).

Når vi er overgivet til Kristus, vil hans kærlighed skinne ud til andre gennem os. Et forvandlet liv er kristendommens største vidnesbyrd. Det betyder ikke, at vi aldrig begår fejl, eller at vi altid er de kanaler for kærlighed og nåde, som det er meningen, at vi skal være. Men det betyder ideelt set, at Kristi kærlighed vil strømme fra vores liv, og at vi bliver en velsignelse for dem, vi møder.

Til eftertanke

Hvor god er du til at genspejle Kristi kærlighed til andre? Tænk over følgerne af dit svar.

Fortæl historien om Jesus

Hvem var de første missionærer, som Jesus udsendte? De var ikke blandt disciplene. De var ikke blandt dem, der i lang tid havde fulgt ham. De første missionærer, som Jesus udsendte, havde været forrykte og besatte mænd, som et par timer tidligere havde terroriseret hele området og skabt frygt i de omkringliggende landsbyer.

Med overnaturlige dæmoniske kræfter brød den ene af dem de lænker, han var bundet med, udstødte frygtelige skrig, og slog sig selv med sten. Smerten i deres råb var kun en genklang af den dybere smerte i deres hjerte (Matt 8,28-29; Mark 5,1-5). Men så mødte de Jesus, og deres liv blev forvandlet. De ville aldrig blive de samme igen. Jesus drev de frygtelige dæmoner ud af dem og ind i en flok svin, der kastede sig ud over klippeskrænten og ned i søen (Matt 8,32-34; Mark 5,13-14).

Matt 8,28-34

Hvad skete der med disse mænd, og hvad fandt landsbyboerne, da de kom ud for at se, hvad der var sket?

De besatte var nu nye mennesker, forvandlede af Kristi kraft. Landsbyens befolkning fandt dem siddende ved Jesu fødder, hvor de lyttede til hvert ord, Mesteren sagde. Vi bør lægge mærke til, at Matthæusevangeliet fortæller, at der var to, som blev befriet, mens Markus kun fokuserer på den enes beretning. Om der er en eller to, er underordnet. Pointen er, at Jesus helbreder både fysisk, mentalt, følelsesmæssigt og åndeligt.

Mark 5,18-20

Denne nyomvendte, forvandlede besatte ønskede at være sammen med Jesus; men hvad bad Jesus ham om at gøre?

"Kun i nogle få øjeblikke havde disse mænd haft det privilegium at lytte til Kristi lære. De havde aldrig hørt en eneste prædiken fra hans mund. De kunne ikke belære folket sådan som disciplene, der dagligt havde været sammen med Kristus. Men de medbragte i sig selv beviset for, at Kristus var Messias. De kunne fortælle, hvad de vidste, hvad de selv havde set og hørt og oplevet af Kristi kraft. Dette er, hvad enhver kan gøre, hvis hjerte har følt Guds nåde" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 242). Deres vidnesbyrd forberedte Dekapolis, de ti byer på bredden af Genesaretsøen, til at modtage Jesu undervisning. Sådan er kraften i et personligt vidnesbyrd.

At vidne med overbevisning

1 Joh 5,11-13
Hebr 10,19-22
1 kor 15,1-2

Hvilken forsikring om evigt liv giver Bibelen os, som gør os i stand til at vidne med vished om frelsen i Kristus?

Hvis vi ikke har en personlig overbevisning om frelse i Jesus, er det ikke muligt at dele den med andre. Vi kan ikke dele, hvad vi ikke selv har. Der er alvorlige kristne, som lever i evig uvished og frygt for, at de aldrig bliver gode nok til at blive frelst. En klog ældre prædikant sagde engang: "Når jeg ser på mig selv, ser jeg ingen mulighed for at blive frelst. Når jeg ser på Jesus, ser jeg ingen mulighed for at gå fortabt." Ned igennem århundrederne har man altid kunnet stole på Herrens sikre ord: "Vend dig til mig, og bliv frelst, hele du vide jord! For jeg er Gud, der er ingen anden" (Es 45,22).

Vores Gud ønsker, at hver og en af os skal glæde os over den frelse, han af nåde tilbyder os. Han længes efter, at vi skal erfare, hvad det betyder at blive retfærdiggjort af hans nåde og blive befriet fra den fordømmelse og skyld, som synden medfører. I Rom 5 siger Paulus: "Da vi nu er blevet gjort retfærdige af tro, har vi fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus" (Rom 5,1). Han tilføjer, at vi kan være forvisset om, at "så er der da nu ingen fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus" (Rom 8,1). Apostlen Johannes bekræfter, at "den, der har Sønnen, har livet; den, der ikke har Guds søn, har ikke livet" (1 Joh 5,12).

Hvis vi i tro har taget imod Jesus, og han lever i vores hjerter gennem Helligånden, er det evige livs gave vores her og nu. Det betyder ikke, at når vi en gang har erfaret Guds nåde og frelsen i Jesus Kristus, kan vi ikke miste den (2 Pet 2,18-22; Hebr 3,6; Åb 3,5). Vi har altid muligheden for at vælge at gå bort fra ham. Men når vi har erfaret hans kærlighed, og forstår dybden af hans offer, bør vi aldrig vælge at gå bort fra ham, som elsker os så højt. Hver dag vil vi forsøge at finde anledninger til at dele den nåde med andre, som vi har fået i Jesus.

Til eftertanke

Har du vished om frelsen i Jesus? Hvad baserer du den evt. på? Hvorfor har du en sådan vished? Hvor finder vi den? Og hvis du ikke har en sådan frelsesvished, hvorfor har du den da ikke? Og hvor kan du finde den?

Værd at vidne om

"Jeg er korsfæstet med Kristus. Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig, og mit liv her på jorden lever jeg i troen på Guds søn, der elskede mig og gav sig selv hen for mig" (Gal 2,19-20).

Der vil helt sikkert være noget, vi skal ofre, når vi tager imod Jesus. Der vil være ting, han beder os om at opgive. Jesus sagde tydeligt, hvad det ville koste at følge ham: "Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og daglig tage sit kors op og følge mig" (Luk 9,23). Når vi overgiver vores liv til Kristus og hans vilje, og "vort gamle menneske er blevet korsfæstet sammen med ham" (Rom 6,6), gør det ondt. Til tider gør det ondt at opgive det, vi har holdt af og vores livslange vaner. Men belønningen overgår langt smerten.

Stærke vidnesbyrd, som har forvandlende effekt på andre, fokuserer på, hvad Kristus har gjort for os, ikke på, hvad vi har opgivet for ham. De fokuserer på hans offer, ikke på vores egne såkaldte ofre. Kristus beder os aldrig om at opgive noget, som det er til vores bedste at holde fast ved.

Kristendommens historie er fuld af beretninger om mennesker, som ofrede alt for Kristus. Det betyder ikke, at disse mennesker fortjente frelsen, uanset hvor uselviske og opofrende de var. I de fleste tilfælde var disse mænd og kvinder i overensstemmelse med Guds kald i deres liv villige til at lægge alt på selvopofrelsens alter, når de indså, hvor meget Kristus havde gjort for dem.

Vores vidnesbyrd er altid baseret på, hvad Kristus har gjort for os. Nedskriv nogle af de nådegaver, der omtales i disse tekster.

Tænk over, hvad Kristus har gjort for dig. Måske har du været en overgivet kristen hele dit liv. Eller måske har du oplevet en dramatisk omvendelse. Tænk over, hvor god Jesus har været imod dig, og den mening, fred og lykke, han har givet din tilværelse. Tænk over de gange, hvor han har givet dig styrke til at komme igennem vanskelige erfaringer i dit liv.

Hvilke ofre er du blevet kaldet til at gøre for Kristus? Hvad har du lært, som kan være en velsignelse for andre?

Joh 1,12; 10,10
Joh 14,27
1 Kor 1,30

Til eftertanke

Til videre studium

Mark 5,25-34

"Den undrende skare, som flokkedes tæt om Jesus, følte ikke, at der tilflød dem nogen levende kraft. Men da den syge kvinde rakte sin hånd ud for at røre ved ham i forvisning om, at hun ville blive rask, følte hun den helbredende kraft. Sådan er det også med det åndelige. At tale tilfældigt om religion, at bede uden en dyb længsel i sjælen og en levende tro, er til ingen nytte. En nominal tro på Kristus, som blot accepterer ham som verdens Frelser, kan aldrig bringe lægedom til sjælen. Den tro, der udvirker frelse, er ikke blot en intellektuel godkendelse af sandheden... Det er ikke nok at tro noget om Kristus, vi må tro på ham. Den eneste tro, som vil gavne os, er den, der tager imod ham som sin personlige Frelser, og som selv tilegner sig hans positive egenskaber...

Vor bekendelse af hans trofasthed er det hjælpemiddel, himmelen har valgt til at åbenbare Kristus for verden. Vi skal anerkende hans nåde, sådan som vi har lært den at kende gennem fortidens hellige mænd; men det, som betyder mest, er vidnesbyrdet om vore egne erfaringer. Vi er vidner for Gud, når vi i os selv ser resultatet af den guddommelige kraft, der arbejder i os. Hvert enkelt menneskes tilværelse er tydeligt forskelligt fra alle andres; dets erfaring er væsentlig forskellig fra deres. Gud ønsker, at vores lovprisning skal stige op til ham, præget af vor egen individualitet. Når et menneske, hvis liv afspejler Kristus, udtrykker 'lov og pris for hans nådes herlighed' (Ef 1,6) vil sådanne personlige vidnesbyrd være en uimodståelig kraft til andres frelse" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 246).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Hvori består et overbevisende vidnesbyrd? Hvad var grundlaget for Paulus' vidnesbyrd i ApG 26,1-23?**
- 2. Hvorfor tror du, at et personligt vidnesbyrd om, hvad Kristus har gjort for os, har så stor kraft? Hvordan vil du besvare følgende spørgsmål: "Så det er, hvad der skete for dig. Men hvad nu, hvis jeg ikke har oplevet det? Hvad skal jeg bruge din historie til?"**
- 3. Hvad bør du undgå, når du aflægger dit vidnesbyrd over for en, der ikke tror?**
- 4. Tænk over spørgsmålet om frelsesvished. Hvorfor er det betydningsfuldt for den kristne? Hvordan kan vi være sikre på vores egen frelse uden samtidigt at være selvoptagne og arrogante?**

Et budskab, det er værd at dele

Ugens vers

"Jeg så endnu en engel flyve midt oppe under himlen; den havde et evigt evangelium at forkynde for dem, der bor på jorden, og for alle folkeslag og stammer, tungemål og folk, og englen sagde med høj røst: Frygt Gud og giv ham ære, for timen er kommet, da han dømmer. Tilbed ham, som har skabt himmel og jord og hav og kilder" (Åb 14,6-7).

Introduktion

Jesus døde for at frelse hele verden. Hans død på korset gjaldt for alle, som nogensinde har levet, uanset hvornår eller hvor. Evangeliet taler derfor til alle mennesker, uanset deres sprog, kultur eller baggrund. Det når ud over enhver etnisk barriere. Det er den fantastiske nyhed om, at Jesus ved sit liv, død og opstandelse har sejret over alle mørket og ondskabens magter. Evangeliet handler helt og alene om Jesus. Han døde for os og lever nu for os. Han kom første gang for at befri os fra syndens straf og magt, og han kommer igen for at befri os fra syndens tilstedeværelse. Han døde den død, vi fortjener, for at vi kan få det liv, han fortjener. I Kristus bliver vi retfærdiggjort, helliggjort og en dag herliggjort.

Bibelen fokuserer både på Jesu første komme og andet komme. Han kom for at frelse os, og vil komme igen for at bringe dem hjem, han har købt med så høj en pris. Johannes' Åbenbaring, Bibelens sidste bog, blev skrevet specielt for at gøre verden rede til Jesu genkomst. Den indeholder et stærkt aktuelt budskab for vores generation. I denne uges studium vil vi studere Åbenbaringsbogens betydning for det 21. århundredes moderne samfund. Sammen vil vi igen opdage Jesu appel til sin menighed i endetiden om at dele dette budskab for endetiden.

Ugens tekster

- 2 Pet 1,12.16-21
- Åb 19,11-18
- Åb 14,14-20
- Præd 12,13-14
- Åb 14,6-12

Peters nærværende sandhedsbudskab

Gud har med regelmæssige mellemrum sendt særlige budskaber gennem profetiske ord for at forberede mennesker på det, som skulle komme. Gud bliver aldrig overrumplet (Es 46,9-10). Han forbereder sit folk på fremtiden ved at sende profeter, som åbenbarer hans budskab, før dommen falder (Amos 3,7). Inden Syndfloden sendte Gud en advarsel til verden gennem Noa. Gud udvalgte Josef til at forberede Egypten på den syv år lange hungersnød. De jødiske profeter advarede de israelitiske ledere om babyloniernes kommende ødelæggelse af Jerusalem. Johannes Døbers budskab om omvendelse forberedte nationen på Jesu første komme.

2 Pet 1,12
2 Pet 1,16-21

Hvilket udtryk bruger Peter til at beskrive Guds budskab til hans generation? Hvori bestod det sandhedsbudskab, som Peter og disciplene forkyndte?

Det budskab, som havde evighedsbetydning i det første århundrede, var, at Kristus var kommet. Faderens kærlighed var blevet åbenbart gennem Jesu offer på korset. "Syndens løn er døden", men det evige liv blev sikret os gennem Kristus. Det er vores valg, om vi i tro vil tage imod det (Rom 3,23; 6,23; Ef 2,8). Budskabet om frelse i Jesus bliver aldrig forældet. Det er den nærværende sandhed til alle generationer.

Bibelens sidste bog, Åbenbaringsbogen, præsenterer Jesus og hans evige frelse i endetidens sammenhæng for at forberede et folk på hans snarlige genkomst. Den afslører falskheden ved menneskers traditioner og selvcentrerede religiøsitet. Fra begyndelse til ende åbenbarer Åbenbaringsbogen Jesus og det, han gør for menneskeheden.

Jesus er det sande vidne om Faderens karakter. Han er "herskeren over jordens konger". Han er den, "som elsker os og har løst os fra vore synder med sit blod, og som har gjort os til et kongeligt folk, til præster for Gud, sin fader" (se Åb 1,1-6). Åbenbaringen handler om Jesus og hans budskab om i endens tid at berede sit folk til hans genkomst.

Til eftertanke

Hvad er det første, du tænker på, når du tænker på Åbenbaringsbogen? Er det dyr og profetiske symboler – eller tænker du på Jesus? Hvorfor tror du, Jesus gav os profetierne i Åbenbaringsbogen? Hvordan åbenbarer de Guds kærlige planer til menneskeheden?

Åbenbaringens fokus på endetiden

Evangelierne fokuserer først og fremmest på Jesu første komme. De fortæller beretningen om hans fødsel, hans liv og tjeneste, og hans død og opstandelse. Selv om de også taler om hans andet komme, er det ikke deres primære fokus. Men Åbenbaringsbogens hovedbudskab handler om klimaks på den store strid ned igennem århundrederne. Alle dens store profetier ender med Jesu herlige genkomst.

Åb 1,7; 11,15;
14,14-20;
19,11-18

Hvilke lignende afslutninger finder du i hvert af disse afsnit af bogen?

Fra første til sidste kapitel er Jesu genkomst klimaks i alle Åbenbaringsbogens profetier. "Lammet, det slagtede" (5,12) kommer igen som "Kongernes Konge og Herrernes Herre" (19,16). Han vil besejre enhver fjende, som undertrykker og forfølger hans folk (17,14). Han vil befri dem fra syndens mareridt og føre dem hjem til evig herlighed. Den store strid mellem godt og ondt vil være slut. Jorden vil blive nyskabt, og de frelste vil bo sammen med deres Herre i al evighed (21,1-4).

I Åb 22,7 (se også v. 12.17.20) siger Jesus: "Ja, jeg kommer snart. Salig er den, der holder fast ved profetiens ord i denne bog." Jesu sidste appel til hele menneskeheden er at svare på hans kærlighed, tage imod hans nåde og følge hans sandhed, så de kan være beredt på hans snarlige genkomst. Bogen slutter med Jesu indbydelse: Og Ånden og bruden siger: 'Kom!' Og den, der hører, skal sige: 'Kom!' (22,17).

Vores frelser inviterer alle, der ønsker evigt liv, til at komme til ham. Dem, som har taget imod frelsens budskab og med iver venter på hans komme, inviterer han til at være med til at indbyde andre til at tage imod hans kærlighedsbudskab. Han sender os ud på sin mission for at dele budskabet om at forberede sig på hans komme. Der findes ikke noget mere givende end at arbejde sammen med Jesus i hans arbejde for denne verden. Intet giver større glæde end at samarbejde med Kristus i hans frelsesplan i de sidste tider.

Til eftertanke

Kristus "kommer snart"? Johannes skrev disse ord for ca. 2000 år siden. Når vi tænker på vores opfattelse af de dødes tilstand, hvorfor er Jesu andet komme aldrig længere væk for nogen af os end øjeblikket lige efter vores død? Hvordan er det med til at hjælpe os til at forstå, hvor snart Jesu genkomst i virkeligheden er?

Åbenbaringsbogens budskab til endetiden

Kernen i Åbenbaringsbogen er kapitel 14. Dette kapitel har overordentlig stor betydning for Guds folk, som lever i de sidste tider af jordens historie. Det fremlægger Guds budskab til menneskeheden i de sidste tider. Dette endetidsbudskab er yderst vigtigt for Guds folk og for alle mennesker.

Åb 14,14-20

Hvilket symbol bruges til at beskrive Jesu genkomst?

Høsten bruges mange steder i Bibelen som symbol på Kristi genkomst (Matt 13,37-43; Mark 4,29). I Åb 14 repræsenterer den modne kornhøst de retfærdige, og høsten af de overmodne druer beskriver ødelæggelsen af de ugudelige. Åb 14,6-12 indeholder det sidste alvorlige budskab til at forberede mænd og kvinder på jordens sidste høst.

Åb 14,6-7

Hvad er kernen i det budskab, vi finder i disse to vers? Hvordan hjælper de os til at forstå, hvem vi er som syvendedags adventister?

Den første engels budskab i Åb 14 appellerer til en generation, som i det 21. århundrede længes efter en hensigt med deres tilværelse. Det præsenterer evangeliet om Guds nåde, som tilbyder tilgivelse til alle. Det renser os for syndeskyld og giver os kraft til at blive sejrvindere. Dette budskab danner grundlaget for det selvværd, vi har, fordi Kristus skabte os og genløste os. Det understreger, at en dag vil al uretfærdighed ophøre i Guds sidste dom. Det er en utrolig god nyhed; for det åbenbarer, at uretfærdighed ikke vil vare evigt.

”På en særlig måde er syvendedags adventister blevet sat i verden som vægtene og lysbærere. De er blevet betroet det sidste advarselsbudskab til en døende verden. På dem skinner der et vidunderligt lys fra Guds ord. De er blevet betroet en opgave af allerstørste betydning – forkyndelsen af den første, den anden og den tredje engels budskaber. Intet andet arbejde har så stor betydning. De må ikke lade noget andet fange deres opmærksomhed” (Ellen White, *Evangelism*, s. 119-120). Hvordan skal vi som en menighed, og endnu mere som enkeltpersoner, tage disse ord til os?

En større forståelse af Guds budskab

Åbenbaringsbogens budskab til de sidste tider præsenterer Jesus med hans omfattende frelsende nåde for hele menneskeheden (Åb 14,6). Det er en indtrængende appel om at "frygte" eller vise ærefrygt over for Gud i alt, hvad vi gør, og at respektere hans bud og adlyde hans lov i lyset af Guds dom (Åb 14,7). At frygte Gud handler om, hvordan vi tænker. Det er en appel om at leve for at behage Gud og sætte ham først i alle vores tanker. Det er en holdning af lydighed, som leder os til at leve et gudfrygtigt liv (Ordsp 3,7; ApG 9,31; 1 Pet 2,17). Dette budskab inviterer os også til at give Gud ære i enhver situation i vores tilværelse.

Præd 12,13-14
1 Kor 6,19-20

Hvordan hjælper disse vers os til at forstå, hvad det betyder både at frygte Gud og give ham ære?

I en tid med moralsk uansvarlighed, hvor millioner af mennesker føler, at de ikke skal stå til ansvar over for andre end dem selv, minder dette domsbudskab os om, at vi skal stå til ansvar for vores handlinger. Der er en sammenhæng mellem en ærbødig holdning over for Gud, lydighed mod Gud og dom. Lydighed er frugten af et frelsesforhold til Jesus. Kun hans retfærdighed er god nok til at bestå i dommen, og i hans retfærdighed er vi trygge. Gennem hans retfærdighed lever vi for at ære hans navn i alt, hvad vi gør.

Åb 14,7
Åb 4,11
1 Mos 2,1-3
2 Mos 20,8-11

Hvad er grundlaget for al tilbedelse af Gud, og hvordan udtrykker sabbatten denne opfattelse?

Satan har angrebet sabbatten, fordi han ved, at den er selve kernen i tilbedelse. Den ophøjer Kristus som skaber, og appellerer til mænd og kvinder allevegne om at "tilbede ham, som har skabt himmel og jord og hav og kilder" (Åb 14,7). Den har noget meget betydningsfuldt at sige i evolutionens tidsalder. Den kalder os tilbage til tilbedelse af Jesus, som skabte os, og den giver os en følelse af vores sande værdi i ham.

Til eftertanke

Tænk over, hvor vigtig sabbatten er som en påmindelse om Gud som skaber, og som derfor er den eneste, som er vores tilbedelse værdig.

Guds sidste opfordring

Åb 14,8;
17,3-6; 18,1-4

Hvad lærer vi af disse vers om det åndelige Babylon?

I Åbenbaringsbogen repræsenterer "Babylon" et falsk religions-system, som bygger på menneskers gerninger, menneskeskabte traditioner og falske doktriner. Det ophøjer mennesker og deres selvretfærdighed over Jesus og hans syndfrie liv. Det sætter menneskelige, religiøse læreres bud over Guds bud. Babylon var centrum for afgudsdyrkelse, soltilbedelse og den falske lære om sjælens udødelighed. Dette falske religiøse system har umærkeligt inddraget mange af det gamle Babylons religiøse skikke i deres gudstjeneste. Guds budskab til vores døende planet i de sidste tider er budskabet om Jesus og hans retfærdighed. Det gentager himlens appel: "Faldet, ja, faldet er det store Babylon ... Drag ud fra hende, mit folk" (Åb 18,2.4). Gud har oprejst Syvende Dags Adventistkirken til at opløfte budskabet om Kristus i hele dets fylde. At ophøje Jesus er at ophøje alt det, han lærte. Det er at forkynde ham, som er "vejen, sandheden og livet" (Joh 14,6). En del af det består i at afsløre Babylons fejl som modsætning til Jesu sandheder.

Åb 14,7.9-11

Hvilke to modsætninger bliver tilbudt i disse vers?

Åb 14 beskriver to forskellige tilbudelser: tilbudelse af Skaberens og tilbudelse af dyret. Disse to tilbudelseshandlinger tager udgangspunkt i Guds dag til tilbudelse, den sande sabbat, og en erstatning eller falsk sabbat. Sabbatten repræsenterer den hvile, forsikring og sikkerhed, vi ejer i Kristus som vores skaber, frelser og kommende konge. Den falske dag repræsenterer en falsk erstatning, som bygger på menneskelig tankegang og menneskeskabte love.

Til eftertanke

Læs Åb 14,12. Hvad siger denne tekst specielt i sammenhæng med, hvad der er beskrevet i versene inden? Hvordan åbenbares både lov og nåde i dette vers, og hvad bør det lære os om, hvordan lov og nåde er to uadskillelige sider af evangeliet?

Til videre studium

"På samme måde, som Gud kaldte det gamle Israel, har han kaldt sin menighed i denne tid til at stå som et lys på jorden. Gennem det mægtige sandhedssværd – den første, anden og tredje engels budskaber – har han adskilt dem fra kirkerne og fra verden for at lede dem ind i hans egen hellige nærhed. Han har gjort dem til sin lovs vogtere og har givet dem de store profetiske sandheder til denne tid. Ligesom de hellige udtalelser, som blev betroet det gamle Israel, er disse sandheder et helligt ansvar, som skal forkyndes til verden.

De tre engle i Åb 14 repræsenterer det folk, som tager imod lyset i Guds budskaber, og går ud som hans sendebud for at forkynde advarslen på hele jorden. Kristus siger til sine efterfølgere: 'I er verdens lys' (Matt 5,14). Til hver eneste person, som tager imod Jesus, taler Golgatas kors: Se, hvilken værdi hver eneste sjæl har, 'Gå ud i alverden og prædik evangeliet for hele skabningen' (Mark 16,15). Intet må få lov til at hindre dette arbejde. Det er det allervigtigste arbejde i vores tid; det må nå lige så langt som evigheden. Den kærlighed, som Jesus viste for menneskene i det offer, han bragte for deres frelse, vil motivere alle hans efterfølgere.

Kristus tager med stor glæde imod hvert eneste menneske, som overgiver sig til ham. Han leder mennesket ind i fællesskab med det guddommelige, så han kan kommunikere den inkarnerede kærligheds mysterier til verden. Tal om den, bed om den, syng om den, fyld verden med budskabet om hans sandhed, og bliv ved med at udbrede det til alle verdenshjørner" (Ellen White, *Counsels for the Church*, s. 58-59).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. På hvilken måde identificerer de tre engles budskaber i Åb 14 essensen af Syvende Dags Adventistkirken?**
- 2. Tænk over sabbatten og betydningen af det, den repræsenterer. Gud har afsat en syvendedel af vores liv til at huske på, at han er vores skaber og frelser. Vi skal ikke rejse til hellige bjerge eller hellige byer for at tilbede, men hver uge kommer sabbatten os i møde med jordens naturlige rotation. Hvordan kan det hjælpe os med at forstå denne dags betydning?**
- 3. Hvordan kan vi forklare tanken om Babylons fald eller ideen om dyrets mærke på den bedste måde? Hvordan kan vi præsentere disse sandheder uden at være stødende?**

Gå frem i tro

Ugens vers

"I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus, han, som havde Guds skikkelse, regnede det ikke for et rov at være lige med Gud, men gav afkald på det, tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig; og da han var trådt frem som et menneske, ydmygede han sig og blev lydlig indtil døden, ja, døden på et kors" (Fil 2,5-8).

Introduktion

Det var et ufatteligt offer at forlade himlens herlighed, englenes tilbedelse og fællesskabet med Faderen. Alligevel kom Jesus til denne verden, som er fuld af lidelse og død, for at åbenbare Faderens kærlighed, vinde menneskenes hengivenhed tilbage og frelse hele menneskeheden. "Ingen vil kunne fatte prisen for vor frelse, før de genløste står sammen med Frelseren foran Guds trone. Når så det evige hjemms herlighed helt og fuldt går op for os, skal vi huske på, at Jesus forlod alt dette for vor skyld, at han ikke blot forlod de himmelske boliger, men at han for vor skyld risikerede at lide nederlag og evigt tab. Så skal vi lægge vore kroner for hans fødder og istemme denne sang: 'Lammet, det slagtede, er værdigt til at få magt og rigdom og visdom og styrke og ære og lov og pris' Åb 5,12" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 83).

Det offer, Jesus bragte for vores frelse, var ufatteligt. At reagere positivt på hans ledelse, anerkende hans befalinger og forene os med ham i at nå fortabte mennesker for hans rige kræver selvopofrelse. Men selv om vores offer aldrig nogensinde kan sammenlignes med hans, vil sjælevindende arbejde for os altid være at gå i tro. Det bringer os ud af vores komfortzone og ud på ukendt farvand. Nogle gange kalder Gud os til at opgive noget; men den glæde, han tilbyder, er langt større.

Ugens tekster

- Fil 2,5-11
- Matt 4,28-20
- ApG 9,3-6.10-20
- Joh 21,15-19
- 1 Joh 3,16-18

Jesu selvopofrende kærlighed

Apostlen Paulus opmuntrer os til at have det samme sindelag over for hinanden, som var i Kristus Jesus. Men hvordan var Jesu sind? Hvad styrede hans tankegang? Hvad var vigtigst for ham?

Fil 2,5-11

Hvordan viser disse vers, hvad der var vigtigst i Kristi tankegang og det mønster, der styrede hele hans liv?

Jesus var fra al evighed et med Gud. Paulus forkynder denne evige sandhed med følgende ord: "Han, som havde Guds skikkelse, regnede det ikke for et rov at være lige med Gud" (Fil 2,6). Det ord, der oversættes med "skikkelse", er det græske ord *morfē*. Det angiver en persons egentlige væsen. Her forbinder det to med samme værdi. "Dette placerer Kristus som lig med Faderen, og stiller ham langt over enhver anden magt. Paulus understreger dette, fordi han ønsker at give en langt bedre beskrivelse af, hvor stor Kristi frivillige fornedrelse var" (*The SDA Bible Commentary*, 7. bd, s. 154).

Jesus, var fra al evighed et med Faderen, men "gav afkald på det" (Fil 2,7). Bogstaveligt kan det oversættes med "at udtømme sig". Frivilligt udtømte Jesus sig selv for sine privilegier og forret som ét med Faderen for at blive mennesker lig og blive en ydmyg tjener for menneskeheden. Som en tjener åbenbarede han himlens kærlighedslov for hele universet, og udførte til sidst den allerstørste kærlighedsgerning, da han døde på korset. Han gav sit liv for at frelse os for evigt.

Det grundlæggende i Jesu tankegang var selvopofrende kærlighed. At følge Jesus betyder, at vi elsker, som han har elsket, tjener, som han tjente, og arbejder for andre, som han gjorde det. Når vi tillader Jesus gennem Helligånden at tømme os for selviske ambitioner, vil det koste os noget. Det kostede Jesus alt. Skriften siger: "Derfor har Gud højt ophøjet ham og skænket ham navnet over alle navne" (Fil 2,9).

Himlen er ethvert offer værd, som vi bringer her på jorden. Der vil blive krævet ofre af os på vejen; men glæden ved at tjene vil langt overgå dem her og nu, og den evige glæde over at leve sammen med Kristus vil få ethvert offer her til at synes ubetydeligt.

Til eftertanke

Hvornår har du sidst været nødt til virkelig at dø fra selvet for Kristi skyld? Hvad fortæller dit svar om din kristne vandring?

Kaldt til overgivelse

Forestil dig, at du er Peter og Johannes. Solen er lige stået op; en smuk galilæisk morgen jager nattens kølighed på flugt. Du tænker kun på en eneste ting: at fange fisk, rigtig mange fisk. Fangsten har været god på det sidste, og du ser frem til endnu en dag med godt resultat. Og så ser du ham komme i det tidlige morgenlys. Jesus fra Nazaret. Du har ingen anelse om, at om nogle få øjeblikke vil hele dit liv forandres.

Matt 4,18-20

Hvorfor tror du, at Peter og Johannes var villige til at overgive sig så fuldstændigt til at følge Kristus? Hvad i teksten fortæller os, at Jesus kaldte dem til noget langt højere end at fange fisk?

I Johannesevangeliet læser vi, at disse mænd allerede i over et år havde haft et vist kendskab til Jesus; men at de endnu ikke havde overgivet sig fuldt til ham. Der må have været en holdning hos Jesus, noget i hans udseende, ord og handlinger, som gjorde det klart for disse galilæiske fiskere, at det var et guddommeligt kald, han gav dem. Grunden til, at de forlod deres både, erhverv og kendte omgivelser for at følge ham, var, at de følte sig kaldet til et højere formål, noget helt ekstraordinært. Det er ikke sikkert, at Gud i dag kalder dig til at opgive dit arbejde; men han kalder dig til en ekstraordinær opgave, nemlig at dele hans kærlighed med andre og vidne om hans sandhed til hans navns ære.

Matt 9,9

Tænk over tolderen Matthæus og hans kald. Hvad ser du som usædvanligt i denne beretning?

Toldere på Jesu tid var ofte afpressere, som udnyttede deres officielle magt til at undertrykke almindelige mennesker. De hørte til nogle af de mest afskyede mennesker i Israel. Kristi indbydelse "følg mig" forudsætter, at Matthæus allerede havde hørt om Jesus og i sit hjerte ønskede at følge ham. Da invitationen kom, var han klar. Han var forbløffet over, at Kristus ville tage imod ham som en af sine disciple.

Vi har alle en dyb længsel efter mening i tilværelsen. Vi ønsker at leve for noget værdifuldt, noget større og ædlere. Kristus kalder os ligesom Matthæus til at følge ham.

Til eftertanke

Tænk over, hvad nogle mennesker har været nødt til at opgive for at følge Jesus. Hvorfor vil det i sidste ende altid være det værd?

Paulus, Guds udvalgte redskab

Da Paulus tog imod Jesus, blev hele hans liv totalt forandret. Kristus gav ham en helt ny fremtid. Han førte ham ud af hans komfortzone til erfaringer, som han knapt kunne have forestillet sig. Under Helligåndens ledelse forkyndte apostlen Paulus Guds ord for tusinder af mennesker i Middelhavsområdet. Hans vidnesbyrd ændrede historien både for kristendommen og for verden.

ApG 9,3-6.
10-20

Hvordan viser disse vers, at Jesus havde en guddommelig plan for Paulus' liv?

Jesus vælger ofte nogle af de mest usandsynlige kandidater til at vidne om hans navn – fx de besatte, den samaritanske kvinde, en prostitueret, en tolder, galilæiske fiskere og nu en person, der forfulgte de kristne. Alle disse mennesker blev forvandlet af Guds nåde og sendt ud med hjertet fyldt af glæde for at fortælle om, hvad Kristus havde gjort for dem. Ingen af dem blev nogen sinde trætte af at fortælle deres historie. Det, Kristus havde gjort for dem, var så fantastisk, at de var nødt til at fortælle andre om det. De kunne ikke tie.

ApG 28,28-31
2 Tim 4,5-8

Sammenlign teksterne. Hvad i disse vers fortæller os, at Paulus aldrig vaklede i sin beslutning om at give hele sit liv til Kristus i sjælevindende arbejde?

Mens Paulus sad i fængsel i Rom, bekræftede han, at "denne frelse fra Gud er sendt til hedningerne; og de skal høre!" (ApG 28,28). Han modtog alle, som besøgte ham, og forkyndte Ordet for dem (ApG 28,30-31). Mod slutningen af sit liv formanede han Timotheus i hans arbejde som evangelist, og Paulus kunne sige om sig selv: "Jeg har stridt den gode strid, fuldført løbet og bevaret troen" (2 Tim 4,7).

Gud kalder hver eneste af os til at arbejde sammen med ham i denne verden. Det er indlysende, at Paulus på trods af de mange vanskeligheder, han mødte (se 2 Kor 11,25-30), forblev tro imod Guds kald. Beretningen om, hvordan den tidligere kristenforfølger blev en af de mest indflydelsesrige og betydningsfulde fortalere for den kristne tro, forbliver et stærkt vidnesbyrd om, hvad Gud kan gøre gennem et menneske, der overgiver sit liv til at arbejde for Herren.

Til eftertanke

Hvad har Gud kaldt dig til at gøre? Gør du det?

Kærlighedens krav

Kærlighed manifesterer sig altid i handling. Vores kærlighed til Kristus får os til at ønske at gøre noget for fortabte mennesker. Paulus sagde det tydeligt, da han skrev til menigheden i Korinth: "Thi Kristi kærlighed tvinger os" (2 Kor 5,14). Kristendommen handler ikke primært om at opgive ting for at blive frelst. Jesus opgav himlen, så vi kunne blive frelst. Jesus inviterer os ikke kun til at give af vores tid, talenter og midler for sin sag. Han inviterer os til at give vores liv.

I et morgenmøde med sine disciple på bredden af Genesaretsøen opstillede Jesus på eminent måde den guddommelige kærligheds krav.

Joh 21,15-19

Hvad spurgte Jesus Peter om tre gange, og hvad svarede Peter? Hvorfor tror du, at Jesus stillede det samme spørgsmål tre gange?

Peter havde fornægtet Jesus tre gange; efterfølgende fik Jesus en kærlighedserklæring fra Peter tre gange. I overværelse af de andre disciple genopbyggede Jesus Peters tillid til, at guddommelig kærlighed havde tilgivet ham, og at Jesus stadig kunne bruge ham.

Joh 21,15-19

Læg specielt mærke til Jesu svar på Peters bekræftelse af sin kærlighed til Kristus. Hvad sagde Jesus, at han skulle gøre til gengæld?

Guddommelig kærlighed er aktiv. Ægte kærlighed er mere end varme følelser. Den indbefatter forpligtelse. Kærlighed tvinger os til handling. Den får os til at række ud til en verden, hvor mennesker er fyldt med et desperat behov. Da Jesus sagde til Peter: "Vogt mine lam!", gav Jesus både en befaling og en opmuntring. Mesteren bad om et svar på sin kærlighed, og samtidig opmuntrede han Peter ved at vise, at han stadigvæk havde en opgave til ham. Det gjorde han på trods af Peters skammelige opførelse, da han nægtede, at han kendte Jesus.

Hvad er pointen? Måske har du også svigtet Jesus. Måske har du med dine handlinger fornægtet ham mere end en gang. Den gode nyhed er, at hans nåde stadigvæk er tilgængelig, og Gud har ikke opgivet dig endnu. Der er stadig en plads til dig i hans værk, hvis du er villig.

Til eftertanke

Har du ligesom Peter nogen sinde fornægtet Jesus? Hvis du har, hvad fortæller historien om Peters fornægtelse – og om Kristi ord til Peter bagefter – netop til dig?

Kærlighedens forpligtelse

Ved slutningen af samtalen mellem Peter og Jesus ser vi to mænd, der går sammen langs søbredden. Mens bølgerne slår mod stranden, fortæller Jesus Peter om, hvad discipelskab koster. Han ønsker, at Peter skal være helt klar over, hvad han kommer til at møde, hvis han tager imod Jesu invitation: "vogt mine lam".

Joh 21,18-19

Hvad fortalte Jesus Peter om, hvad discipelskab koster? Hvorfor tror du, at Jesus åbenbarede noget så chokerende for Peter på dette tidspunkt i hans liv?

Jesus forudsagde den martyrdød, som Peter en dag skulle komme til at lide. Hans hænder ville blive strakt ud på et kors. Men Jesus tilbød også Peter tilværelsens største glæde: at se sjæle blive vundet for Guds rige. På pinsedagen ville han se tusinder komme til Kristus. Han ville udføre mirakler i Jesu navn og herliggøre ham. Han ville opleve den evige glæde over fællesskab med Jesus i hans mission.

Peter blev bedt om at forpligte sig med åbne øjne. For Peter var intet offer for stort, når det gjaldt at tilslutte sig Jesu mission.

1 Joh 3,16-18

For Johannes er kærlighed mere end en abstrakt følelse. Hvordan definerer han kærlighedens ultimative offer?

I evigheden vil intet af det, vi har gjort, synes som et offer. Vores investering af tid og anstrengelse, investeringen af vores liv, vil blive belønnet i rigt overmål. Hvilken glæde det er at omsætte kærlighed til handling, at vende intentioner til forpligtelse. Når vi svarer positivt på guddommelig kærlighed ved ikke at holde noget tilbage, når vi i tjeneste rækker ud og vidner for andre, opfylder vi hensigten med vores liv, og oplever livets allerstørste glæde. Jesus sagde rammende: "Når I ved det, er I salige, hvis I gør det" (Joh 13,17). Livets største glæde og mest varige lykke kommer, når vi opfylder hensigten med vores eksistens ved at herliggøre Gud gennem den måde, vi lever på, og når vi deler hans kærlighed og sandhed med verden.

Til eftertanke

Det er svært at forstå tanken om en evighed, når det eneste, vi kender til, er en lille bitte del af tiden. Men forsøg alligevel at forestille dig evigt liv, et evigt og godt liv, bedre end noget, vi kan opleve her. Tænk også over, om der er noget i den korte tid, vi lever, som er mere værd end løftet om det evige liv, vi har i Jesus.

Til videre studium

"De, som har det åndelige ansvar for menigheden, bør finde måder og midler, hvor hvert eneste menighedsmedlem får mulighed for at have en opgave i Guds værk. Alt for ofte er dette ikke sket i tiden, der er gået. Planer er ikke tydeligt blevet lagt og gennemført, hvor alles talenter kan udnyttes i aktiv tjeneste. Det er kun nogle få, der indser, hvor meget der er gået tabt af den grund.

Ledere i Guds sag skal som vise generaler lægge planer for fremstød på alle fronter. I deres planlægning skal de i særlig grad studere det arbejde, der kan udføres af lægfolk for deres venner og naboer. Guds gerning på denne jord kan aldrig afsluttes, før de mænd og kvinder, som udgør vores menighed, støtter op om arbejdet og forer deres indsats med præsternes og menighedens embedsmænd.

Synderes frelse kræver alvorligt personligt arbejde. Vi skal bringe dem livets ord, ikke vente på, at de kommer til os. Åh, om jeg kunne tale nogle ord til mænd og kvinder, som kunne vække dem til flittig handling! De øjeblikke, vi nu har, er få. Vi står lige ved den evige verdens grænse. Vi har ingen tid at miste. Hvert øjeblik er en gylden anledning og alt for værdifuldt til at bruge på os selv. Hvem vil inderligt søge Gud og få styrke og nåde fra ham til at være hans trofaste arbejdere i missionsmarken?

I hver eneste menighed findes der talenter, som med den rette slags arbejde kan udvikles til at blive en stor hjælp i dette arbejde. Til at opbygge vores menigheder, er der brug for en god indsats fra vise arbejdere, der opdager og udvikler talenter i menigheden – talenter, som kan blive udviklet til brug for Mesteren" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, 9. bd, s. 116-117).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Hvad er hovedtanken i citatet herover? Hvilken indflydelse kan det have at følge dette råd – på din egen vidnetjeneste og menighedens udadvendte arbejde?**
- 2. Hvordan viser ægte kærlighed sig? Hvad er falsk kærlighed?**
- 3. Tal sammen i klassen om, hvad nogle mennesker har ofret for Gud, deriblandt også livet. Hvad kan vi lære af de historier?**
- 4. Tænk over, hvad du har ofret for Kristus. Hvad har du i det hele taget ofret? Var det det værd? Hvordan vil du forklare over for en ikke-kristen, hvad du gjorde og hvorfor?**

